

Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering

*Delbetänkande av Utredningen om
vissa frågor om redovisning
och granskning av hållbarhetsrapporter*

Stockholm 2026

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2026:27

SOU och Ds finns på regeringen.se under Rättsliga dokument.

Svara på remiss – hur och varför
Statsrådsberedningen, SB PM 2021:1.

Information för dem som ska svara på remiss finns tillgänglig på regeringen.se/remisser.

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet

Omslag: Multiply Solutions

Tryck och remisshantering: Multiply Solutions, Stockholm 2026

ISBN 978-91-525-1523-5 (tryck)

ISBN 978-91-525-1524-2 (pdf)

ISSN 0375-250X

Till statsrådet och chefen för Justitiedepartementet

Regeringen beslutade den 15 maj 2025 att ge en särskild utredare i uppdrag att ta ställning till vissa redovisningsrättsliga frågor i syfte att skapa större flexibilitet för företagen, minska deras administrativa börda samt förbättra deras möjligheter till konkurrens och tillväxt (dir. 2025:49).

Den 18 december 2025 beslutade regeringen om tilläggsdirektiv (dir. 2025:110). Genom direktiven utvidgades utredningens uppdrag till att bl.a. föreslå hur EU-direktivet om ändring av vissa krav på företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den del direktivet gäller ändringar i reglerna om företagens hållbarhetsrapportering, ska genomföras.

Som särskild utredare förordnades den 15 maj 2025 f.d. justitierådet Sten Andersson.

Den 26 maj 2025 förordnades som sakkunnig i utredningen rätts-sakkunniga Henriette Fornas Minerskjöld. Som experter att biträda utredningen förordnades samma dag redovisningsexperten Sofia Bildstein-Hagberg, seniora redovisningsexperten Anna Ersson, redovisningsexperten Claes Eriksson, seniora redovisningsexperten Peter Fredby, avdelningsdirektören Tobias Fredriksson, rättsliga exper-ten Carina Frengen, verksjuristen Erik Jonsson, ekorevisorn Maria Sköld och ordföranden i Specialistgruppen för hållbarhet Torbjörn Westman. Den 27 maj 2025 förordnades kanslirådet Bo Lindén som sakkunnig i utredningen.

Som sekreterare i utredningen anställdes från och med den 26 maj 2025 hovrättsassessorn Ines Holst. Ines Holst blev föräldraledig den 19 januari 2026. Den 1 januari 2026 anställdes ämnesrådet Niklas Dahlgren som sekreterare i utredningen.

Utredningen har antagit namnet Utredningen om vissa frågor om redovisning och granskning av hållbarhetsrapporter (Ju 2025:11).

Utredningen överlämnar härmed delbetänkandet *Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering* (SOU 2026:27). I detta redovisas utredningens överväganden i de frågor i tilläggsdirektivet som avser EU-direktivet om ändring av vissa krav på företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet. Experterna och de sakkunniga har ställt sig bakom övervägandena och förslagen. Delbetänkandet har därför formulerats i vi-form.

De återstående frågor som omfattas av uppdraget kommer att behandlas i det slutbetänkande som ska redovisas senast den 29 september 2026.

Stockholm i april 2026

Sten Andersson

Niklas Dahlgren

Innehåll

Sammanfattning	9
1 Författningsförslag	13
1.1 Förslag till lag (2026:000) om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja.....	13
1.2 Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554).....	15
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.....	25
1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.....	28
1.5 Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883).....	31
2 Utredningens uppdrag och arbete	35
3 EU:s översyn av reglerna om hållbarhetsrapportering	37
4 Vilka företag ska i fortsättningen omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering?	41
4.1 En höjning av gränsvärdena för rapporteringsskyldigheten.....	41
4.2 Ett utökat dotterföretagsundantag	48
4.3 Hållbarhetsrapportering när en koncerns sammansättning ändras.....	49

4.4	Ett undantag för finansiella holdingföretag	51
4.5	En lättnad för vissa företag från tredjeland.....	53
5	Nya regler om rapportering om värdekedjan	55
6	Ett utökat skydd för känslig information i hållbarhetsrapporten	63
7	Styrelsens ansvar för hållbarhetsrapporten.....	67
8	Några revisorsfrågor	71
8.1	Kompetenskrav för den huvudansvariga för granskning av hållbarhetsrapporter.....	71
8.2	Undantag för revisorer från tredjeland	73
9	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	77
10	Konsekvenser	83
11	Författningskommentar	89
11.1	Förslaget till lag (2026:000) om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja.....	89
11.2	Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)	96
11.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag	109
11.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag	112
11.5	Förslaget till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)	114

Bilagor

Bilaga 1	Kommittédirektiv 2025:49	119
Bilaga 2	Kommittédirektiv 2025:110	133
Bilaga 3	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470	139
Bilaga 4	Jämförelsetabell.....	175

Sammanfattning

En översyn av EU-reglerna om hållbarhetsrapportering

Mindre omfattande regler om hållbarhetsrapportering

I Sverige finns sedan flera år bestämmelser om att vissa företag ska upprätta hållbarhetsrapporter. Syftet med kraven på hållbarhetsrapportering är att finansmarknaderna ska få tillgång till tillförlitlig och jämförbar information från företagen om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Rapporteringen ska bidra till att styra in kapital mot hållbara investeringar. Dessutom ska den underlätta hanteringen av finansiella risker som följer av klimatförändringar och brister i sociala förhållanden.

Enligt de regler om hållbarhetsrapportering som infördes i årsredovisningslagarna den 1 juli 2024 omfattar skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapporter dels vissa mycket stora företag, dels vissa mindre börsnoterade företag. Reglerna genomför EU-direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

Trots den korta tid som har gått sedan direktivet genomfördes i de nationella rättsordningarna och trots att alla företag ännu inte har hunnit börja tillämpa regelverket har direktivet hunnit få stor uppmärksamhet. I vissa sammanhang har det pekats ut som ett betydande och komplext regelverk som bidrar till såväl ökad administration som kostnader för företagen, något som står i strid med EU:s målsättning att skapa ett enklare och effektivare företagsklimat.

Inom EU har det därför gjorts ändringar i direktivet om hållbarhetsredovisning. Ändringarna syftar till att förenkla vissa regler om hållbarhetsrapportering, öka konkurrenskraften och frigöra investeringskapacitet. Ändringsdirektivet antogs den 24 februari 2026.

Vårt uppdrag har varit att bedöma vilka ändringar som krävs i svensk rätt för att genomföra ändringsdirektivet. En utgångspunkt

för våra förslag har varit att de svenska bestämmelserna inte ska vara mer omfattande än vad som krävs enligt direktivets miniminivå.

De förslag som vi lämnar innebär att kravet på upprättande av en hållbarhetsrapport ska gälla färre företag än i dag. Kravet ska omfatta

1. företag som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har haft *dels* i medeltal mer än 1 000 anställda, *dels* en redovisad nettoomsättning på mer än 4,9 miljarder kronor,
2. moderföretag i koncerner som på motsvarande sätt överskrider de angivna nivåerna för antal anställda och nettoomsättning.

Vårt förslag innebär vidare att små och medelstora börsnoterade företag inte längre ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter.

Vi föreslår dessutom att kretsen av dotterföretag eller filialer till tredjelandsföretag som ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter minskas.

Vi lämnar också förslag som innebär ökade möjligheter att undanta känslig information, såsom företagshemligheter, från hållbarhetsrapporten. Även i övrigt innebär vårt förslag en viss begränsning av den information som måste lämnas i en hållbarhetsrapport.

Nya regler om rapportering om värdekedjan

En hållbarhetsrapport ska innehålla inte enbart information om det rapporterande företags verksamhet utan också information om dess värdekedja. Värdekedjan innefattar aktörer i tidigare och senare led än företaget. Aktörer i tidigare led är t.ex. företagets leverantörer som tillhandahåller produkter eller tjänster. Aktörer i senare led är t.ex. företagets distributörer och kunder som tar emot produkter eller tjänster. För att uppfylla ändringsdirektivets krav föreslår vi bestämmelser som ska förhindra att mindre företag i värdekedjan belastas av långtgående krav på information från de företag som upprättar hållbarhetsrapporter. De mindre företag som avses är företag som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret (s.k. skyddade företag).

Enligt vårt förslag ska skyddade företag ha rätt att neka en begäran om information från ett rapporterande företag, om det begärs mer information än vad som krävs enligt de frivilliga standarder för

hållbarhetsrapportering som kommissionen förväntas fastställa senast den 19 juli 2026. Dessa standarder förväntas i sak bygga på de frivilliga standarder som redan har antagits och som riktar sig till företag som i dag inte omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering, dvs. onoterade små och medelstora företag samt mikroföretag. Vi föreslår också att ett avtalsvillkor mellan ett rapporterande företag och ett skyddat företag ska vara ogiltigt om det innebär att det skyddade företaget ska lämna mer information än vad som krävs enligt de frivilliga standarderna.

Vi föreslår slutligen att om en aktör i värdekedjan lämnar en skriftlig egen försäkran om att denne uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag, ska ett rapporterande företag normalt förlita sig på denna försäkran.

Några revisorsfrågor

En hållbarhetsrapport ska granskas av en revisor. Även ett registrerat revisionsbolag får utses till revisor. Ett revisionsbolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig utse en av de yrkesverksamma revisorerna att vara huvudansvarig. Ändringsdirektivet ställer särskilda krav på kompetens hos den som är huvudansvariga för granskning av hållbarhetsrapporter. Vi lämnar därför förslag på att den huvudansvariga revisorn ska vara auktoriserad revisor med särskild behörighet att granska hållbarhetsrapporter.

Revisorsinspektionen får registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter i Sverige, om kraven på sådan granskning och på dem som utför granskningen är likvärdiga med de krav som följer av svensk rätt. Ändringsdirektivet förutsätter att medlemsstaterna har förenklade registreringsvillkor för sådana revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland. Vi föreslår därför att det krav på likvärdighet som gäller för att en revisor eller ett revisionsföretag från ett tredjeland ska kunna registreras för granskning av hållbarhetsrapporter inte ska behöva tillämpas i fråga om räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030, under förutsättning att revisorn eller revisionsföretaget ger in vissa uppgifter till Revisorsinspektionen.

Konsekvenser

Det förväntas att cirka 150–200 svenska företag kommer att överskrida de gränsvärden för hållbarhetsrapportering som nu föreslås gälla. Det är fråga om ett påtagligt stort antal företag som inte längre kommer att omfattas av kraven.

En del av de företag som inte längre kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera torde ändå komma att upprätta hållbarhetsrapporter frivillig väg. Framtagande av särskilda standarder för frivillig hållbarhetsrapportering förväntas öka incitamentet för att rapportera frivilligt.

Tillgången till hållbarhetsinformation bedöms minska. Detta kan vara negativt för bl.a. sparare och investerare samt civilsamhället.

Förslaget innebär att det sätts tydligare och snävare ramar för den information som rapporteringspliktiga företag kan begära från företag i värdekedjan. Detta kan medföra förenklingar för företag utan rapporteringsplikt.

Det begränsade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering som nu föreslås förväntas minska marknaden för granskning av hållbarhetsrapporter.

Det kommer att finnas ett visst behov av att Finansinspektionen, Revisorsinspektionen, Bolagsverket och Bokföringsnämnden publicerar informationen om lagändringarna med anledning ändringsdirektivet. Samtliga myndigheters arbete med anledning av förslagen bedöms dock rymmas inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen är förenliga med EU-rätten.

Ikraftträdande

Vi föreslår att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027 och att de av företag som redan omfattas av kravet på hållbarhetsrapport ska tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2026 eller senare.

Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver, enligt vårt förslag, bestämmelsen om information från värdekedjan inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga.

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag (2026:000) om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Lagens tillämplighet

1 § Denna lag är tillämplig när ett företag begär sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554).

Uttryck i lagen

2 § I denna lag avses med

1. *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en hållbarhetsrapport för en koncern enligt 7 kap. 31 a § samma lag,

2. *skyddat företag*: en aktör som ingår i ett rapporterande företags värdekedja och som under det senaste räkenskapsåret för vilket årsredovisning har upprättats, har haft i genomsnitt högst 1 000 anställda,

3. *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca i Europaparlamentens och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovis-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

ning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

Information som går utöver de frivilliga standarderna

3 § Om ett rapporterande företag begär information från ett skyddat företag i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, har det skyddade företaget rätt att vägra att lämna information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.

Om det rapporterande företaget begär information från ett skyddat företag som inte krävs enligt de frivilliga standarderna, i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, ska företaget uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information det gäller och upplysa om att det skyddade företaget inte är skyldigt att tillhandahålla den informationen.

4 § Ett avtalsvillkor som syftar till att uppfylla ett krav på hållbarhetsrapportering är ogiltigt till den del det innebär att ett skyddat företag ska lämna mer information till det rapporterande företaget än vad som krävs enligt de frivilliga standarderna.

En aktörs egen försäkran

5 § Vid bedömningen av om en aktör utgör ett skyddat företag ska ett rapporterande företag förlita sig på en aktörs skriftliga egen försäkran om att den uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag. Detta gäller dock inte om det rapporterande företaget vet eller rimligen kan förväntas veta att försäkran är i väsentlig mån felaktig.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

1.2 Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554)²
dels att 6 kap. 12 g § ska upphöra att gälla,
dels att punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:347) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla,
dels att 6 kap. 10, 11 a, 12 c, 13 och 16 §§ och 7 kap. 31 a, 31 b, 31 f och 31 g §§ ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 8 kap. 15 e §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

10 §³

Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller *mer än ett av* följande villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. *bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,*

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller *följande två* villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 1 000,

2. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse av 6 kap. 12 g § 2024:347.

³ Senaste lydelse 2024:347.

Om aktiebolaget har överlåtbara värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad gäller det som sägs i första stycket om bolaget uppfyller mer än ett av följande villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10,

2. bolagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 5 miljoner kronor,

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10 miljoner kronor.

Det som sägs i första och andra styckena gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.

Det som sägs i första stycket gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.

11 a §⁴

Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen. *Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 10 § första stycket och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.*

Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen.

⁴ Senaste lydelse 2024:347.

Det dotterföretag som inte är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till moderföretagets förvaltningsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

För att ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska vara undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller även att

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 tas in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

12 c §⁵

Informationen i hållbarhetsrapporten ska lämnas för tidshorisonter om kort, medellång och lång sikt. Av rapporten ska det framgå hur informationen har identifierats.

⁵ Senaste lydelse 2024:347.

Informationen ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja.

Informationen ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja. *När det gäller sådan information om bolagets värdekedja som härrör från skyddade företag, ska bolaget anses ha lämnat tillräcklig information, om den lämnade informationen motsvarar vad som krävs enligt frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering. Med skyddade företag och frivilliga standarder avses det samma som i lagen (2026:000) om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja.*

Rapporten ska innehålla hänvisningar till och ytterligare redogörelser för annan information som ingår i förvaltningsberättelsen och förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen.

13 §⁶

Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada bolagets marknadsposition allvarligt och utlämnandet inte hindrar forståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten.

Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada bolagets marknadsposition allvarligt och utlämnandet inte hindrar forståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten. *Uppgifterna ska dock tas in i sammanfattande form, om det kan göras utan att sådan skada uppkommer.*

Bolaget behöver inte heller i rapporten ta in upplysningar som

⁶ Senaste lydelse 2024:347.

1. utgör företagshemligheter,
 2. är säkerhetsskyddsklassificerade enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 av den 18 oktober 2023 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa), eller

3. på någon annan grund omfattas av regler om dataskydd, sekretess eller säkerhetsskydd.

Om bolaget utelämnar upplysningar med stöd av första eller andra stycket, ska det anges i rapporten. Bolaget ska inför varje nytt rapporteringstillfälle ta ställning till om det fortfarande finns skäl att utelämna upplysningarna.

16 §⁷

En filial till ett företag ska upprätta en hållbarhetsrapport för företaget om,

1. företaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

2. företaget motsvarar ett aktiebolag,

3. företagens nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 1,7 miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 450 miljoner kronor.

3. företagens nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.

För hållbarhetsrapporten gäller i övrigt 7 kap. 31 f § andra stycket första meningen och tredje–femte styckena. Det som där sägs om

⁷ Senaste lydelse 2024:347.

moderföretaget och dotterföretaget ska i stället avse företaget och filialen.

Paragrafen gäller inte om en hållbarhetsrapport för koncernen ska upprättas av företagets dotterföretag eller filial enligt 7 kap. 31 f § respektive 31 g §.

7 kap.

31 a §⁸

Om moderföretaget i en koncern är ett bolag av sådan form som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, om koncernen uppfyller *mer än ett av* följande villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,

2. *koncernens redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,*

3. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är en alternativ investeringsfond.

Om moderföretaget i en koncern är ett bolag av sådan form som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, om koncernen uppfyller följande *två* villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 1 000,

2. koncernens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor.

Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är

1. en alternativ investeringsfond, *eller*

2. *ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparla-*

⁸ Senaste lydelse 2024:347.

mentets och rådets direktiv 2013/34/EU, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.

Om en koncerns sammansättning har ändrats under räkenskapsåret, behöver moderföretaget inte i hållbarhetsrapporten för koncernen ta in information om dotterföretag som har tillkommit eller lämnat koncernen. Information om väsentliga händelser som har påverkat sådana dotterföretag under räkenskapsåret och haft inverkan på koncernens hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter ska dock alltid lämnas.

31 b §⁹

Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag. *Undantaget gäller dock inte ett bolag som avses i 6 kap. 10 § första stycket vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.*

Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag.

Det företag som är undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till den förvaltningsberättelse för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget och till granskningsberättelsen för koncernen. Om det överordnade

⁹ Senaste lydelse 2024:347.

moderföretaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får undantaget tillämpas endast om

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 har tagits in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

31 f §¹⁰

Ett dotterföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 1,7 miljarder kronor, och

2. dotterföretaget är ett bolag som avses i 6 kap. 10 §.

1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor, och

2. dotterföretagets nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som avses i 6 kap. 12 a § första stycket 3 och 4 och andra stycket och 12 b § 1–7 och 9. Det som i de bestämmelserna sägs om bolaget ska i stället avse koncernen.

Den informationen som avses i andra stycket ska ha det närmare innehåll som anges i

¹⁰ Senaste lydelse 2024:347.

1. de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b eller 40b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, eller

2. de standarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig, ska moderföretaget begära att moderföretaget tillhandahåller den information som behövs för att dotterföretaget ska kunna upprätta rapporten.

Om ett dotterföretag inte får den information som behövs av moderföretaget, ska dotterföretaget upprätta hållbarhetsrapporten med de uppgifter som dotterföretaget har.

31 g §¹¹

Om ett moderföretag som avses i 31 f § bedriver näringsverksamhet genom en filial ska filialen upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. moderföretaget inte har ett sådant dotterföretag som anges i 31 f §, och

2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 450 miljoner kronor.

2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.

För en sådan hållbarhetsrapport ska 31 f § andra–femte styckena tillämpas.

8 kap.

15 e §

Det som sägs i 15 c § första och andra styckena och 15 d § gäller inte om tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.

¹¹ Senaste lydelse 2024:347.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.
 2. För bolag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i deras lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya reglerna tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2025.
 3. Om information om ett bolags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bolaget inte tillämpa bestämmelsen om information från värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett bolag som inte tillämpar bestämmelsen ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket bolaget avser att i framtiden ta fram informationen.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att punkt 10 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:348) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla, *dels* att 6 kap. 1 § och 8 kap. 5 c § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap. 1 §²

Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska för-
enningar,

5 § om kassaflödesanalys, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Värdepappersbolag ska även tillämpa det som sägs i 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen om immateriella nyckelresurser.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2024:348.

marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Sådana små och icke-komplexa institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 anses som dotterföretag till det centrala organet.

8 kap.

5 c §³

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning och revisionsberättelse för bankaktiebolag i bankregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett bankaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse och granskningsberättelse för bankaktiebolag i bankregistret.

Registreringen ska ske på svenska. Om ett bankaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska ske på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, lämna in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska

³ Senaste lydelse 2007:1461.

registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

2. För företag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i deras lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya reglerna tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2025.

3. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver företaget inte tillämpa bestämmelsen om information från värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554) under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett företag som inte tillämpar bestämmelsen ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

dels att punkt 10 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:349) om ändring i den lagen ska upphöra att gälla, *dels* att 6 kap. 1 § och 8 kap. 5 c § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 §²

Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

<p>Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga</p>	<p>Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga</p>
--	--

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2024:349.

tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.

Sådana captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och som är företag av sådan storlek som avses i 6 kap.10 § första stycket årsredovisningslagen får begränsa innehållet i hållbarhetsrapporten enligt 6 kap. 12 g § samma lag.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

8 kap.

5 c §³

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning och revisionsberättelse för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.

Registreringen ska göras på svenska. Om ett försäkringsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat

Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse och granskningsberättelse för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.

Registreringen ska ske på svenska. Om ett försäkringsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska ske på något annat

³ Senaste lydelse 2007:1462.

språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *ge* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

2. För företag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i deras lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya reglerna tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2025.

3. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver företaget inte tillämpa bestämmelsen om information från värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554) under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett företag som inte tillämpar bestämmelsen, ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

1.5 Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om revisorslagen (2001:883)

dels att 17 § ska ha följande lydelse,

dels att ikraftträdandebestämmelsen till lagen (2024:355) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya punkter, 2 och 3, i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:355) om ändring i den lagen, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §²

Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning. *Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga.*

Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter

Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning.

Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen. Den huvudansvariga ska

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2024:355.

ter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.

vara auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga. Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.

Den huvudansvariga ska underteckna revisionsberättelser, granskningsberättelser och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första–tredje styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. Även om kraven för registrering i den nya 16 b § andra meningen inte är uppfyllda ska Revisorsinspektionen registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter för en period som avser räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030, om sökanden ger in följande uppgifter till Revisorsinspektionen:

a) namn och adress för revisorn eller revisionsföretaget och information om revisionsföretagets juridiska struktur,

b) en förklaring att den revisor från ett tredjeland som undertecknar granskningsberättelsen har för-

värvat kunskap om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering samt information om nivån på denna kunskap,

c) en beskrivning av eventuella nätverk som revisorn eller revisionsföretaget tillhör,

d) de granskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats vid den berörda granskningen av hållbarhetsrapportering,

e) en beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget har och som omfattar granskningen av hållbarhetsrapportering,

f) en uppgift om huruvida den revisor eller det revisionsföretag som ansvarar för granskningsuppdragen har kvalitetskontrollerats och när den senaste kvalitetskontrollen i så fall utfördes samt nödvändig information om resultatet av denna kvalitetskontroll.

3. När Revisorsinspektionen har tagit emot den information som anges i punkten 2, ska inspektionen registrera den fysiska personen eller företaget från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter. I registreringen ska anges att den ger behörighet att granska hållbarhetsrapporter för de räkenskapsår som anges i punkten 2.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

2 Utredningens uppdrag och arbete

Utredningens uppdrag

Enligt vårt uppdrag ska vi ta ställning till hur Sverige ska genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/470 av den 24 februari 2026 om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (hädanefter ändringsdirektivet). Uppdraget är begränsat till den del av ändringsdirektivet som rör företagens hållbarhetsrapportering. Utredningen ska i den utsträckning som det behövs belysa olika alternativ för att genomföra direktivet och redovisa för- och nackdelarna med dessa. Dessutom ska utredningen identifiera och redogöra för de ändringar som behöver göras i den redovisningsrättsliga, revisionsrättsliga och associationsrättsliga lagstiftningen och lämna nödvändiga författningsförslag.

Utredningen ska vidare följa genomförandet av ändringsdirektivet i de nordiska länderna och i de övriga länder som utredaren bedömer vara av intresse i sammanhanget.

Utredningens arbete

Arbetet med uppdraget påbörjades i januari 2026 och har därefter bedrivits på sedvanligt sätt med sammanträden med utredningens sakkunniga och experter. Totalt har vi haft tre sammanträden.

Vi har även tagit del av de lagförslag som har tagits fram av norska Finansdepartementet och Arbets- och näringsministeriet i Finland. Något danskt lagförslag har vid tiden för slutförandet av detta del-

betänkande inte publicerats. Island har ännu inte införlivat direktivet om företagens hållbarhetsrapportering och har inte heller publicerat något förslag till genomförande av det nu aktuella ändringsdirektivet.

3 EU:s översyn av reglerna om hållbarhetsrapportering

En hållbarhetsrapport utgör en av ett företag upprättad rapport, avsedd att innehålla en beskrivning av företagets arbete och påverkan gällande miljö, sociala förhållanden, personal, mänskliga rättigheter och korruption. Syftet med kraven på hållbarhetsrapportering är att finansmarknaderna ska få tillgång till tillförlitlig och jämförbar information från företagen om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Rapporteringen ska bidra till att styra in kapital mot hållbara investeringar. Dessutom ska den underlätta hanteringen av finansiella risker som följer av klimatförändringar och brister i sociala förhållanden.

Regler om hållbarhetsrapportering har funnits i Sverige sedan år 2017 då det infördes krav på en hållbarhetsrapport för stora företag och koncerner av allmänt intresse med i snitt över 500 anställda. Reglerna genomförde 2014 års EU-direktiv om icke-finansiell rapportering¹ (se prop. 2015/16:193).

EU-direktivet om företagens hållbarhetsrapportering² antogs år 2022. Jämfört med den tidigare EU-regleringen om hållbarhetsrapportering ställde det direktivet högre krav på informationsgivningen från de företag som omfattas av direktivet, t.ex. när det gäller den s.k. värdekedjan och utsläpp av växthusgaser. Kravet på att lämna en hållbarhetsrapport utvidgades till att omfatta bl.a. små och medelstora företag som är börsnoterade, stora eller börsnoterade dotterföretag och vissa större dotterföretag och filialer till tredjelandsföretag som har en betydande verksamhet inom EES.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy.

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering.

De nu gällande svenska reglerna om hållbarhetsrapportering har varit i kraft sedan den 1 juli 2024. De tillämpades av stora börsnoterade företag med fler än 500 anställda första gången för räkenskapsår som inleddes den 1 juli 2024 eller senare, dvs. från den 1 januari 2025 för företag som inte har brutet räkenskapsår (se prop. 2023/24:124). Reglerna, som finns i huvudsak i 6 och 7 kap. årsredovisningslagen, innebär att de företag som omfattas av regleringen är skyldiga att ta in en hållbarhetsrapport i sin förvaltningsberättelse samt låta denna granskas av en revisor.

Trots den korta tid som har gått sedan direktivet om företagens hållbarhetsrapportering genomfördes i de nationella rättsordningarna och trots att alla företag ännu inte har hunnit börja tillämpa regelverket, har direktivet hunnit få stor uppmärksamhet. Denna har inte alltid varit positiv. I vissa sammanhang har direktivet pekats ut som ett betungande och komplext regelverk som bidrar till såväl ökad administration som kostnader för företagen, i strid med EU:s målsättning att skapa ett enklare och effektivare företagsklimat. I den s.k. Draghirapporten³ framhålls direktivet särskilt som ett problematiskt regelverk i ljuset av EU:s behov av att skapa regelverk som främjar konkurrenskraft och motståndskraft på den inre marknaden. I den efterföljande Budapestförklaringen om den nya given för den europeiska konkurrenskraften⁴ efterlyste EU:s stats- och regeringschefer en förenklingsrevolution med enklare och smartare regelverk för EU:s företag. Europeiska kommissionen uppmanades att lägga fram konkreta förslag för att minska företagets rapporteringskrav med minst 25 procent under första halvåret 2025.

I februari 2025 presenterade kommissionen det första s.k. Omnibuspaketet (Omnibus I), med förslag som syftade till att förenkla vissa regler, öka konkurrenskraften och frigöra investeringskapacitet. I paketet ingick bl.a. ett förslag till det nu aktuella ändringsdirektivet. Ändringsdirektivet antogs den 24 februari 2026.

Omnibus I har också föranlett Europaparlamentets och rådet direktiv (EU) 2025/794 av den 14 april 2025 om ändring av direktiven (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa vissa krav avseende hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag. Innebörden av det direktivet är att kravet på upprättande av hållbarhetsrapport

³ The future of European competitiveness, september 2024.

⁴ Europeiska rådets pressmeddelande 838/24 den 8 november 2024.

skjuts upp med två år för vissa företag. I Sverige har direktivet genomförts genom lagändringar som trädde i kraft den 31 december 2025 (se prop. 2025/26:21).

4 Vilka företag ska i fortsättningen omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering?

4.1 En höjning av gränsvärdena för rapporteringsskyldigheten

Vårt förslag

Kravet på upprättande av en hållbarhetsrapport ska gälla de företag där medelantalet anställda under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 1 000 anställda och den redovisade nettoomsättningen för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor.

Motsvarande gränsvärden ska gälla vid avgränsningen av de moderföretag som är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport på grund av koncernens storlek.

Små och medelstora börsnoterade företag ska inte längre vara skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport.

Möjligheten att upprätta en förenklad hållbarhetsrapport tas bort.

Vilka företag som i fortsättningen ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter

Nuvarande gränsvärden

Enligt de regler om hållbarhetsrapportering som infördes i årsredovisningslagarna¹ den 1 juli 2024 omfattar skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapporter dels vissa mycket stora företag, dels vissa mindre börsnoterade företag. De nuvarande gränsvärdena för dessa båda kategorier av företag framgår av 6 kap. 10 § årsredovisningslagen.

Den första kategorin omfattar företag som uppfyller mer än ett av följande villkor (se 6 kap. 10 § första stycket):

1. medelantalet anställda i företaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 250,
2. företagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 280 miljoner kronor,
3. företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 550 miljoner kronor.

För den andra kategorin, dvs. börsnoterade företag, gäller följande gränsvärden (se 6 kap. 10 § andra stycket):

1. medelantalet anställda i företaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10,
2. företagets redovisade balansomslutning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 5 miljoner kronor,
3. företagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 10 miljoner kronor.

Moderföretag i stora koncerner ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Vid bestämmandet av vad som därvid utgör en stor koncern gäller samma gränsvärden som för stora företag men gräns-

¹ Årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (ÅRKL) och lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag (ÅRFL).

värdena beräknas på koncernnivå (se 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen).

De nya gränsvärdena

Ändringsdirektivet innebär att det i fortsättningen ska vara enbart företag med fler än 1 000 anställda och mer än 450 miljoner euro i redovisad nettoomsättning som ska vara skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport (se artikel 2.4a). Motsvarande ska gälla vid avgränsningen av de moderföretag som är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport på grund av koncernens storlek. Några särskilda lägre gränsvärden ska inte längre gälla för börsnoterade företag.

I skälen till ändringsdirektivet (se skäl 7) framhålls regelverket för hållbarhetsrapportering som en betydande källa till regelbördor och att det finns ett behov av att i större utsträckning beakta storleken på de företag som påverkas av regleringen. I syfte att minska rapporteringsbördan för företag och uppnå rapporteringsmålen på ett mer proportionerligt sätt bör, sägs det vidare, skyldigheten att utarbeta och offentliggöra hållbarhetsrapportering på individuell nivå begränsas till företag med en nettoomsättning på mer än 450 miljoner euro och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret, i enlighet med definitionen i de nationella bestämmelser genom vilka redovisningsdirektivet införlivas. Detta mer riktade tillämpningsområde kommer, enligt skälen till direktivet, att säkerställa att den börda som följer av den obligatoriska hållbarhetsrapporteringen begränsas till de största företagen. Sådana företag är de som orsakar de största följdverkningarna när det gäller miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning. Samtidigt är det, enligt vad som sägs i direktivet, dessa företag som har den största förmågan att hantera de kostnader som rapporteringen medför.

Hur de nya gränsvärdena bör genomföras

Vi har att ta ställning till hur de nya gränsvärdena ska genomföras i Sverige. Sett till det övergripande syftet med ändringsdirektivet – att begränsa hållbarhetsrapporteringen till de allra största företagen – bör utgångspunkten vara att direktivet genomförs på miniminivå. En sådan genomförandenivå är också i enlighet med den svenska

lagstiftarens tidigare ställningstagande där det framhålls att EU:s regleringar behöver genomföras så att svenska företags konkurrenskraft bibehålls och så att regelbördan och administrationen för företagen minskar, eller åtminstone inte ökar (se prop. 2023/24:124 s. 127).

Den tröskel där skyldigheten att upprätta hållbarhetsrapport inträder har i svensk rätt varit utformad på i princip samma sätt sedan de första reglerna infördes år 2017. Tröskeln består av tre gränsvärden – avseende antal anställd, balansomslutning och nettoomsättning – som ska appliceras på bolagets förhållanden under de två senaste räkenskapsåren. I ändringsdirektivet ser gränsvärdeskonstruktionen annorlunda ut. För det första relaterar tröskeln enbart till antal anställda och nettoomsättning, inte också till balansomslutning. För det andra är gränsvärdenivåerna i fråga om antal anställda och nettoomsättning betydligt högre än de tidigare har varit. För det tredje talas det i ändringsdirektivet enbart om värdena för det senaste räkenskapsåret.

Ändringsdirektivet medför därför att det är nödvändigt att dels höja de i årsredovisningslagen angivna gränsvärdena för antal anställda och nettoomsättning, dels ta bort kopplingen till företagets balansomslutning.

Vi har övervägt om det i samband med dessa ändringar också bör göras en ytterligare ändring i gränsvärdeskonstruktionen, på så sätt att skyldigheten att hållbarhetsrapportera bedöms enbart utifrån förhållandena under ett räkenskapsår, i stället för som i dag de två senaste räkenskapsåren. Risken är annars, kan det hävdas, att ändringsdirektivet inte anses vara genomfört fullt ut. Det som talar emot detta är att den nuvarande gränsvärdeskonstruktionen – som innebär att man tittar på förhållandena för två räkenskapsår – är vedertagen i Sverige, dels genom de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering, dels genom de nuvarande avgränsningarna mellan större och mindre företag i 1 kap. 3 § årsredovisningslagen. Det framgår också av skälen till ändringsdirektivet (se skäl 7) att de nya gränsvärdena ska införas i enlighet med de nationella bestämmelser som redovisningsdirektivet genomför. Vi menar därför att den nuvarande gränsvärdeskonstruktionen kan och bör behållas. Detta framstår också som den mest ändamålsenliga ordningen.

För medlemsstater som inte har infört euron gäller enligt artikel 3.9 i redovisningsdirektivet att vissa i direktivet angivna belopp

(se punkterna 1–7 i artikeln) ska räknas om till nationell valuta genom tillämpning av den växelkurs som offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning dagen för respektive direktivs ikraftträdande. Det nya gränsvärdet för nettoomsättning omfattas i och för sig inte av hänvisningen till punkterna 1–7 i artikel 3 i redovisningsdirektivet. Vi menar dock att det ligger närmast till hands att använda samma grund för omräkning till svenska kronor även för det nya gränsvärdet för nettoomsättning. Direktivet trädde i kraft den 19 mars 2026. Det innebär att växelkursen som offentliggjordes den dagen bör användas, dvs. 1 euro = 10,7778 SEK. 450 miljoner euro motsvarar då 4 850 010 000 svenska kronor.

Av artikel 3.9 i redovisningsdirektivet följer vidare att vid omräkning till nationell valuta för de medlemsstater som inte har infört euron får beloppen i euro ökas eller minskas med maximalt 5 procent för att man ska kunna uppnå jämna belopp i de nationella valutorna. Det ger den svenska lagstiftaren ett utrymme för att bestämma gränsvärdet avseende nettoomsättning till mellan drygt 4,6 miljarder kronor och nästan 5,1 miljarder kronor. Vi anser att beloppet bör anges i jämt hundratal miljoner och att 450 miljoner euro därför bör omräknas till 4,9 miljarder svenska kronor.

När det gäller reglerna om hållbarhetsrapporter för koncerner behöver motsvarande justeringar av gränsvärdena göras i fråga om koncernens storlek. Det innebär att ett moderföretag fortsättningsvis ska vara skyldigt att hållbarhetsrapportera för koncernen endast om medelantalet anställda i koncernen under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 1 000 och koncernens redovisade nettoomsättning för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor.

Små och medelstora börsnoterade företag ska inte längre vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter

Nuvarande krav på hållbarhetsrapportering innebär att de börsnoterade företag som inte når upp till gränsvärdenivån i 6 kap. 10 § första stycket men når upp till gränsvärdenivån i 6 kap. 10 § andra stycket ska börja rapportera med start för det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2028 eller senare. Ändringsdirektivet innebär, som ovan har berörts, att dessa företag inte längre ska vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter.

Nuvarande reglering innehåller dessutom vissa särskilda regler för dessa mindre företag. Enligt 6 kap. 12 g § årsredovisningslagen får företag i den kategorin upprätta en förenklad hållbarhetsrapport för vilken det gäller färre informationskrav. Genom att de aktuella företagen inte längre kommer att omfattas av kraven på hållbarhetsrapport bör möjligheten att upprätta en förenklad hållbarhetsrapport utmönstras.

Möjligheten att upprätta en förenklad hållbarhetsrapport gäller i dag även för små och icke-komplexa institut som avses i artikel 4.1.145 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 samt för captivebolag för försäkring respektive återförsäkring som avses i artikel 13.2 eller 13.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II). Detta framgår av hänvisningarna i 6 kap. 1 § ÅRKL och 6 kap. 1 § ÅRFL. Ändringsdirektivet innebär att möjligheten att upprätta en förenklad hållbarhetsrapport bör tas bort även för denna typ av företag.

En ytterligare särreglering för sådana företag som avses i 6 kap. 10 § andra stycket årsredovisningslagen fanns tidigare i punkten 5 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:347) om ändring i årsredovisningslagen. Sådana företag fick nämligen – enligt den ursprungliga regleringen – fram till och med räkenskapsåret 2027 avstå från att upprätta en hållbarhetsrapport förutsatt att företaget i förvaltningsberättelsen angav varför en rapport inte hade upprättats. Även små och icke-komplexa institut samt captivebolag hade denna möjlighet. Enligt ändringsdirektivet ska den särskilda möjligheten att under en övergångsperiod avstå från att hållbarhetsrapportera tas bort för dessa företag. Den ändringen har i sak redan genomförts inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådet direktiv (EU) 2025/794 om ändring av direktiven (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa vissa krav avseende hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag (se prop. 2025/26:21). Någon ytterligare ändring med anledning av ändringsdirektivet är därför inte nödvändig i den här delen.

Med ändringsdirektivet följer inte någon inskränkning i företagens möjligheter att upprätta hållbarhetsrapporter frivilligt

För de företag som genom förslaget inte längre kommer att omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering kommer det alltjämt att vara möjligt att frivilligt upprätta en hållbarhetsrapport (se prop. 2023/24:124 s. 127–129). Genom de nya standarder för hållbarhetsrapportering för frivillig användning som kommissionen enligt ändringsdirektivet ska anta senast den 19 juli 2026 (se artikel 2.8 i ändringsdirektivet) kommer det att bli lättare för företagen att utnyttja denna möjlighet.

Det kan noteras att det sedan tidigare finns frivilliga standarder för små och medelstora företag som inte är börsnoterade. Standarderna antogs som en rekommendation av kommissionen den 30 juli 2025.²

Det behövs inget undantag för Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten

En ytterligare nyhet i ändringsdirektivet är att Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) ska undantas från kravet på hållbarhetsrapportering. EFSF skapades i juni 2010 som en tillfällig krishanteringmekanism av de medlemsstater som deltar i eurosamarbetet. EFSF har tillhandahållit finansiellt stöd till Irland, Portugal och Grekland. EFSF erbjuder inte längre något ytterligare finansiellt stöd men fortsätter att verka för att bl.a. ta emot återbetalningar av lån från stödmottagarländerna.

EFSF administreras av ett bolag med säte i Luxemburg och omfattas alltså inte av svenska regler om hållbarhetsrapportering. Det undantaget medför därför inget särskilt behov av lagändring i Sverige.

Immateriella nyckelresurser

I 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen finns bestämmelser om att vissa företag i sin förvaltningsberättelse ska lämna upplysningar om immateriella nyckelresurser samt förklara hur företagets affärsmodell är beroende av sådana resurser och hur resurserna bidrar till värde-

² Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag.

skapande för företaget. Med immateriella nyckelresurser avses resurser utan fysisk form som utgör en grundläggande förutsättning för bolagets affärsmodell och som är en källa till värdeskapande för bolaget. Som exempel kan nämnas information om anställdas färdigheter, kompetenser, erfarenhet, lojalitet gentemot företaget och motivation att förbättra förfaranden, varor och tjänster. Bestämmelserna, som går tillbaka på redovisningsdirektivet, gäller för de bolag som enligt 6 kap. 10 § är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport.

Av ändringsdirektivet följer att de gränsvärden som bestämmer om ett företag är skyldigt att lämna upplysningar om immateriella nyckelresurser måste höjas (se artikel 2.3). De nya gränsvärdena motsvarar vad som i fortsättningen ska gälla för skyldigheten att hållbarhetsrapportera.

Skyldigheten att lämna information om immateriella nyckelresurser avgränsas i årsredovisningslagen genom en hänvisning till 6 kap. 10 § årsredovisningslagen. Genom de ändringar i den paragrafen som vi ovan har föreslagit kommer också ändringsdirektivets reglering avseende immateriella nyckelresurser att få omedelbart genomslag i lagen. Det krävs därför ingen särskild lagändring i denna del.

4.2 Ett utökat dotterföretagsundantag

Vårt förslag

Även stora börsnoterade dotterföretag ska vara undantagna kravet på hållbarhetsrapport om de omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen.

Ett dotterföretag behöver enligt nuvarande regler inte upprätta någon hållbarhetsrapport, om det och dessa samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som upprättats av moderföretaget (6 kap. 11 a § årsredovisningslagen). I reglerna om koncernredovisning i 7 kap. årsredovisningslagen finns motsvarande undantag för ett moderföretag som även är ett dotterföretag och som omfattas av ett överordnat moderföretags hållbarhetsrapport för koncernen (se 7 kap. 31 b §). Även dotterföretag till ett moderföretag som frivilligt upprättar en hållbarhetsrapport har möjlighet att åberopa det s.k. dotterföretagsundantaget (se prop. 2023/24:124 s. 129).

De nämnda undantagen omfattar dock inte börsnoterade företag som överskrider de gränsvärden som anges i 6 kap. 10 § första stycket årsredovisningslagen (förenklat uttryckt; mycket stora börsnoterade företag). Enligt ändringsdirektivet ska dock även dessa företag kunna använda sig av dotterföretagsundantaget, både när det gäller årsredovisningen och koncernredovisningen (se artikel 2.4d och 2.5e). Lagtexten behöver därför justeras i enlighet med detta.

Det kan noteras att enligt nuvarande regler ska ett företag som tillämpar dotterföretagsundantaget upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till den förvaltningsberättelse för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget och till granskningsberättelsen för koncernen. Om moderföretaget har sitt säte utanför EES, tillkommer vissa ytterligare krav (se 6 kap. 11 a § tredje stycket och 7 kap. 31 b § tredje stycket). Ändringsdirektivet innebär inga ändringar i dessa avseenden.

4.3 Hållbarhetsrapportering när en koncerns sammansättning ändras

Vårt förslag

Ett moderföretag behöver inte i sin hållbarhetsrapport lämna information om dotterföretag som har lämnat eller inträtt i koncernen under räkenskapsåret.

För det dotterföretag som utelämnas ska det dock i moderföretagets hållbarhetsrapport lämnas information om väsentliga händelser som påverkade dotterföretaget under räkenskapsåret och som haft inverkan på koncernens hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter.

Om en koncerns sammansättning har ändrats under räkenskapsåret, ska – enligt artikel 2.5c i ändringsdirektivet – moderföretaget kunna utelämna information om dotterföretag som inträtt i koncernen genom förvärv eller sammanslagning. Detsamma ska gälla i fråga om dotterföretag som har lämnat koncernen under räkenskapsåret. Enligt skälen till ändringsdirektivet (se skäl 19) kan integrer-

ingen av dessa företag i processen för hållbarhetsrapportering för samma räkenskapsår som förvärvet eller sammanslagningen skett, ta ytterligare tid och medföra administrativa utmaningar. Det är därför lämpligt att göra det möjligt för det moderföretag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen att senarelägga hållbarhetsrapporteringen för sådana nyförvärvade eller sammanslagna företag till det påföljande räkenskapsåret. Om ett företag lämnar en koncern under räkenskapsåret, skulle det dessutom vara oproportionerligt att kräva att det moderföretag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen ska tillhandahålla hållbarhetsinformation om det företaget för samma räkenskapsår.

I årsredovisningslagen finns inte några särskilda regler om vilka dotterföretag som ska ingå i hållbarhetsrapporten för en koncern. I stället finns allmänna regler om vilka dotterföretag som en koncernredovisning ska omfatta. Huvudregeln i 7 kap. 5 § första stycket är att koncernredovisningen ska omfatta samtliga dotterföretag. I andra stycket anges vissa undantag. Ett dotterföretag behöver exempelvis inte omfattas av koncernredovisningen om nödvändig information för att upprätta koncernredovisningen inte kan tas fram utan oskälig kostnad eller inom rimlig tid. Det kan t.ex. vara så att bokföringsmaterial har förstörts på grund av någon olycks-händelse och inte skulle kunna rekonstrueras utan mycket omfattande arbete. Bestämmelsen torde också i enstaka undantagsfall kunna få betydelse i samband med förvärv av utländska verksamheter vars redovisning ännu inte har koordinerats med moderföretaget (se prop. 1995/96:10 del II s. 237). Nuvarande undantag i årsredovisningslagen skulle alltså kunna fånga upp en mindre del av de situationer som avses i ändringsdirektivet, däremot inte rent nationella förvärv eller sammanslagningar och inte heller de fall då dotterföretag har lämnat koncernen under räkenskapsåret. Det behövs därför en särskild reglering som tar sikte enbart på hållbarhetsrapporteringen för koncernen. En bestämmelse som motsvarar undantagsbestämmelsen i ändringsdirektivet bör alltså tas in i årsredovisningslagen.

Ändringsdirektivet tillåter dock inte att all information om de aktuella dotterföretagen utelämnas. Moderföretaget ska nämligen i hållbarhetsrapporten för koncernen ange alla betydande händelser som påverkade dotterföretaget under räkenskapsåret och som har haft inverkan på koncernens hållbarhetsrelaterade konsekvenser,

risker och möjligheter. En motsvarande bestämmelse behöver införas i årsredovisningslagen.

4.4 Ett undantag för finansiella holdingföretag

Vårt förslag

Kravet på att moderföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen ska inte gälla ett moderföretag som är ett finansiellt holdingföretag och vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.

Det nuvarande kravet på att moderföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om denna är av viss storlek, gäller enligt nu gällande rätt för samtliga moderföretag, oavsett verksamhetstyp; undantag görs endast för alternativa investeringsfonder.

Vissa företag äger aktier eller andelar i andra företag utan att bedriva någon egen egentlig verksamhet. Enligt skälen till ändringsdirektivet (se skäl 17) är det lämpligt att öka flexibiliteten när det gäller s.k. finansiella holdingföretag. I synnerhet när en koncern endast existerar på grund av det finansiella holdingföretagets olika investeringar kan rapportering på koncernnivå medföra praktiska svårigheter och bördor och vara av begränsad nytta för andra marknadsaktörer. Ändringsdirektivet innehåller därför en bestämmelse som ger finansiella holdingföretag som är moderföretag i sådana koncerner möjlighet att välja om de ska rapportera hållbarhetsinformation på koncernnivå eller om de ska utelämna sådan information (se artikel 2.5d).

Samtidigt framhålls det i skälen (se skäl 17) att denna möjlighet bör vara begränsad. Den bör sålunda gälla endast om moderföretaget uppfyller definitionen av ett finansiellt holdingföretag. Dessutom bör möjligheten stå öppen enbart för finansiella holdingföretag som har ett utspritt innehav av andelar; detta beskrivs i direktivet så att andelarna ska avse företag vars affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra. Detta utesluter fall där företag är tätt förbundna genom sin affärsverksamhet, till exempel när ett dotterföretags verksamhet möjliggör eller direkt stöder ett annat dotterföretags verksamhet.

Finansiella holdingföretag definieras i artikel 2.15 i redovisningsdirektivet som företag som uteslutande har till föremål för sin verksamhet att förvärva andelar i andra företag och att förvalta dessa andelar i vinstsyfte utan att direkt eller indirekt delta i förvaltningen av dessa andra företag, dock utan att det påverkar deras rättigheter som aktieägare eller delägare.

Begreppet finansiella holdingföretag förekommer inte i årsredovisningslagen. Det finns däremot i 1 kap. 1 § andra stycket ÅRKL och 1 kap. 1 § tredje stycket ÅRFL. Bestämmelserna genomför artikel 42.2 i rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och artikel 65.2 i rådets direktiv 91/674/EEF av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (se prop. 1995/96:10 del 3 s. 171). Enligt bestämmelserna ska finansiella holdingföretag, som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är kreditinstitut eller värdepappersbolag eller utländska företag av motsvarande slag, tillämpa de regler om koncernredovisning som gäller enligt 7 kap. i de särskilda årsredovisningslagarna som gäller för finansiella företag. Med finansiellt holdingföretag avses ett aktiebolag, ett handelsbolag eller en ekonomisk förening vars verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande består i att i vinstsyfte förvärva och förvalta andelar i dotterföretag. Det finansiella holdingföretaget som sådant kan dock omfattas av reglerna om årsredovisning i årsredovisningslagen, även om koncernredovisningsreglerna i årsredovisningslagarna för finansiella företag ska tillämpas (se prop. 1995/96:10 del 3 s. 171 och prop. 1996/97:32 s. 88).

Den definition av finansiella holdingföretag som används i svensk rätt är alltså inte densamma som i redovisningsdirektivet. Definitionen är dock vedertagen för de finansiella företagen.

Den svenska lagtexten bör utformas så att det inte uppkommer någon risk för förväxling. Vi föreslår därför att det i lagtexten klargörs att det nya undantaget för finansiella holdingföretag avser finansiella holdingföretag enligt artikel 2.15 i redovisningsdirektivet.

4.5 En lättnad för vissa företag från tredjeländ

Vårt förslag

Ett dotterföretag eller en filial till ett tredjeländsföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen endast om

1. tredjeländsföretagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor, och
2. dotterföretagets eller filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.

Dotterföretaget eller filialen behöver inte offentliggöra eller tillgängliggöra hållbarhetsrapporten om tredjeländsföretaget är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.

Höjd tröskel för dotterföretag och filialer till tredjeländsföretag

Kraven på hållbarhetsrapportering gäller primärt endast för företag som är baserade inom EES. Vissa företag från tredjeländ omfattas dock indirekt av EU-kraven på hållbarhetsrapportering. Tredjeländsföretag som har betydande verksamhet inom EES ska nämligen upprätta en hållbarhetsrapport, fast det då ska ske genom ett dotterföretag eller en filial. Med betydande verksamhet avses i detta sammanhang att tredjeländsföretaget under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har haft en nettoomsättning om mer än 1,7 miljarder kronor inom EES.

Ändringsdirektivet bibehåller ett liknande rapporteringskrav. Enligt skälen till ändringsdirektivet (se skäl 26) bör emellertid rapporteringsbördan för tredjeländsföretag minska i huvudsak i samma utsträckning som för EU-företag. Ändringsdirektivet innebär i linje med detta att tröskelvärdet för tredjeländsföretagets nettoomsättning inom EES höjs från 150 miljoner euro till 450 miljoner euro (se artikel 2.13). Omräknat till svenska kronor blir det – med den modell för omräkning som vi ovan har förordat – 4,9 miljarder (se avsnitt 4.1).

Det motsvarande tröskelvärdet i årsredovisningslagen, vad gäller nettoomsättning inom EES, behöver alltså justeras till den högre nivå som anges i ändringsdirektivet.

För att ett dotterföretag till ett tredjelandsföretag ska omfattas av rapporteringskravet krävs i dag, enligt 7 kap. 31 f § första stycket 2 årsredovisningslagen, även att det är ett sådant bolag som avses i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (jfr avsnitt 4.1). För att en filial till ett tredjelandsföretag ska omfattas av rapporteringskravet gäller i stället att den har en viss nettoomsättning (se 6 kap. 16 § första stycket 4 och 7 kap. 31 g § första stycket 2).

Enligt ändringsdirektivet ska de sistnämnda kraven ersättas med enbart ett krav på att dotterföretaget respektive filialen under föregående räkenskapsår har haft en nettoomsättning på 200 miljoner euro. Motsvarande justeringar behöver därför ske i den svenska regleringen. Omräknat till svenska kronor – och bestämt till jämnt hundratal miljoner – blir det nya gränsvärdet 2,2 miljarder.

Undantag från kravet på att offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsrapporten

Enligt 8 kap. 15 c § första stycket årsredovisningslagen ska ett dotterföretag till ett tredjelandsföretag offentliggöra hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen. Detsamma gäller en filial. Samma handlingar ska enligt 8 kap. 15 d § hållas tillgängliga utan kostnad på dotterföretagets eller filialens webbplats.

Ändringsdirektivet ställer krav på att medlemsstaterna undantar dotterföretag och filialer från skyldigheten att offentliggöra och tillgängliggöra handlingarna, för det fall att tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra (se artikel 2.13c). Ett sådant undantag behöver därför införas i årsredovisningslagen.

När det gäller definitionen av finansiellt holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra hänvisas till avsnitt 4.4.

5 Nya regler om rapportering om värdekedjan

Vårt förslag

Om ett företag begär information, avsedd att användas vid upprättandet av en hållbarhetsrapport, från ett annat företag som ingår i det förstnämnda företagens värdekedja, får det tillfrågade företaget vägra att lämna sådan information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna för upprättande av hållbarhetsinformation. Det gäller dock endast om det tillfrågade företaget under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft högst 1 000 anställda och därmed utgör ett s.k. skyddat företag.

Om det rapporterande företaget begär mer information än så av ett skyddat företag, ska det uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information som det gäller och upplysa om att informationen inte behöver lämnas.

Ett avtalsvillkor mellan ett rapporterande företag och ett skyddat företag, som syftar till att tillgodose det rapporterande företagens behov av information för hållbarhetsrapportering, ska vara ogiltigt om det innebär att det skyddade företaget ska lämna mer information till det rapporterande företaget än vad som krävs enligt de frivilliga standarderna.

Om en aktör i en skriftlig egen försäkran uppger att den uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag, ska rapporterande företag förlita sig på denna försäkran. Detta gäller dock inte om ett rapporterande företag vet eller rimligen kan förväntas veta att försäkran är i väsentlig mån felaktig.

När det gäller sådan information om bolagets värdekedja som härrör från skyddade företag, ska bolaget anses ha lämnat tillräck-

lig information, om den lämnade informationen motsvarar vad som krävs enligt frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering.

Ett skydd för vissa företag i värdekedjan

En hållbarhetsrapport ska innehålla inte bara information om det rapporterade företags verksamhet utan också information om dess värdekedja. Företags värdekedja omfattar de aktiviteter, resurser och förbindelser som har samband med företags affärsmodell och den externa miljö där företaget är verksamt (se definitionen av begreppet värdekedja i tabell 2 i Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller standarder för hållbarhetsrapportering). Värdekedjan innefattar aktörer i tidigare och senare led än företaget. Aktörer i tidigare led är t.ex. företags leverantörer som tillhandahåller produkter eller tjänster. Aktörer i senare led är t.ex. företags distributörer och kunder som tar emot produkter eller tjänster. Vad som är en relevant värdekedja för ett visst rapporteringskrav framgår av standarderna för hållbarhetsrapportering i kommissionens delegerade förordning. Ett företag kan ha mer än en värdekedja.

Enligt skälen till ändringsdirektivet (se skäl 12) har det visat sig att små och medelstora företag i värdekedjan tar emot oproportionerliga begäranden om information från rapporterade företag. Det är därför, enligt skälen, nödvändigt att införa skydd för företag i värdekedjan som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret för att begränsa bördan för dessa företag (s.k. skyddade företag).

De frivilliga standarderna sätter taket

Enligt skälen till ändringsdirektivet (se skäl 12) bör rapporterade företag förbjudas att kräva information som överskrider vissa gränser när de försöker inhämta information om sin värdekedja från skyddade företag. Dessa gränser bör återspegla de gränser som anges i de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som ska antas av Europeiska kommissionen. Kommissionen ska genom delegerade akter fastställa frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering senast

den 19 juli 2026. De nya frivilliga standarderna förväntas i sak bygga på de frivilliga standarder som redan har antagits och som riktar sig till företag som i dag inte omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering, dvs. onoterade små och medelstora företag samt mikroföretag (se Kommissionens rekommendation [EU] 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag). Själva standarderna finns i bilagan till rekommendationen. Redan i dag rekommenderar kommissionen att företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i största möjliga utsträckning begränsar sin begäran om information till den information som anges i de frivilliga standarderna, när de behöver hållbarhetsinformation från små och medelstora företag i sina värdekedjor.

Genom ändringsdirektivet ersätts denna rekommendation med ett krav (se artikel 2.4b och 2.5b).

Hur de nya reglerna bör genomföras

En rätt att vägra att tillhandahålla viss information

Konkret innebär ändringsdirektivet att skyddade företag ska ha rätt att vägra att tillhandahålla information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, som svar på en begäran som gjorts med avseende på kraven på hållbarhetsrapportering. För det fall att det rapporterade företaget upprättar avtal och andra arrangemang i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering får företaget inte kräva att ett skyddat företag tillhandahåller information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna. En avtalsbestämmelse som strider mot detta ska inte vara bindande, dock utan att det påverkar den bindande karaktären hos övriga bestämmelser i avtalet.

Vi konstaterar att de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering inte säger något om hur det rapporterade företaget ska inhämta den information som krävs om värdekedjan. Förvisso rekommenderar kommissionen redan rapporterade företag att inte gå utöver de frivilliga standarderna vid begäran om information om värdekedjan. För att uppfylla ändringsdirektivet är det emellertid nödvändigt att det i svensk rätt införs en sådan begränsning.

Det är samtidigt viktigt att detta krav avgränsas på ett ändamålsenligt sätt. I skälen till ändringsdirektivet (se skäl 12) framhålls att

företagen inte bör förbjudas att utbyta information på frivillig basis, såsom information som vanligtvis utbyts mellan företag inom en viss sektor. Det bör heller inte påverka eventuella skyldigheter, oavsett om de är avtalsenliga eller följer av unionsrätt eller nationell rätt, att tillhandahålla information. På motsvarande sätt bör det rapporterade företaget inte hindras från att samla in information för att uppfylla andra rapporteringskrav som företaget kan omfattas av.

Av den nya svenska bestämmelsen bör därför framgå att den är tillämplig på en begäran om hållbarhetsinformation.

Det saknas som sagt lagregler om hur det rapporterade företaget ska samla in informationen till hållbarhetsrapporten. Ingenting hindrar dock att det rapporterade företaget och en aktör i värdekedjan upprättar avtal som reglerar olika slag av informationsutbyte dem emellan. Av ändringsdirektivet följer emellertid att ett villkor i ett sådant avtal inte ska vara bindande mellan parterna, om åläggs att lämna mer information än vad de frivilliga standarderna kräver.

Till följd av ändringsdirektivet behöver en motsvarande bestämmelse tas in i svensk lag. För att stämma bättre överens med den avtalsrättsliga terminologi som används i svensk rätt bör det dock anges att ett avtalsvillkor som står i strid med regleringen är *ogiltigt*.

Direktivet innebär vidare följande. När ett rapporterade företag begär information från skyddade företag med avseende på hållbarhetsrapportering, och viss eller all denna information går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, ska det rapporterade företag se till att skyddade företag informeras om vilken information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna. Det skyddade företaget ska också upplysas om sin rätt att vägra att tillhandahålla informationen. Syftet med underrättskyldigheten är att säkerställa att skyddade företag inte i förebyggande syfte ska behöva bedöma om rätten att vägra tillhandahålla information är tillämplig.

För att uppfylla ändringsdirektivet bör det därför införas en motsvarande bestämmelse i svensk rätt. Enligt vår mening är det naturligt att regleringen tar sin utgångspunkt i det rapporterade företagens begäran. Om det rapporterade företaget begär information från ett skyddat företag som inte krävs enligt de frivilliga standarderna, ska företaget därför vara skyldigt att uppmärksamma det skyddade företaget på den information som det gäller och upplysa om

att det skyddade företaget inte är skyldigt att tillhandahålla den informationen.

Den sistnämnda underrättelseskyldigheten bör dock förutsätta att det rapporterande företaget har anledning att räkna med att den som begäran ställs till är ett skyddat företag. Vi återkommer under nästa rubrik till frågan om när ett rapporterande företag ska kunna utgå från att så är fallet.

Hur vet det rapporterande företaget att aktören är ett skyddat företag?

Ändringsdirektivets bestämmelse om information om ett företags värdekedja bygger på tanken att det rapporterande företaget ska kunna förlita sig på aktörens egna uppgifter om att denna är ett skyddat företag. Det ska normalt inte krävas någon ytterligare kontroll från det rapporterande företags sida. Närmaste bestämt ska företaget kunna förlita sig på en ”egenförsäkran” som utfärdats av aktören i värdekedjan för att fastställa företagets storlek. Det rapporterande företaget bör dock inte kunna förlita sig på en uppgift av detta slag om det vet, eller rimligen kan förväntas veta, att uppgiften är uppenbart felaktig.

Begreppet egenförsäkran förekommer sedan tidigare i svensk rätt i 15 kap. lagen (2016:1145) om offentlig upphandling, dock skrivet som egen försäkran. I den lagen avses med egen försäkran ett standardiserat intyg som en leverantör lämnar i ett anbud. Försäkran ska av den upphandlande myndigheten preliminärt godtas som bevis för att leverantören uppfyller vissa villkor. En leverantör som har lämnat in en försäkran ska på begäran av en upphandlande myndighet komplettera sin försäkran med ett eller flera av de intyg som omfattas av den. En sådan begäran får göras när som helst under ett upphandlingsförfarande om myndigheten anser det vara nödvändigt för att upphandlingen ska kunna genomföras korrekt. Det är alltså inte fråga om en försäkran med riktigt samma syfte som en egen försäkran i ändringsdirektivet. Särskilt som en egen försäkran i ett upphandlingsärendet ska lämnas i ett standardiserat formulär ser vi dock ingen beaktansvärd risk för att begreppen sammanblandas. En sådan försäkran som ett skyddat företag uppvisar för ett rapporterande företag bör därför benämnas egen försäkran.

Ändringsdirektivet anger inga närmare formkrav för en egen försäkran. Det torde emellertid inte utesluta att den nationella lagstiftaren uppställer krav på att försäkran är dokumenterad i viss form. För att uppgifterna ska kunna kontrolleras i efterhand, exempelvis av det rapporterande företagets revisor, bör det därför i den svenska regleringen ställas krav på att försäkran är i skriftlig form.

För att det rapporterande företaget ska kunna förlita sig på försäkran bör det vara tillräckligt att det i denna anges att aktören är ett skyddat företag.

Såsom vi redan har berört innehåller ändringsdirektivet en bestämmelse som innebär att ett rapporterande företag inte får förlita sig på en egen försäkran om företaget vet eller rimligen kan förväntas känna till att uppgifterna i försäkran är uppenbart felaktiga. Motsvarande bestämmelse bör tas in i den svenska lagen. Det som sägs i direktivet om ”uppenbart felaktiga” uppgifter torde få förstås så att uppgifterna ska vara i väsentlig mån felaktiga. Också detta bör komma till uttryck i den svenska lagen.

De nya reglerna om värdekedjan bör i huvudsak tas in i en ny lag

Årsredovisningslagen innehåller bestämmelser om hur företag ska upprätta och offentliggöra årsredovisningen, däribland hållbarhetsrapporten. I lagen finns regler om vilken information som ska ingå i årsredovisningen och hur informationen ska redovisas där. Där emot reglerar lagen inte företagens möjligheter att inhämta den information som ska tas in i årsredovisningen. Där finns inte heller något slag av regler om avtals ogiltighet. Av rättssystematiska skäl bör de nya reglerna om inhämtande av information från aktörer i ett företags värdekedja därför tas in i en särskild lag.

Av tydlighetsskäl bör ändringsdirektivets definitioner av rapporterande företag, skyddat företag och frivilliga standarder tas in i den nya lagen. Definitionen av ett rapporterande företag bör vara kopplat till vilka företag som enligt årsredovisningslagen är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport, dvs. att företaget under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har överskridit gränsvärdena för antalet anställda och nettoomsättning. De nya reglerna om värdekedjan ska enligt ändringsdirektivet även vara tillämpliga på hållbarhetsrapporten för koncernen. Även moderföretag som ska upprätta

en sådan rapport behöver därför omfattas av definitionen. Detsamma gäller de finansiella företag som genom hänvisningar i ÅRKL och ÅRFL omfattas av rapporteringsskyldighet.

När det gäller avgränsningen av de aktörer som utgör skyddade företag ska den enligt ändringsdirektivet ske med hänsyn till förhållandena under det senaste räkenskapsåret. Direktivet är dock något oklart i fråga om innebörden i begreppet ”det senaste räkenskapsåret”. En rimlig tolkning, som dessutom är den från praktiska utgångspunkter mest lämpliga, är att det som avses är det räkenskapsår som det senast har upprättats en årsredovisning för. Det innebär att om det rapporterade företaget framställer en begäran tidigt under året innan någon årsredovisning ännu upprättats för året innan, kan aktören beakta uppgifter om antalet anställda i sin senast upprättade årsredovisning. Det kan inte uteslutas att detta i enskilda fall ändå kan leda till vissa tillämpningsproblem. Exempelvis kan det rapporterade företaget och det skyddade företaget tillämpa olika räkenskapsår. Det kan heller inte uteslutas att en aktör under processens gång rent faktiskt upphör att vara ett skyddat företag genom att en ny årsredovisning upprättats av vilken framgår att antalet anställda överskrider 1 000. Men genom att lagförslaget innebär att aktören ska beakta uppgifter i den senaste upprättade årsredovisningen för att utvärdera om den är ett skyddat företag eller inte, blir det enligt vår mening tillräckligt tydligt för aktören vilka uppgifter som är relevanta när ett rapporterat företag framställer en begäran om information.

Ett stort antal skyddade företag är inte skyldiga att upprätta någon årsredovisning, exempelvis mindre företag som inte drivs i aktieföretagsform. I sådana fall får med senaste räkenskapsår avses det räkenskapsår för vilket årsbokslut senast har upprättats. Ett årsbokslut behöver inte innehålla uppgifter om medelantalet anställda. Dessa företag torde emellertid utan vidare kunna konstatera att antalet anställda är så begränsat att de är att anse som skyddade företag.

När det gäller sådan information om företagets värdekedja som härrör från skyddade företag, ska företaget enligt ändringsdirektivet anses ha lämnat tillräcklig information, om den motsvarar vad som krävs enligt frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering (se artikel 2.4b). Även detta behöver komma till uttryck i lag. Till skillnad från övriga nya regler om värdekedjan rör det sig här om en otvetydig bestämmelse om redovisning. Bestämmelsen bör därför tas in i årsredovisningslagen.

Det ska i sammanhanget framhållas att det i vissa fall inte är nödvändigt för det rapporterande företaget att begära in all den information som anges i de frivilliga standarderna för att företaget ska kunna uppfylla ett visst rapporteringskrav. Vad som krävs för att uppfylla ett rapporteringskrav framgår av standarderna i kommissionens delegerade förordning.

Granskningsberättelsens förhållande till reglerna om värdekedjan

Sedan den 1 juli 2024 gäller att en hållbarhetsrapport ska granskas av en revisor. Granskningen ska utmynna i en granskningsberättelse (se bl.a. 9 kap. 3 a och 5 a §§ aktiebolagslagen [2005:551]).

Enligt ändringsdirektivet ska medlemsstaterna säkerställa att granskningsberättelsen utarbetas på ett sätt som till fullo respekterar rätten för skyddade företag att vägra att lämna information till det rapporterande företaget som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna (se artikel 2.12b).

Vi kan konstatera att det redan av befintlig reglering följer att granskningsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida hållbarhetsrapporten har upprättats i överensstämmelse dels med tillämplig lag om årsredovisning, dels med de standarder som har antagits med stöd av artikel 26a.3 i revisorsdirektivet (se bl.a. 9 kap. 38 a § aktiebolagslagen). Kommissionen ska enligt artikel 26a.3 i revisorsdirektivet senast den 1 juli 2027 anta delegerade akter om granskningsstandarder för begränsad säkerhet som fastställer de åtgärder som revisorn ska vidta för att dra slutsatser om granskningen av hållbarhetsrapportering, inbegripet uppdragsplanering, riskövervägande och riskrespons, och vilken typ av slutsatser som ska ingå i granskningsberättelsen.

Någon ytterligare reglering för att uppfylla ändringsdirektivet i denna del är enligt vår mening inte nödvändig.

6 Ett utökat skydd för känslig information i hållbarhetsrapporten

Vårt förslag

Ett företag ska inte i sin hållbarhetsrapport behöva ta in upplysningar som

1. utgör företagshemligheter,
2. är säkerhetsskyddsklassificerade enligt definitionen i artikel 2.7 i EU-förordningen om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa), eller
3. på någon annan grund omfattas av regler om dataskydd, sekretess eller säkerhetsskydd.

Kraven på vad en hållbarhetsrapport ska innehålla kan i vissa fall komma i konflikt med ett företags önskan att inte offentliggöra upplysningar om ännu inte lanserade produkter, nya tillverkningsprocesser under utveckling eller förhandlingar med nya leverantörer. Detta beaktas redan i viss utsträckning i årsredovisningslagen. Ett företags hållbarhetsrapport behöver sålunda inte innehålla upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling, om det bedöms att ett offentliggörande av upplysningen skulle skada företagets marknadsposition allvarligt och utlämnandet inte hindrar förståelsen av företagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten (6 kap. 13 § årsredovisningslagen). Den nuvarande regleringen utgör ett

genomförande av direktivet om icke-finansiell rapportering (se prop. 2015/16:193 s. 47 och 68).

Ändringsdirektivet innebär i sak inga större nyheter när det gäller upplysningar om förestående utveckling. Det förtydligas dock att företaget, för att få utnyttja det nyss nämnda undantaget, ska ha fastställt att det är omöjligt att offentliggöra information utan att marknadspositionen allvarligt skadas (se artikel 2.2b). Att företaget ska ha fastställt detta förhållande kan sägas följa redan av befintlig lagtext. Direktivet ställer emellertid också ett särskilt krav på att företaget ska pröva om informationen kan offentliggöras i sammanfattande form ("på aggregerad nivå"). Ett motsvarande förtydligande bör tas in i 6 kap. 13 § årsredovisningslagen.

Ändringarna i direktivet innebär också att möjligheten att undanta viss känslig information utökas till att gälla också

1. information som motsvarar intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how, teknisk information eller resultat av innovation som skulle betecknas som en företagshemlighet enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943,
2. säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418, och
3. annan information som ska skyddas mot obehörig åtkomst eller obehörigt röjande på grund av skyldigheter som fastställs i andra unionsrättsakter eller i nationell rätt för att skydda en fysisk persons privatliv eller säkerhet eller en juridisk persons säkerhet.

För samtliga kategorier av känslig information införs också krav på att företaget i hållbarhetsrapporten upplyser om att undantaget har utnyttjats samt att företaget inför varje nytt rapporteringstillfälle tar ställning till om förutsättningarna fortfarande är uppfyllda för att utelämna informationen.

När det gäller information som kan betecknas som företagshemlighet har definitionen i EU-direktivet 2016/943 införts i 2 § lagen (2018:558) om företagshemligheter. En del information som utgör företagshemligheter torde redan i dag kunna undantas på den grunden att ett offentliggörande allvarligt skulle skada företagets marknadsposition. Att företagshemligheter genom ändringsdirektivet

införs som en egen kategori i redovisningsdirektivet talar dock enligt vår mening för att det i årsredovisningslagen bör införas ett särskilt, generellt undantag för företagshemligheter. För detta talar också att förutsättningarna, enligt direktivet, för att företagshemligheter ska få undantas är mindre stränga än de som gäller för att undanta upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling.

Ändringsdirektivet kräver som nämnts också att företagen ska kunna undanta uppgifter som är säkerhetsskyddsklassificerade enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa). Enligt den artikeln tar definitionen sikte på uppgifter eller material i alla former vars obehöriga röjande i olika grad skulle kunna åsamka unionens eller en eller flera av medlemsstaternas intressen skada och som har tilldelats en EU-säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller en motsvarande säkerhetsskyddsklassificeringsnivå, enligt avtalet mellan EU:s medlemsstater om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i EU:s intresse. Det avtalet omfattar framför allt uppgifter som härrör från EU:s institutioner eller från medlemsstaterna men som lämnas till EU:s institutioner. Det kan också vara fråga om uppgifter som utbyts mellan medlemsstaterna i EU:s intresse. En förutsättning för att uppgifterna ska kunna undantas från hållbarhetsrapporten är alltså att uppgifterna har tilldelats en EU-säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller motsvarande nationell nivå. Av bilagan till avtalet framgår vilka svenska motsvarigheter som förekommer (hemlig av synnerlig betydelse för rikets säkerhet respektive hemlig).

Det bör mot denna bakgrund införas ett uttryckligt undantag i årsredovisningslagen för säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418.

Den tredje undantaget som införs genom ändringsdirektivet avser annan information som ska skyddas mot obehörig åtkomst eller obehörigt röjande på grund av skyldigheter som fastställs i andra unionsrättsakter eller i nationell rätt för att skydda en fysisk persons privatliv eller säkerhet eller en juridisk persons säkerhet. Enligt skälen till direktivet (skäl 14) kan det finnas information som bör hållas konfidentiell av skäl som inte rör kommersiell skada, affärshemlig-

heter eller säkerhetsskyddsklassificering. Dessutom bör kraven på hållbarhetsrapportering inte medföra någon skyldighet för företagen att lämna ut information som skulle skada fysiska personers integritet eller fysiska eller juridiska personers säkerhet. Det framhålls att detta är särskilt viktigt i det nuvarande geopolitiska läget. Inte minst försvarsföretag behöver utrymme för en fri bedömning av behovet av att hålla inne känslig information vars röjande skulle kunna skada deras egen eller andra juridiska personers, inbegripet medlemsstaternas, säkerhet.

Någon närmare vägledning än så ges inte i direktivet om vilken information som ryms i den tredje kategorin. Men det är ett rimligt antagande att det som åsyftas är information som omfattas av regler om dataskydd enligt EU:s dataskyddsförordning och lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning eller sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Det bör också kunna vara fråga om säkerhetsskyddsklassificerade enligt säkerhetsskyddslagen (2018:585). I författningskommentaren ges viss ytterligare vägledning för tolkningen av det nya undantaget.

7 Styrelsens ansvar för hållbarhetsrapporten

Vår bedömning

Det bör inte införas några regler om undantag från krav på kollektivt ansvar för upprättandet av hållbarhetsrapporten.

Ansvar för upprättandet av hållbarhetsrapporten

Enligt artikel 33.1 i redovisningsdirektivet ska styrelsen ha kollektivt ansvar för att års- och koncernredovisningen upprättas och offentliggörs. De företag som omfattas av kravet på hållbarhetsrapportering ska upprätta sin förvaltningsberättelse i ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (XHTML) och märka (tagga) hållbarhetsinformationen. Kravet på märkning innebär att informationen i rapporten måste märkas upp digitalt enligt en specifik taxonomi. Detta görs för att rapporten ska vara maskinläsbar, jämförbar och enklare att analysera för investerare och myndigheter. Europeiska kommissionen har ännu inte antagit den digitala taxonomi som krävs för märkning av hållbarhetsinformationen.

Genom ändringsdirektivet ges medlemsstaterna möjlighet att undanta styrelsen från regler om kollektivt ansvar för redovisningshandlingar, såvitt gäller hållbarhetsrapporteringsstandarder och skyldigheten att upprätta och märka hållbarhetsrapporten i ett visst format (se artikel 2.11). Syftet är att ge företagen flexibilitet och minska deras rapporteringsbörda.

I samband med genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering gjordes inga särskilda ändringar i den associationsrättsliga lagstiftningen när det gäller styrelsens ansvar för upprättandet och märkningen av hållbarhetsrapporten. I stället hänvisades till den befintliga regleringen i 8 kap. 4 § aktiebolagslagen (2005:551) som innebär att styrelsen har det yttersta ansvaret för bolagets organisation och förvaltning, även när delegation av vissa uppgifter sker till en enskild ledamot (se SOU 2023:35 s. 220). Såväl för skadeståndsrättsliga som straffrättsliga påföljder gäller dock individuellt ansvar.

Svensk rätt innehåller alltså inga specifika bestämmelser om just ansvaret för utformningen av hållbarhetsrapporter. Det kan enligt vår mening starkt ifrågasättas om det är önskvärt att införa en sådan ansvarsbegränsning som ändringsdirektivet tillåter – men inte påbjuder – eftersom den skulle bryta mot den nuvarande principen i svensk aktiebolagsrätt, där styrelsen visserligen normalt kan delegera bort handhavandet av vissa uppgifter men alltid behåller ett visst tillsynsansvar. Det kan också ifrågasättas om en ansvarsbegränsning av detta slag skulle ha någon större praktisk betydelse, särskilt som styrelsen ända kommer att behålla sitt ansvar för merparten av bolagets skyldigheter enligt årsredovisningslagen. Antalet bolag där styrelsen skulle kunna dra nytta av undantaget är också mycket litet, sett till det totala antalet aktiebolag. Ändringsdirektivets möjlighet bör därför enligt vår mening inte utnyttjas när det gäller styrelser i aktiebolag.

Även ett handelsbolag kan vara skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport, förutsatt att bolagets samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag. Det är dock fråga om ytterst få bolag, särskilt med de nya gränsvärden som nu föreslås. I ett handelsbolag är det, som utgångspunkt, bolagsmännen som har ansvaret för utformningen av hållbarhetsrapporter men det är möjligt att i bolagsavtalet föreskriva en annan arbetsfördelning. Också det förhållandet att bolagsmännen redan i dag genom avtal kan undanta vissa bolagsmän från ansvaret för att hållbarhetsrapporten upprättas på ett visst sätt talar för att några ändringar i lagen (1980:1102) om handelsbolag och enkla bolag inte bör göras.

Märkningen av hållbarhetsrapporten

Enligt 6 kap. 14 § årsredovisningslagen ska en förvaltningsberättelse som ska innehålla en hållbarhetsrapport upprättas i det enhetliga elektroniska rapporteringsformat som avses i artikel 3 i Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat. Hållbarhetsrapporten ska märkas i det format som anges i den förordningen. Kommissionen har ännu inte antagit några regler om märkning.

Genom ändringsdirektivet tydliggörs att företagen inte behöver märka sina hållbarhetsrapporter förrän kommissionen genom en delegerad förordning antar regler om märkning (se artikel 2.9). Det framgår dock redan av den svenska lagtexten att märkningen ska göras i enlighet med det format som specificeras i den delegerade förordningen (se prop. 2023/24:124 s. 226). Kommissionen har dessutom i ett tillkännande gett uttryck för att företagen inte behöver märka sina hållbarhetsrapporter förrän reglerna om märkning antas (se Kommissionens tillkännagivande C/2024/6792). Någon lagändring i denna del är därför inte nödvändig.

8 Några revisorsfrågor

8.1 Kompetenskrav för den huvudansvariga för granskning av hållbarhetsrapporter

Vårt förslag

Vid granskning av hållbarhetsrapporter som sker genom ett registrerat revisionsbolag ska den huvudansvariga revisorn vara auktoriserad revisor med särskild behörighet att granska hållbarhetsrapporter.

En hållbarhetsrapport får granskas endast av en auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport (se bl.a. 9 kap. 12 § andra stycket aktiebolagslagen [2005:551]).

Även ett registrerat revisionsbolag får utses till revisor. Ett revisionsbolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig utse en av de yrkesverksamma revisorerna att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning (se 17 § revisorslagen [2001:883]).

Om ett revisionsuppdrag även omfattar granskning av en hållbarhetsrapport, gäller sedan den 1 juli 2024 att en huvudansvarig ska utses också för den delen. Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för granskningen av en hållbarhetsrapport när ett revisionsbolag utses att vara revisor finns i 17 § revisorslagen (se hänvisningen i 9 kap. 19 § andra stycket aktiebolagslagen). Samma person får vara huvudansvarig för hela uppdraget, dvs. både för revisionen och för granskningen av hållbarhetsrapporten.

Nuvarande regler i revisorslagen om kompetenskrav för huvudansvarig revisor genomför artikel 24b i revisorsdirektivet¹. Den huvudansvariga för granskningen av en hållbarhetsrapport (i direktivet kallad nyckelpartner för hållbarhet) ska vara en lagstadgad revisor. Direktivet har hittills inte ställt något krav på att den huvudansvariga ska ha några särskilda kunskaper eller erfarenheter av granskning av hållbarhetsrapporter. Enligt ändringsdirektivet ska emellertid den huvudansvariga för granskning av hållbarhetsrapporter även uppfylla de krav på praktisk och teoretisk utbildning som gäller för att få behörighet att granska hållbarhetsrapporter (se artikel 1.2).

För att genomföra ändringsdirektivet bör motsvarande krav införas i revisorslagen. Kravet bör formuleras på samma sätt som i associationsrätten, dvs. att revisorn ska ha särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport. För att få sådan behörighet krävs enligt 4 a § förordningen (1995:665) om revisorer att den auktoriserade revisorn under minst åtta månader har genomgått en praktisk utbildning som särskilt omfattar granskning av hållbarhetsrapporter eller utförande av andra hållbarhetsrelaterade tjänster. Att Revisorsinspektionen genom att bevilja behörighet har tagit ställning till om kraven på praktisk och teoretisk utbildning är uppfyllda får anses motsvara direktivets krav på vem som får vara huvudansvarig.

Det kan noteras att den som har auktoriserats som revisor före år 2026, enligt Revisorsinspektionens föreskrifter, utan vidare får behörighet att granska hållbarhetsrapporter och uppfyller därmed kraven för att vara huvudansvarig för granskning av hållbarhetsrapporter. Också den som någon gång före den 1 juli 2024 har varit auktoriserad revisor och sedan återkommer till yrket, får vid auktorisation utan vidare behörighet att granska hållbarhetsrapporter.

Det bör i lagtexten även förtydligas att endast den som är auktoriserad revisor får utses till att vara huvudansvarig för granskning av hållbarhetsrapporter (jfr prop. 2023/24:124 s. 285).

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG.

8.2 Undantag för revisorer från tredjeland

Vårt förslag

Det krav på likvärdighet som gäller för att en revisor eller ett revisionsföretag från ett tredjeland ska kunna registreras för granskning av hållbarhetsrapporter behöver inte tillämpas i fråga om räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030, om revisorn eller revisionsföretaget från ett tredje land ger in följande uppgifter till Revisorsinspektionen

- namn och adress samt information om revisionsföretagets juridiska struktur,
- en förklaring att den revisor som undertecknar granskningsberättelsen har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering samt information om nivån på denna kunskap,
- en beskrivning av eventuella nätverk som revisorn eller revisionsföretaget tillhör,
- de granskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats vid den berörda granskningen av hållbarhetsrapportering,
- en beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget har och som omfattar granskningen av hållbarhetsrapportering,
- en uppgift om huruvida den revisor eller det revisionsföretag som ansvarar för granskningsuppdragen har kvalitetskontrollerats och när den senaste kvalitetskontrollen i så fall utfördes samt nödvändig information om resultatet av denna kvalitetskontroll.

När informationen har tagits emot, ska revisorn eller revisionsföretaget från tredjeland registreras som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter. I registreringen ska anges att den ger behörighet att granska hållbarhetsrapporter för de ovan angivna räkenskapsåren.

Revisorsinspektionen får registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för revision av finansiella rapporter i Sverige. Med tredjeland avses länder utanför EES. En förutsättning för registrering är att kraven på lagstadgad revision och på dem som utför revisionen i den staten är likvärdiga med de krav som följer av svensk rätt. Detta följer av 16 b § revisorslagen.

Sedan den 1 juli 2024 finns det en möjlighet för en revisor att registreras för granskning av hållbarhetsrapporter i Sverige, om kraven på sådan granskning och på dem som utför granskningen är likvärdiga med de krav som följer av svensk rätt. Det ligger på Revisorsinspektionen att på grundval av bl.a. den utredning som sökanden presenterar avgöra om kraven i revisorns hemland är likvärdiga med svensk rätt. Det ska beaktas om kommissionen har gjort en bedömning av likvärdigheten (se prop. 2023/24:124 s. 168).

Med beaktande av att det nuvarande internationella landskapet för reglering av hållbarhetsrapportering är splittrat är det enligt skälen till ändringsdirektivet (se skäl 6) oproportionerligt att kräva att registreringsvillkoren ska vara uppfyllda under de första åren då ordningen för granskning av hållbarhetsrapportering tillämpas. Dessutom är tillsynen av registrerade revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland beroende av att det föreligger beslut om likvärdighet eller lämplighet. Ändringsdirektivet ställer därför krav på att det för en övergångsperiod ska finnas förenklade registreringsvillkor för sådana revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland som utfärdar granskningsrapporter (se artikel 1.4). Dessa förenklade regler ska gälla för räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030.

Registrering med stöd av sådana förenklade regler ska, enligt ändringsdirektivet, vara möjlig under förutsättning att vissa uppgifter ges in till den behöriga myndigheten i medlemsstaten, dvs. för svenskt vidkommande Revisorsinspektionen. Det rör sig exempelvis om krav på en förklaring om att revisorn har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering, information om de granskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats och det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget har.

För att uppfylla ändringsdirektivets krav behöver det alltså införas regler om att Revisorsinspektionen ska tillämpa ett förenklat registrer-

ingsförfarande för revisorer från tredjeland som vill registreras för granskning av svenska företags hållbarhetsrapporter. En sådan ordning kan lämpligen införas som övergångsbestämmelser till den ändring av 16 b § revisorslagen som trädde i kraft den 1 juli 2024 (SFS 2024:355) och som införde kravet på likvärdighet för att revisorer från tredjeland skulle få registreras för granskning av hållbarhetsrapporter. Som direktivet får förstås ska Revisorsinspektionen ha möjlighet att neka registreringen enbart om sökanden inte ger in alla de uppgifter som krävs. Det kommer dock inte att finnas något hinder mot att ansöka om registrering enligt det vanliga förfarandet för de aktuella räkenskapsåren.

För att det ska vara tydligt för revisorer från tredjeland att det efter övergångsperiodens slut krävs att de vanliga villkoren är uppfyllda för att ha rätt till fortsatt registrering, bör Revisorsinspektionen vara skyldigt att i sitt beslut om registrering ange att behörigheten att granska hållbarhetsrapporter gäller i fråga om hållbarhetsrapporter som avser räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030.

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Vårt förslag

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2027.

För företag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i deras lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya reglerna om hållbarhetsrapportering tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2026 eller senare.

Hittills gällande övergångsbestämmelser om att vissa företag ska fortsätta att upprätta en hållbarhetsrapport enligt äldre bestämmelser om hållbarhetsrapportering upphävs.

Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bestämmelsen om information från värdekedjan inte tillämpas av företaget under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett företag som inte tillämpar bestämmelsen ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Lagändringarnas ikraftträdande

Ändringsdirektivet ska vara genomfört senast den 19 mars 2027. Med tanke på att de flesta företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering tillämpar kalenderåret som räkenskapsår framstår det som mest lämpligt att låta lagändringarna träda i kraft vid

årsskiftet. Vi föreslår därför att lagändringarna träder i kraft den 1 januari 2027.

Från vilket räkenskapsår ska de nya reglerna tillämpas?

De nuvarande bestämmelserna om hållbarhetsrapportering trädde i kraft den 1 juli 2024 och ska tillämpas stegvis för olika räkenskapsår beroende på företagets storlek och typ. Stora börsnoterade företag med fler än 500 anställda och börsnoterade moderföretag i stora koncerner med fler än 500 anställda (företagen i den s.k. första vågen) började tillämpa de nya bestämmelserna första gången för det räkenskapsår som inleddes den 1 juli 2024 eller senare. Även kreditinstitut, börsnoterade värdepappersbolag och försäkringsföretag med fler än 500 anställda hör till företagen i första vågen och började tillämpa de nya reglerna om hållbarhetsrapportering första gången för motsvarande räkenskapsår.

Andra stora företag och moderföretag i stora koncerner (företagen i den s.k. andra vågen) ska börja tillämpa de nya bestämmelserna första gången för det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare.

Små och medelstora börsnoterade företag, liksom små och icke-komplexa institut och captivebolag (företagen i den s.k. tredje vågen), ska tillämpa de nya bestämmelserna första gången för det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2028 eller senare.

I artikel 3 i ändringsdirektivet görs vissa justeringar när det gäller från vilken tidpunkt de regler som genomför direktivet om företagens hållbarhetsrapportering ska börja tillämpas. Det fastställs att företagen i första vågen ska tillämpa de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering endast för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2024 och den 31 december 2026.

För företagen i andra vågen höjs tröskeln till den nivå som gäller enligt de nya reglerna om hållbarhetsrapportering.

Samtidigt medger ändringsdirektivet att medlemsstaterna undantar de företag i första vågen som inte uppfyller de nya gränsvärdena från skyldigheten att hållbarhetsrapportera enligt de nuvarande reglerna. Undantaget får tillämpas för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2026. Med andra ord

får de nya gränsvärdena tillämpas av företagen i första vågen redan för räkenskapsåret 2025.

Vi kan konstatera att den möjlighet till undantag som gäller för räkenskapsåret 2025 skulle påverka skyldigheten att upprätta och offentliggöra en hållbarhetsrapport undan första halvåret 2026. Med tanke på den tid som behövs för de återstående leden i lagstiftningsprocessen, bl.a. ett sedvanligt remissförfarande, kommer dock lagändringarna som tidigast att kunna beslutas av riksdagen under hösten 2026. Det framstår därför som uteslutet att låta undantaget gälla i fråga om räkenskapsåret 2025.

För räkenskapsåret 2026 är dock saken en annan. Vi bedömer att ett undantag i det fallet skulle kunna ha reell betydelse för de berörda företagen. Företagen i den första vågen bör därför tillämpa de nya reglerna om hållbarhetsrapportering redan från räkenskapsår som inleds den 1 januari 2026 eller senare. Det innebär att endast företag som överskrider de nya gränsvärdena kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera från och med det räkenskapsåret.

Som framgår ovan utgår ändringsdirektivet från att de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering tillämpas även i fråga om räkenskapsåret 2024. Samtidigt ges inte någon möjlighet att föreskriva undantag för räkenskapsåret 2024 i ändringsdirektivet. När Sverige genomförde direktivet om företagens hållbarhetsrapportering den 1 juli 2024 lät lagstiftaren reglerna börja gälla från räkenskapsår som inleddes den 1 juli 2024 eller senare. För företag utan brutet räkenskapsår innebar det att reglerna började tillämpas den 1 januari 2025. Någon hållbarhetsrapport behövde alltså inte upprättas av dessa företag för räkenskapsåret 2024. Som skäl för denna ordning angavs att eftersom regelverket är omfattande och kräver att företagen löpande samlar information under det räkenskapsår som rapporten avser, är det inte lämpligt att kräva tillbakaverkande tillämpning från och med räkenskapsår som inleds den 1 januari 2024 (se prop. 2023/24:124 s. 196).

Vi kan konstatera att det i detta läge framstår som än mindre meningsfullt att kräva tillbakaverkande tillämpning för företagen i den första vågen. I skälen till ändringsdirektivet (se skäl 31) framhålls särskilt att det är viktigt att säkerställa rättssäkerhet när det gäller begränsningen av tillämpningsområdet av vilka företag som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller tillämpningsområdet för de bestämmelser som är relevanta vid varje

tidpunkt. Medlemsstaterna är också skyldiga att genomföra undantaget för räkenskapsåren 2025 och 2026 på ett sätt som säkerställer efterlevnad av rättssäkerhetsprincipen. Vi anser därför att de överväganden som den svenska lagstiftaren tidigare har gjort när det gäller räkenskapsåret 2024 fortfarande har skäl för sig. Det lämnas därför inte något förslag om att reglerna om hållbarhetsrapportering ska ges tillbakaverkande verkan för 2024.

När det gäller företagen i andra vågen ska dessa enligt nuvarande regler börja hållbarhetsrapportera först för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare (se punkten 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:347] om ändring i årsredovisningslagen, i lydelsen enligt SFS 2025:1297). De lagändringar som vi nu föreslår innebär att de flesta av företagen i andra vågen inte ska omfattas av något krav på upprättande av hållbarhetsrapporter. Eftersom vi föreslår att dessa regler ska träda i kraft den 1 januari 2027, kommer de flesta av företagen i andra vågen aldrig att bli skyldiga att upprätta några hållbarhetsrapporter.

En mindre del av företagen i andra vågen kommer dock att överskrida även den nya gränsvärdenivån och därmed omfattas av kravet på hållbarhetsrapport. För dessa medför ändringsdirektivet ingen möjlighet, eller skyldighet, att tillämpa de nya reglerna tidigare, till skillnad från vad som gäller för företag i första vågen. Företagen i andra vågen ska alltså börja hållbarhetsrapportera med början för det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare. Genom förslaget på höjning av gränsvärdenivån i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen höjs gränsvärdenivån även för vilka företag som hör till andra vågen enligt punkten 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:347] om ändring i årsredovisningslagen, i lydelsen enligt SFS 2025:1297. Vårt förslag innebär därmed ingen ändring i starttidpunkten för företag i den andra vågen som uppfyller även den nya gränsvärdenivån.

Artikel 3 i ändringsdirektivet ställer också krav på att reglerna ska tillämpas vid motsvarande tidpunkter för emittenter enligt öppenhetsdirektivet¹. De regler som genomförde direktivet om företagens hållbarhetsrapportering i denna del ska börja tillämpas då emittenten är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport enligt tillämplig lag om

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG.

årsredovisning i dess lydelse efter den 30 juni 2024 (se punkten 2 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:357] om ändring i lagen [2007:528] om värdepappersmarknaden). Efter som ändringar föreslås i årsredovisningslagarna vad gäller tidpunkter för rapporteringsskyldighet, krävs det ingen ytterligare lagändring för att uppfylla ändringsdirektivet i denna del.

Fortsatt tillämpning av äldre regler?

När direktivet om företagens hållbarhetsrapportering genomfördes föreskrevs att äldre regler om hållbarhetsrapportering skulle gälla fram till dess att företaget ska tillämpa de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapportering (se punkt 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:347] om ändring i årsredovisningslagen). Äldre regler om hållbarhetsrapportering syftar på de regler som genomförde direktivet om icke-finansiell rapportering.

Vi har inte funnit någon anledning att införa motsvarande övergångsreglering denna gång. Varken ändringsdirektivet eller direktivet om företagens hållbarhetsrapportering ställer krav på en sådan reglering. Den nuvarande övergångsregleringen om tillämpning av äldre bestämmelser om hållbarhetsrapportering (se framför allt punkten 8 i SFS 2024:347) bör därför upphävas. Det innebär att äldre regler om hållbarhetsrapportering, oavsett om de grundat sig på direktivet om företagens hållbarhetsrapportering eller direktivet om icke-finansiell rapportering, inte ska tillämpas från och med ikraftträdandet av vårt förslag.

Undantag från reglerna om rapportering om värdekedjan

Enligt övergångsreglerna till nuvarande lagstiftning gäller att rapporteringsskyldiga företag inte behöver tillämpa bestämmelsen om värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det dock i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Ändringsdirektivet ställer krav på att medlemsstaterna inför motsvarande bestämmelse vid det nu aktuella genomförandet (se artikel 2.4b). Anledningen är att ändringsdirektivet medför att startåret ändras för hållbarhetsrapporteringen när det gäller företagen i första vågen. Det behöver därför tydliggöras att treårsperioden inleds från och med det räkenskapsår då företaget blir rapporteringskyldigt enligt den nya regleringen.

Övergångsregleringen behöver alltså tillföras ett nytt undantag i fråga om rapportering om värdekedjan. Undantaget bör utformas så att företagen inte behöver rapportera om värdekedjan under de första tre åren, räknat från med räkenskapsår som inleds den 1 januari 2026 eller senare. För företag i andra vågen är motsvarande tidpunkt den 1 januari 2027.

Ett företag som utnyttjar detta undantag ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

10 Konsekvenser

Vår bedömning

Betydligt färre företag kommer att omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering. För de företag som inte kommer att behöva påbörja hållbarhetsrapportering, eller som inte längre kommer att omfattas av kraven, förväntas betydande resurser komma att frigöras.

Tillgången till hållbarhetsinformationen kommer att minska, vilket kan vara negativt för enskilda och civilsamhället.

Efterfrågan på granskare av hållbarhetsrapporter förväntas minska.

Ingen myndighet förväntas ha behov av ökade anslag.

Förslagen är förenliga med EU-rätten.

Konsekvenser för de företag som inte längre kommer att omfattas av kraven

När direktivet om företagens hållbarhetsrapportering genomfördes uppskattades att ungefär 1 600–2 000 stora företag omfattas av reglerna. Därtill kommer ett knappt hundratal små och medelstora börsnoterade företag samt ungefär 140 finansiella företag (se prop. 2023/24:124 s. 200).

Med utgångspunkt i uppgifter från SCB:s företagsregister förväntas cirka 150–200 svenska företag komma att överskrida de gränsvärden för hållbarhetsrapportering som nu föreslås gälla. Det är alltså fråga om ett påtagligt stort antal företag som inte längre kommer att omfattas av kraven. De nuvarande rapporteringskraven anses vara mycket resurskrävande för företagen. De största börsnoterade företagen uppskattas lägga i genomsnitt 3,5 miljoner kronor årligen

på hållbarhetsrapportering utöver en initial engångskostnad om cirka 3 miljoner kronor. Granskningskostnaderna för dessa företag beräknas uppgå till cirka 4 miljoner kronor årligen (se prop. 2023/24:124 s. 200).

Även dotterföretag och filialer till tredjelandsföretag gynnas av de motsvarande gränsvärdeshöjningar som sker för dessa slag av företag.

En del av de företag som inte längre kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera torde ändå komma att upprätta hållbarhetsrapporter på frivillig väg. För små och medelstora företag finns det numera särskilda standarder för frivillig hållbarhetsrapportering medan arbetet pågår inom EU med att ta fram sådana standarder för företag med upp till 1 000 anställda.

Konsekvenser för de företag som även i fortsättningen kommer att omfattas av krav på hållbarhetsrapportering

Det är endast företag i den s.k. första vågen som i dag omfattas av de lagstadgade rapporteringskraven. Bland dessa företag finns stora börsnoterade företag med fler än 500 anställda samt börsnoterade moderföretag i stora koncerner med fler än 500 anställda. Dessa företag började hållbarhetsrapportera från och med räkenskapsår som inleddes den 1 juli 2024 eller senare, dvs. den 1 januari 2025 för de företag som inte har brutet räkenskapsår.

Företag i den s.k. andra vågen har ännu inte börjat hållbarhetsrapportera. En mindre del av dessa företag kommer att överskrida även den nya gränsvärdenivån och därmed omfattas av kravet på hållbarhetsrapport. Dessa ska börja tillämpa bestämmelserna om hållbarhetsrapportering första gången för det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare.

För närvarande pågår ett arbete inom EU med att revidera standarderna för obligatorisk hållbarhetsrapportering. Europeiska kommissionen förväntas anta en delegerad förordning med de nya standarderna under året, efter förslag från Efrag. Enligt det förslag som Efrag har presenterat minskar antalet obligatoriska datapunkter (en enhet information i en större datamängd) med 61 procent och samtliga frivilliga datapunkter tas bort. Sammantaget har det gjorts en reduktion av antalet datapunkter med 71 procent. Arbetet har generellt bedrivits med inriktning på förenkling. Vad gäller kostnadsnyttoanalys beräknas förenklingarna ge en effekt på 3,7 miljarder

euro inom unionen över en femårsperiod. Detta motsvarar en kostnadsreduktion i storleksordningen 30–40 procent. Även för de företag som kommer att omfattas av de nya reglerna bedöms kraven på hållbarhetsrapportering därför vara mer hanterbara jämfört med nuvarande krav.

Konsekvenser för användare av hållbarhetsrapporter

I samband med genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering framhölls flera fördelar med hållbarhetsrapportering för enskilda och civilsamhället. Bristen på hållbarhetsinformation ansågs begränsa möjligheten för aktörer från det civila samhället, fackföreningar och arbetstagarrepresentanter att ha en dialog med företag om hållbarhetsfrågor. De yttersta användarna av en bättre hållbarhetsrapportering är, sades det, enskilda medborgare och investerare som genom informationen kan engagera sig bättre i hur företagen sköts i ett hållbarhetsperspektiv. Detta ansågs i sin tur kunna minska riskerna i det finansiella systemet, underlätta för företag som har en positiv inverkan på människor och miljön att skaffa kapital samt ge ökade möjligheter till ansvarsutkrävande av företagen. Sparare och investerare som vill investera hållbart får också en större möjlighet att göra det. Även gynnsamma konsekvenser för klimatet framhölls (se prop. 2023/24:124 s. 202).

Med de nu föreslagna reglerna bedöms dessa konsekvenser till viss del utebli, eftersom betydligt färre företag kommer att vara skyldiga att hållbarhetsrapportera och rapporteringskraven dessutom är mindre ambitiösa. Till någon del kan detta dock uppvägas av att rapporteringen förväntas bli mer användarvänlig och koncis genom det arbete som pågår inom EU med att revidera de obligatoriska standarderna för obligatorisk hållbarhetsrapportering. Det finns också anledning att anta att flera av de företag som i fortsättningen inte kommer att vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter ändå kommer att göra det, i enlighet med de standarder om frivillig hållbarhetsrapportering som är under utarbetande.

Samtidigt ska framhållas att de allra största företagen, dvs. de företag som potentiellt påverkar samhället mest, alltjämt kommer att vara skyldiga att upprätta hållbarhetsrapporter. Det ska dock påpekas att ett företags påverkan på olika hållbarhetsfrågor varierar

mellan branscher och att antalet anställda eller nettoomsättning inte nödvändigtvis är en bra indikator på exempelvis miljöpåverkan.

Konsekvenser för företag i värdekedjan till rapporteringspliktiga företag

De föreslagna ändringarna förväntas innebära förenklingar och besparingar för företag i värdekedjan på flera sätt. Att färre företag får rapporteringsplikt förväntas leda till att små företag får färre förfrågningar om hållbarhetsinformation från större företag. Genom att de nya standarderna för obligatorisk hållbarhetsrapportering förväntas innehålla färre datapunkter, kommer företag i värdekedjan inte heller att drabbas av lika omfattande förfrågningar om information som tidigare.

Förslaget innebär att det sätts tydligare och snävare ramar för den information som rapporteringspliktiga företag kan begära från företag i värdekedjan. Detta kan medföra förenklingar för företag utan rapporteringsplikt. De föreslagna reglerna om egen försäkran (se avsnitt 5) bedöms innebära en förenkling både för skyddade och rapporterade företag.

Konsekvenser för dem som granskar hållbarhetsrapportering

I samband med genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering framhölls att efterfrågan på hållbarhetsexpenter kommer att öka kraftigt vid revisionsföretagen (se prop. 2023/24:124 s. 203). Det begränsade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering som nu föreslås förväntas minska marknaden för sådan granskning. Vi bedömer dock att vissa företag utan rapporteringsplikt ändå väljer att upprätta hållbarhetsrapporter och då även önskar att dessa blir revisorsgranskade.

Det föreslagna förenklade förfarandet för att bli registrerad för granskning av hållbarhetsrapport som revisor för tredje land, kan leda till att något fler tredjelandsrevisorer väljer att registrera sig i Sverige. Denna effekt förväntas dock begränsas av det minskade tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering.

Konsekvenser för offentlig sektor

Finansinspektionen har det yttersta ansvaret för tillsynen över hållbarhetsrapporterna från börsnoterade företag. Den löpande tillsynen är delegerad till Nämnden för svensk redovisningstillsyn. Betydligt färre börsnoterade företag kommer att omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering med de nya tröskelvärdena. Små och medelstora börsnoterade företag kommer enligt förslaget inte att behöva påbörja rapporteringen. I samband med genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering bedömdes det att arbetet med tillsyn skulle komma att öka. Någon sådan ökning är dock numera inte att förvänta (jfr prop. 2023/24:124 s. 203–205).

Genom att färre företag kommer att omfattas av kravet på hållbarhetsrapportering förväntas efterfrågan på revisorer som ska granska hållbarhetsrapportering att minska. Revisorsinspektionen kan få flera ansökningar om registrering från revisorer från tredjeland att behandla, eftersom det införs ett förenklat registreringsförfarande. Men genom att efterfrågan på granskning av hållbarhetsrapporter förväntas gå ned bedöms det bli fråga om ett begränsat antal ansökningar.

Bolagsverkets arbete med att ta emot och registrera årsredovisningar med hållbarhetsrapporter förväntas inte öka såsom bedömdes i samband med införandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (se prop. 2023/24:124 s. 205).

För Bokföringsnämnden kan förslagen föranleda en begränsad översyn av nämndens vägledande information.

Det bedöms att det finns ett visst behov av att Finansinspektionen, Revisorsinspektionen, Bolagsverket och Bokföringsnämnden publicerar informationen om lagändringarna med anledning av ändringsdirektivet. Samtliga myndigheters arbete med anledning av förslagen bedöms rymmas inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

De förslag som vi lämnar ligger på ändringsdirektivets miniminivå. De ytterligare möjligheter till förenklingar för företagen som direktivet ger men inte kräver har utnyttjats, med två undantag. Skälen för att inte undanta styrelsen från det kollektiva ansvaret för delar av upprättandet av hållbarhetsrapporten och att inte föreskriva undan-

tag från skyldigheten att hållbarhetsrapportera för räkenskapsåret 2025 har redovisats i avsnitt 7 respektive 9.

11 Författningskommentar

11.1 Förslaget till lag (2026:000) om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja

Lagens tillämplighet

1 § Denna lag är tillämplig när ett företag begär sådan information om företagets värdekedja som avses i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554).

Paragrafen anger lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 5. Ändringarna genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Lagen ska ses mot bakgrund av den skyldighet som vissa företag enligt årsredovisningslagen har att upprätta en hållbarhetsrapport för företaget eller en hållbarhetsrapport för koncernen. En hållbarhetsrapport ska enligt 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen innehålla information inte bara om företagets verksamhet utan också om dess värdekedja. Företag som har denna skyldighet – i lagen benämnda rapporterade företag (se 2 §) – har därför anledning att begära information från aktörer i företagets värdekedja. Lagen innehåller bestämmelser som reglerar rapporterade företags inhämtande av sådan information.

Den information som inhämtas ska avse företagets eller koncernens ”värdekedja”. Det begreppet har därför en central betydelse vid tillämpningen av lagen. Enligt Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller standarder för hållbarhetsrapportering omfattar företagets värdekedja de aktiviteter, resurser och förbindelser som har samband med företagets affärsmodell och den externa miljö där företaget är verksamt. Värdekedjan innefattar

aktörer i såväl tidigare som senare led. Aktörer i tidigare led är t.ex. företagets leverantörer som tillhandahåller produkter eller tjänster. Aktörer i senare led är t.ex. företagets distributörer och kunder som tar emot produkter eller tjänster. Vad som är en relevant värdekedja för ett visst rapporteringskrav framgår av standarderna för hållbarhetsrapportering i kommissionens delegerade förordning.

Uttryck i lagen

2 § I denna lag avses med

1. *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 10 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en hållbarhetsrapport för en koncern enligt 7 kap. 31 a § samma lag,

2. *skyddat företag*: en aktör som ingår i ett rapporterande företags värdekedja och som under det senaste räkenskapsåret för vilket årsredovisning har upprättats, har haft i genomsnitt högst 1 000 anställda,

3. *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca i Europaparlamentens och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

Paragrafen innehåller vissa definitioner. Övervägandena bakom definitionerna finns i avsnitt 5. Genom paragrafen genomförs artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Med rapporterande företag avses företag som enligt årsredovisningslagen är skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport för företaget eller en hållbarhetsrapport för en koncern. Detta omfattar även företag som enligt hänvisningar till årsredovisningslagen i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag respektive lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldiga att hållbarhetsrapportera.

Begreppet skyddat företag avser aktörer som ingår i ett rapporterande företags värdekedja, dock endast aktörer som under det senaste räkenskapsåret har haft i genomsnitt högst 1 000 anställda. För det fall att det skyddade företaget ingår i en koncern, ska antalet anställda beräknas på företagsnivå och inte på koncernnivå. Med senaste räkenskapsåret avses det räkenskapsår för vilket en årsredovisning eller motsvarande senast har upprättats. En aktör kan ingå i ett rapporterande företags värdekedja i egenskap av exempelvis leve-

rantör eller distributör. Att aktören är ett skyddat företag får betydelse på så vis att det begränsar vilken information som aktören behöver lämna till ett rapporterande företag (se närmare 3 och 4 §§).

Med frivilliga standarder avses de standarder för frivillig hållbarhetsrapportering som Europeiska kommissionen enligt artikel 29ca i redovisningsdirektivet ska ta fram. Den information som ska lämnas enligt de frivilliga standarderna utgör taket för vilken information som det skyddade företaget behöver lämna till det rapporterande företaget (se närmare 3 och 4 §§).

Information som går utöver de frivilliga standarderna

3 § Om ett rapporterande företag begär information från ett skyddat företag i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, har det skyddade företaget rätt att vägra att lämna information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.

Om det rapporterande företaget begär information från ett skyddat företag som inte krävs enligt de frivilliga standarderna, i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering, ska företaget uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information det gäller och upplysa om att det skyddade företaget inte är skyldigt att tillhandahålla den informationen.

Paragrafen reglerar det skyddade företags rätt att vägra att lämna viss information till det rapporterande företaget. Övervägandena finns i avsnitt 5. Bestämmelsen genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Bestämmelserna om hållbarhetsrapportering bygger på tanken att det rapporterande företaget ska skaffa sig den information som ska lämnas i hållbarhetsrapporten och att det därvid kan behöva inhämta denna information även från andra företag som ingår i företagets värdekedja. Redovisningslagstiftningen innehåller i och för sig inga bestämmelser om att de andra företagen är skyldiga att lämna den informationen men man kan ändå anta att de, på grund av rådande affärsförhållanden eller avtal, ändå försöker att tillhandahålla rapporterande företag den information som de begär. Genom denna paragraf och 4 § regleras skyddade företags rätt att vägra att lämna viss information.

Av första stycket framgår att ett skyddat företag har rätt att vägra att tillhandahålla information som går utöver vad som krävs enligt de frivilliga standarderna. Rätten att vägra gäller som svar på en begä-

ran från ett rapporterande företag som framställs i syfte att uppfylla företagets krav på hållbarhetsrapportering.

I *andra stycket* anges att om det rapporterande företaget begär mer information än vad som krävs enligt de frivilliga standarderna ska företaget uppmärksamma det skyddade företaget på vilken information det gäller och informera om att det skyddade företaget inte är skyldigt att tillhandahålla den information som går utöver vad som krävs enligt de frivilliga standarderna. Något formkrav är inte föreskrivet för denna underrättelse. Men det ligger i det rapporterande företagens intresse att dokumentera att information av detta slag har lämnats. Underrättelseskyldigheten inträder dock först när det skyddade företaget har uppvisat en sådan egen försäkran som avses i 5 §. Ingenting hindrar att underrättelsen lämnas genom över-sändande av standardformulär.

Om det rapporterande företaget och det skyddade företaget träffar avtal om vilken information som det skyddade företaget ska förse det rapporterande företaget med, är ett avtalsvillkor ogiltigt om det innebär att det skyddade företaget ska lämna mer information än vad som krävs enligt de frivilliga standarderna (se 4 §). Det skyddade företagens rätt att vägra att tillhandahålla informationen gäller dock oavsett om informationsutbytet regleras i ett sådant avtalsvillkor som avses i 4 § eller om utbytet sker mer formlöst.

Om det rapporterande företaget behöver mindre information än vad som anges i de frivilliga standarderna, bör företaget givetvis begränsa sin begäran till vad som behövs för att uppfylla ett visst rapporteringskrav (se skäl 12 i ändringsdirektivet).

Hur informationen sedan överlämnas är inte reglerat i lagen. För det fall att det skyddade företaget frivilligt har upprättat en hållbarhetsrapport i enlighet med de standarder som gäller för frivilliga hållbarhetsrapporter och denna finns tillgänglig på företagets hemsida, torde företaget kunna hänvisa till denna.

4 § Ett avtalsvillkor som syftar till att uppfylla ett krav på hållbarhetsrapportering är ogiltigt till den del det innebär att ett skyddat företag ska lämna mer information till det rapporterande företaget än vad som krävs enligt de frivilliga standarderna.

I paragrafen regleras avtalsvilkors ogiltighet i vissa fall. Övervägandena finns i avsnitt 5. Paragrafen genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Företag är normalt oförhindrade att träffa avtal om informationsutbyte. Så länge det inte finns exempelvis konkurrensrättsliga regler som talar i annan riktning kan alltså ett rapporterande företag, t.ex. av policyskäl, träffa avtal om att aktörer i dess värdekedja ska tillhandahålla viss information. Genom denna paragraf begränsas emellertid på visst sätt rapporterande företags möjligheter att träffa och åberopa sådana avtal med skyddade företag.

Paragrafen är tillämplig i fråga om avtal som innehåller villkor vars syfte är att det rapporterande företaget ska kunna uppfylla de krav på hållbarhetsrapportering som gäller för företaget. Om ett villkor då innebär att det skyddade företaget ska förse det rapporterande företaget med mer information än vad som motsvarar det som anges i de frivilliga standarderna, är villkoret ogiltigt.

Begreppet avtalsvillkor är i sammanhanget avsett att ha en vid innebörd och omfatta varje överenskommelse mellan parterna, i vilken de förbinder sig att lämna information. Att ett avtalsvillkor är ogiltigt innebär att det saknar juridisk verkan. Det gör att det rapporterande företaget inte kan tvinga det skyddade företaget att fullfölja avtalet i den delen och inte heller utkräva några avtalsrättsliga påföljder, t.ex. vite eller skadestånd. Inte heller kan det skyddade företaget, under åberopande av avtalsvillkoret, begära ut avtalad ersättning för tillhandahållande av information. I den mån det har utgått prestationer på någondera sidan ska dessa gå åter.

Att ett avtalsvillkor är ogiltigt påverkar dock inte giltigheten hos övriga delar av avtalet. För det fall ett avtalsvillkor är allmänt hållet och innefattar informationsutbyte av olika slag, påverkas giltigheten endast till den del villkoret syftar till att uppfylla krav på hållbarhetsrapportering.

Som ovan har konstaterats är paragrafen tillämplig enbart när syftet med informationsinhämtningen är att använda informationen i en hållbarhetsrapport. Det rapporterande företaget kan ha andra skäl att inhämta liknande information, t.ex. så att det vill förvissa sig om att tillverkningen hos en underleverantör har skett på visst avtalat sätt. En begäran kan också vara kopplad till andra lagstadgade rapporteringskrav som det rapporterande företaget omfattas av. I dessa och liknande fall blir paragrafen inte tillämplig.

En aktörs egen försäkran

5 § Vid bedömningen av om en aktör utgör ett skyddat företag ska ett rapporterande företag förlita sig på en aktörs skriftliga egen försäkran om att den uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag. Detta gäller dock inte om det rapporterande företaget vet eller rimligen kan förväntas veta att försäkran är i väsentlig mån felaktig.

I paragrafen anges när det rapporterande företaget ska förlita sig på en egen försäkran om att aktören i värdekedjan är ett skyddat företag. Övervägandena finns i avsnitt 5. Paragrafen genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

När ett rapporterande företag ska samla in information till hållbarhetsrapporten om värdekedjan, behöver det regelmässigt vissa uppgifter från aktörer i värdekedjan, t.ex. underleverantörer eller distributörer. Om en aktör är ett skyddat företag, dvs. en aktör som under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt inte har haft mer än 1 000 anställda, behöver dock – som framgår av 3 och 4 §§ – det skyddade företaget inte lämna mer information till det rapporterande företaget än vad som krävs enligt de frivilliga standarderna.

I förevarande paragraf regleras hur det rapporterande företag ska gå till väga för att utröna om aktören är ett skyddat företag eller inte. Huvudregeln är att det rapporterande företaget ska förlita sig på en egen försäkran från en aktör i värdekedjan om att den uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag. Med en egen försäkran avses ett dokument där aktören intygar att den uppfyller villkoren för att vara ett skyddat företag. Förutom kravet på skriftlighet är inte några formkrav föreskrivna för en egen försäkran. Och det ställs inget krav på att försäkran ska vara undertecknad av någon viss befattningshavare hos aktören. För att det rapporterande företaget ska förlita sig på försäkran bör det dock givetvis av denna framgå att aktören är ett skyddat företag.

Det är naturligt att aktören visar upp försäkran i samband med att det rapporterande företaget tar en första kontakt med aktören med anledning av begäran om information till hållbarhetsrapporten. Annars är det svårt för det rapporterande företaget att veta att aktören är ett skyddat företag och att det rapporterande företaget därmed är ålagd den underrättelseskyldighet som följer av 3 § andra stycket.

Det krävs inte att försäkran kompletteras med några ytterligare bekräftande handlingar. Det är alltså inte nödvändigt att det till försäkran finns fogat exempelvis utdrag ur offentliga register eller aktörens årsredovisning. Lämnar aktören en egen försäkran om att aktören är ett skyddat företag, har det rapporterande företaget anledning att utgå från att aktörens beräkning av antalet anställda är riktig.

Endast om det rapporterande företaget vet eller rimligen kan förväntas veta att en egen försäkran är i väsentlig mån felaktig ska det rapporterande företaget bortse ifrån försäkran. Företaget har ingen egen undersökningsskyldighet. Att det i aktörens årsredovisning finns en uppgift om att antalet anställda överstiger 1 000 kronor är alltså inte tillräckligt för att det rapporterande företaget ska kunna bortse från aktörens egen försäkran. I det enskilda fallet kan det dock vara så att det rapporterande företaget och aktören har haft så långvariga och nära affärsförbindelser att företagets ledning vet eller rimligen kan förväntas veta att aktören i själva verket har mer än 1 000 anställda. Det kan också vara så att företagets ledning har fått trovärdiga uppgifter från en tredje part som innebär att företaget inte ska förlita sig på egen försäkran.

Även om företaget vet eller rimligen kan förväntas känna till att uppgifterna i försäkran är felaktiga behöver detta inte innebära att företaget inte ska förlita sig på aktörens egen försäkran. Företaget ska nämligen bortse från försäkran endast om den är i väsentlig mån felaktig. Det innebär att företaget ska godta försäkran även om det råkar känna till att antalet anställda hos aktören är något flera än 1 000.

För det fall det rapporterande företaget ska bortse från en egen försäkran behöver företaget inte behandla aktören i värdekedjan som ett skyddat företag. Det finns då inget hinder mot att begära mer information än vad som anges i de frivilliga standarderna. Det samma gäller av naturliga skäl om aktören inte uppvisar någon egen försäkran för det rapporterande företaget.

11.2 Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

6 kap.

10 § Förvaltningsberättelsen för ett aktiebolag ska, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport, om bolaget uppfyller följande *två* villkor:

1. medelantalet anställda i bolaget har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 1 000,

2. bolagets redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor.

Det som sägs i första *stycket* gäller även för ett handelsbolag vars samtliga direkta eller indirekta ägare är aktiebolag eller utländska företag som motsvarar aktiebolag.

Paragrafen föreskriver att vissa företag ska upprätta en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.1. Ändringarna genomför artikel 2.1, 2.3 och 2.4a i ändringsdirektivet (artikel 1.3, 19.1 och 19a.1 i redovisningsdirektivet).

Första stycket ändras på så sätt att det hittillsvarande delvärdet avseende bolagets balansomslutning tas bort. För att ett bolag i fortsättningen ska vara skyldigt att hållbarhetsrapportera ska det uppfylla dels ett krav på visst antal anställda, dels ett krav på viss nettoomsättning; skyldigheten inträder först om båda villkoren är uppfyllda. Ändringen påverkar även avgränsningen av de bolag som ska lämna upplysningar om immateriella nyckelresurser enligt 1 b §.

I punkten 1 höjs villkoret om medelantalet anställda till mer än 1 000 medan villkoret om redovisad nettoomsättning i punkten 2 höjs till mer än 4,9 miljarder kronor. Höjningarna är inte avsedda att påverka hur antalet anställda respektive nettoomsättningen ska beräknas (se vidare prop. 2023/24:124 s. 217 och prop. 2015/16:193 s. 63 och 64). Definitionen av nettoomsättning i 1 kap. 3 § gäller även för företag som upprättar sin redovisning enligt IAS-förordningen (se prop. 2023/24:124 s. 131).

Paragrafen ändras också på så sätt att *andra stycket* utgår. Börsnoterade små och medelstora företag kommer alltså inte längre att vara skyldiga att upprätta en hållbarhetsrapport.

Ändringen i *tredje stycket*, som nu blir paragrafens andra stycke, är en följd av att det hittillsvarande andra stycket utgår.

Bestämmelserna om hållbarhetsrapportering gäller även för finansiella företag, se 6 kap. 1 § första stycket lagen (1995:1559) om års-

redovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och 6 kap. 1 § första stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, om de i övrigt uppfyller villkoren i förevarande paragraf.

11 a § Skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller inte ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen.

Det dotterföretag som inte är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till moderföretagets förvaltningsberättelse och granskningsberättelse för koncernen.

För att ett dotterföretag vars moderföretag har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska vara undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport gäller även att

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 tas in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

Paragrafen behandlar undantag för vissa dotterföretag från skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 4.2. Ändringarna genomför artikel 2.4d i ändringsdirektivet (artikel 19a.10 i redovisningsdirektivet).

Av paragrafen följer att ett dotterföretag inte behöver upprätta en hållbarhetsrapport om det och samtliga dess dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen. Enligt paragrafens hittillsvarande lydelse gäller inte undantaget i fråga om dotterföretag som är ett stort börsnoterat företag. Genom ändringen i *första stycket* tas

sistnämnda begränsning i undantaget bort. Även ett dotterföretag som är ett stort börsnoterat företag kommer alltså framdeles att kunna åberopa undantaget.

12 c § Informationen i hållbarhetsrapporten ska lämnas för tidshorisonter om kort, medellång och lång sikt. Av rapporten ska det framgå hur informationen har identifierats.

Informationen ska omfatta bolagets verksamhet och dess värdekedja. *När det gäller sådan information om bolagets värdekedja som härrör från skyddade företag, ska bolaget anses ha lämnat tillräcklig information, om den lämnade informationen motsvarar vad som krävs enligt frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering. Med skyddade företag och frivilliga standarder avses detsamma som i lagen (2026:000) om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja.*

Rapporten ska innehålla hänvisningar till och ytterligare redogörelser för annan information som ingår i förvaltningsberättelsen och förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen.

Paragrafen innehåller ytterligare bestämmelser om vilken information som ska ingå i hållbarhetsrapporten. Övervägandena finns i avsnitt 5. Paragrafen genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Ett bolag ska i sin hållbarhetsrapport även rapportera information om bolagets värdekedja, inbegripet produkter, tjänster, affärsförbindelser och distributionskedja. När det gäller sådan information om bolagets värdekedja som härrör från skyddade företag, ska bolaget anses ha lämnat tillräcklig information, om den lämnade informationen motsvarar vad som krävs enligt frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering. Detta framgår av tillägget i *andra stycket*.

Med frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering avses detsamma som i 2 § 3 lagen om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja. Skyddat företag definieras i 2 § 2 den lagen som en aktör som ingår i ett rapporterande företags värdekedja och som under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft högst 1 000 anställda. I den lagen finns bestämmelser om vilken information ett skyddat företag har rätt att vägra att lämna till ett rapporterande företag.

Informationskraven i de frivilliga standarder som avses i den lagen utgör taket för vilken hållbarhetsinformation ett skyddat företag behöver lämna till ett rapporterande företag. Förevarande bestämmelse reglerar dock inte hur bolaget ska inhämta information om

värdekedjan till sin hållbarhetsrapport. Det finns självfallet inget hinder mot att bolaget skaffar sig information om värdekedjan på annat sätt än genom att begära informationen från aktörer i värdekedjan.

Den nya bestämmelsen är inte tillämplig på informationskrav såvitt gäller företag i värdekedjan som inte är skyddade företag enligt lagen om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja. I sådana fall kan det alltså krävas att bolaget rapporterar information utöver den som anges i de frivilliga standarderna.

13 § Upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling behöver inte tas in i hållbarhetsrapporten om det bedöms att ett offentliggörande skulle skada bolagets marknadsposition allvarligt och utelämnandet inte hindrar förståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten. *Uppgifterna ska dock tas in i sammanfattande form, om det kan göras utan att sådan skada uppkommer.*

Bolaget behöver inte heller i rapporten ta in upplysningar som

- 1. utgör företagsbemligheter,*
- 2. är säkerhetskyddsklassificerade enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 av den 18 oktober 2023 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa), eller*
- 3. på någon annan grund omfattas av regler om dataskydd, sekretess eller säkerhetskydd.*

Om bolaget utelämnar upplysningar med stöd av första eller andra stycket, ska det anges i rapporten. Bolaget ska inför varje nytt rapporteringstillfälle ta ställning till om det fortfarande finns skäl att utelämna upplysningarna.

Paragrafen behandlar möjligheten att utelämna viss information från hållbarhetsrapporten. Överväganden finns i avsnitt 6. Ändringarna genomför artikel 2.4b i ändringsdirektivet (artikel 19a.3 i redovisningsdirektivet).

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som behövs för förståelsen av bolagets inverkan på vissa hållbarhetsfrågor (se 12 §). Förevarande paragraf innebär dock att bolaget har möjlighet att utelämna en del av denna information, om det bedöms att ett offentliggörande skulle innebära viss skada för bolaget.

I *första stycket* sägs att ett rapporterande bolag även behöver ta ställning till om upplysningar om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling, kan offentliggöras i sammanfattande form utan det skadar bolagets marknadsposition allvarligt.

Om så är fallet, ska upplysningarna tas med i hållbarhetsrapporten. Ändringen innebär ett förtydligande av när information får utelämnas och är således inte avsedd att utvidga gällande upplysningskrav. Att upplysningarna offentliggörs i sammanfattande form innebär att vissa detaljer utlämnas så att det ges en mer översiktlig bild, dock utan att upplysningarna förlorar sitt värde som hållbarhetsinformation. Därutöver gäller enligt första stycket – liksom hittills – att uppgifterna får utelämnas ur rapporten endast om utlämnandet inte hindrar förståelsen av bolagets utveckling, ställning eller resultat eller konsekvenserna av verksamheten.

I det nya *andra stycket* anges att bolaget alltid kan utelämna vissa upplysningar. Detta gäller för det första företagshemligheter (punkt 1). Företagshemligheter definieras i 2 § lagen (2018:558) om företagshemligheter. För att informationen ska utgöra en företagshemlighet ska den röra affärs- eller driftförhållanden i en näringsidkares rörelse eller i en forskningsinstitutions verksamhet. Begreppet affärs- eller driftförhållanden tar sikte inte bara på kommersiella uppgifter om enskilda affärshändelser utan också på information om affärshändelser av mer allmänt slag, såsom marknadsundersökningar, marknadsplanering, prissättningskalkyler och planer rörande reklamkampanjer (se prop. 2017/18:200 s. 137). För att det ska vara fråga om en företagshemlighet krävs det också att informationen varken som helhet eller i den form dess beståndsdelar ordnats och satts samman är allmänt känd hos eller lättillgänglig för den som normalt har tillgång till information av det aktuella slaget, att innehavaren har vidtagit rimliga åtgärder för att hemlighålla informationen och att ett röjande är ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för innehavaren. Erfarenheter och färdigheter som en arbetstagare har fått vid normal yrkesutövning är inte en företagshemlighet. Inte heller är information om något som utgör ett brott eller annat allvarligt missförhållande en företagshemlighet. Definitionen i lagen om företagshemligheter genomför artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs.

Bolaget får enligt punkten 2 också utelämna upplysningar som är säkerhetsskyddsklassificerade enligt artikel 2.7 i EU-förordningen om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa). Med detta

avses uppgifter eller material i alla former vars obehöriga röjande i olika grad skulle kunna åsamka unionens eller en eller flera av medlemsstaternas intressen skada och som har tilldelats en EU-säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller en motsvarande säkerhetsskyddsklassificeringsnivå, enligt avtalet mellan Europeiska unionens medlemsstater om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som utbyts i Europeiska unionens intresse.

Slutligen får bolaget enligt punkten 3 utelämna upplysningar som på någon annan grund än enligt punkten 1 eller 2 omgärdas av regler om dataskydd, sekretess eller säkerhetsskydd. Regler om dataskydd finns framför allt i EU:s dataskyddsförordning och lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning. I offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) finns bestämmelser om sekretess. I 31 kap. 20 och 25 a §§ regleras sekretess för företags-hemligheter i vissa fall. Sådana upplysningar kan utelämnas från hållbarhetsrapporten redan med stöd av punkten 1 i förevarande stycke. Säkerhetsskydd regleras framför allt i säkerhetsskyddslagen (2018:585). Enligt 1 kap. 2 § avses med säkerhetsskydd skydd av säkerhetskänslig verksamhet mot spioneri, sabotage, terroristbrott och andra brott som kan hota verksamheten samt skydd i andra fall av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Med säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter avses uppgifter som rör säkerhetskänslig verksamhet och som därför omfattas av sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen eller som skulle ha omfattats av sekretess enligt den lagen, om den hade varit tillämplig.

Att upplysningar har utelämnats från rapporten med stöd av första eller andra stycket ska anges i rapporten. Det följer av det nya *tredje stycket*. Om en upplysning utelämnas ett visst räkenskapsår, innebär det inte att upplysningen utan vidare kan utelämnas även i följande års hållbarhetsrapporter. Bolaget ska nämligen inför upprättandet av varje hållbarhetsrapport ta ställning till om förutsättningarna för att utelämna upplysningen enligt paragrafen alltjämt är uppfyllda.

16 § En filial till ett företag ska upprätta en hållbarhetsrapport för företaget om,

1. företaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
2. företaget motsvarar ett aktiebolag,
3. företagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor, och

4. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.

För hållbarhetsrapporten gäller i övrigt 7 kap. 31 f § andra stycket första meningen och tredje–femte styckena. Det som där sägs om moderföretaget och dotterföretaget ska i stället avse företaget och filialen.

Paragrafen gäller inte om en hållbarhetsrapport för koncernen ska upprättas av företagets dotterföretag eller filial enligt 7 kap. 31 f § respektive 31 g §.

Av paragrafen följer att en filial till ett tredjelandsföretag som bedriver betydande verksamhet inom EES under vissa förhållanden är skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport för företaget. Övervägandena bakom de ändringar som nu görs i paragrafen finns i avsnitt 4.5. Ändringarna genomför artikel 2.13b i ändringsdirektivet (artikel 40a.1 i redovisningsdirektivet).

I *första stycket* justeras gränsvärdet i punkten 3 uppåt så att tredjelandsföretagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren ska ha uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor, för att filialen ska vara skyldig att upprätta en hållbarhetsrapport. I punkten 4 justeras motsvarande krav på filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret till 2,2 miljarder kronor.

7 kap.

31 a § Om moderföretaget i en koncern är ett bolag av sådan form som avses i 6 kap. 10 §, ska förvaltningsberättelsen för koncernen, som ett eget avsnitt, innehålla en hållbarhetsrapport för koncernen, om koncernen uppfyller följande *två* villkor:

1. medelantalet anställda i koncernen har under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 1 000,

2. koncernens redovisade nettoomsättning har för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor.

Det som sägs i första stycket gäller inte ett moderföretag som är

1. en alternativ investeringsfond, *eller*
2. ett *finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.*

Om en koncerns sammansättning har ändrats under räkenskapsåret, behöver moderföretaget inte i hållbarhetsrapporten för koncernen ta in information om dotterföretag som har tillkommit eller lämnat koncernen. Information om väsentliga händelser som har påverkat sådana dotterföretag under räkenskapsåret och haft inverkan på koncernens hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter ska dock alltid lämnas.

Paragrafen anger när ett moderföretag i en koncern ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen. Övervägandena finns i avsnitt 4.1, 4.3 och 4.4. Ändringarna genomför artikel 2.5a i direktivet (artikel 29a.1 i redovisningsdirektivet).

Första stycket ändras på så sätt att den hittillsvarande gränsvärdeskriteriet som anknyter till koncernens balansomslutning tas bort. För att ett moderföretag i fortsättningen ska vara skyldigt att hållbarhetsrapportera för koncernen ska koncernen uppfylla både kravet på antalet anställda och en viss nettoomsättning.

I punkten 1 höjs villkoret om medelantalet anställda till mer än 1 000 medan villkoret om redovisad nettoomsättning i punkten 2 höjs till mer än 4,9 miljarder kronor.

Höjningarna är inte avsedda att påverka hur antalet anställda respektive nettoomsättningen ska beräknas (se kommentaren till 6 kap. 10 §).

Ändringen i *andra stycket* innebär att ett moderföretag är undantaget från kravet på hållbarhetsrapport från koncernen, om det är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra. Med finansiellt holdingföretag avses detsamma som i artikel 2.15 i redovisningsdirektivet, dvs. ett företag som uteslutande har till föremål för sin verksamhet att förvärva andelar i andra företag och att förvalta dessa andelar i vinstsyfte utan att direkt eller indirekt delta i förvaltningen av dessa andra företag, dock utan att det påverkar deras rättigheter som aktieägare eller delägare. De avslutande orden i definitionen ("utan att det påverkar deras rättigheter som aktieägare eller delägare") innebär att ett företag kan utgöra ett finansiellt holdingföretag även om det, i egenskap av ägare, utövar rösträtt vid dotterföretagens stämmor och därigenom utövar inflytande över val av styrelseledamöter och valberedning.

Utöver kravet på att moderföretaget ska vara ett finansiellt holdingföretag krävs att moderföretagets samtliga dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra. Dotterföretag anses inte oberoende av varandra när det ena dotterföretagets verksamhets möjliggör eller direkt stöder det andra dotterföretagets verksamhet. Det avgörande för att undantaget ska vara tillämpligt är inte att dotterföretagen verkar i olika branscher utan i stället att dotterföretagen rent faktiskt verkar oberoende av varandra. Undan-

taget påverkar inte ett dotterföretags eventuella egna rapporterings- skyldighet enligt 6 kap. 10 § eller förevarande paragraf.

En koncerns sammansättning kan förändras under ett räkenskapsår, på grund av att företag har slagits samman eller på grund av försäljningar eller förvärv av företag eller andelar i företag. Enligt undantaget i det nya *tredje stycket* får moderföretaget välja att i hållbarhetsrapporten för koncernen utelämna information om det eller de företag som har tillkommit eller lämnat koncernen under det räkenskapsår som hållbarhetsrapporten avser. Bestämmelsen blir tillämplig bl.a. när dotterföretaget X i koncern A under räkenskapsåret slås samman med ett företag Y i koncern B (vanligen genom att X genom fusion går upp i Y). Moderföretaget i koncern A kan då utelämna information om det tidigare dotterföretaget X.

Moderföretaget behöver alltså endast ta med information för företag som var dotterföretag vid räkenskapsårets början och som fortfarande var det vid räkenskapsårets slut.

Ett undantaget dotterföretag kan dock ha påverkats av någon väsentlig händelse under räkenskapsåret som på koncernnivå har haft en inverkan på hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter. I så fall ska information om händelsen anges i rapporten, trots att information om dotterföretaget i övrigt inte är med i rapporten. Med hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter avses detsamma som i 6 kap. 12 a § första stycket (jfr 7 kap. 31 c § första stycket).

31 b § Det som sägs i 31 a § gäller inte ett moderföretag som även är ett dotterföretag om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag.

Det företag som är undantaget skyldigheten att upprätta en hållbarhetsrapport ska upplysa om detta i förvaltningsberättelsen samt lämna uppgift om namn och säte för det överordnade moderföretag som upprättar hållbarhetsrapporten för koncernen. Förvaltningsberättelsen ska också innehålla länkar till den förvaltningsberättelse för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget och till granskningsberättelsen för koncernen. Om det överordnade moderföretaget har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får undantaget tillämpas endast om

1. hållbarhetsrapporten för koncernen har upprättats i enlighet med de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU eller på ett sätt som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdigt med dessa standarder enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG,

2. de upplysningar om dotterföretagets verksamhet som avses i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 har tagits in i dotterföretagets förvaltningsberättelse eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som upprättas av det överordnade moderföretaget, och

3. hållbarhetsrapporten för koncernen och granskningsberättelsen för koncernen offentliggörs i enlighet med 8 kap.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att ett moderföretag som även är ett dotterföretag till ett överordnat moderföretag under vissa förutsättningar inte är skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport. Övervägandena bakom de ändringar som nu görs i paragrafen finns i avsnitt 4.2. Ändringarna genomför artikel 2.5e i ändringsdirektivet (artikel 29a.9 i redovisningsdirektivet).

Enligt paragrafen behöver ett moderföretag som även är ett dotterföretag inte upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen om det och dess samtliga dotterföretag omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen som har upprättats av ett överordnat moderföretag. Enligt ett tillägg i den hitillsvarande lydelsen gäller inte undantaget om dotterföretaget är ett stort börsnoterat företag. Genom ändringen i *första stycket* tas detta tillägg bort. Även ett dotterföretag som är ett stort börsnoterat företag kommer alltså att kunna tillämpa undantaget.

31 f § Ett dotterföretag ska upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. det yttersta moderföretaget motsvarar ett aktiebolag men har sitt säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en nettoomsättning inom EES som under vart och ett av de två senaste räkenskapsåren har uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor, och

2. *dotterföretagets nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.*

Hållbarhetsrapporten ska innehålla den information som avses i 6 kap. 12 a § första stycket 3 och 4 och andra stycket och 12 b § 1–7 och 9. Det som i de bestämmelserna sägs om bolaget ska i stället avse koncernen.

Den informationen som avses i andra stycket ska ha det närmare innehåll som anges i

1. de europeiska standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits med stöd av artikel 29b eller 40b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, eller

2. de standarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som behövs för att upprätta hållbarhetsrapporten inte är tillgänglig, ska dotterföretaget begära att moderföretaget tillhanda-

håller den information som behövs för att dotterföretaget ska kunna upprätta rapporten.

Om ett dotterföretag inte får den information som behövs av moderföretaget, ska dotterföretaget upprätta hållbarhetsrapporten med de uppgifter som dotterföretaget har.

Paragrafen uppställer rapporteringskrav för svenska dotterföretag till tredjelandsföretag som bedriver betydande verksamhet inom EES. Övervägandena finns i avsnitt 4.5. Ändringarna genomför artikel 2.13a i ändringsdirektivet (artikel 40a.1 i redovisningsdirektivet).

I *första stycket* justeras gränsvärdet i punkten 1 uppåt så att tredjelandsföretagets nettoomsättning inom EES för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren ska ha uppgått till mer än 4,9 miljarder kronor för att det svenska dotterföretaget ska vara skyldigt att upprätta en hållbarhetsrapport. Vidare ändras punkten 2. Det hittillsvarande kriteriet att dotterföretaget ska vara antingen ett stort företag eller ett börsnoterat medelstort eller lite företag tas bort. Det ersätts med ett kriterium om att dotterföretagets nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret ska ha uppgått till mer än 2,2 miljarder kronor.

31 g § Om ett moderföretag som avses i 31 f § bedriver näringsverksamhet genom en filial ska filialen upprätta en hållbarhetsrapport för koncernen, om

1. moderföretaget inte har ett sådant dotterföretag som anges i 31 f §, och

2. filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret har uppgått till mer än 2,2 *miljarder* kronor.

För en sådan hållbarhetsrapport ska 31 f § andra–femte styckena tillämpas.

Paragrafen innehåller ett tillägg till 31 f §. Övervägandena finns i avsnitt 4.5. Ändringarna genomför artikel 2.13b i ändringsdirektivet (artikel 40a.1 i redovisningsdirektivet).

Om moderföretaget inte har något dotterföretag men väl en filial, ska det som sägs i 31 f § om dotterföretaget i stället gälla filialen. Ändringen i *första stycket* 2 innebär att gränsvärdet för filialens nettoomsättning under det senaste räkenskapsåret justeras uppåt till 2,2 miljarder kronor.

8 kap.

15 e § Det som sägs i 15 c § första och andra styckena och 15 d § gäller inte om tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 2.15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra.

Paragrafen är ny och innehåller ett undantag från skyldigheten att offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen. Övervägandena finns i avsnitt 4.5. Ändringarna genomför artikel 2.13c i ändringsdirektivet (artikel 40a.1 i redovisningsdirektivet).

Enligt 15 c § första stycket ska ett dotterföretag som avses i 7 kap. 31 f § offentliggöra hållbarhetsrapporten och granskningsberättelsen. Detsamma gäller enligt 15 c § andra stycket en filial som avses i 6 kap. 16 § eller 7 kap. 31 g §. Samma handlingar ska enligt 8 kap. 15 d § hållas tillgängliga utan kostnad på dotterföretagets eller filialens webbplats.

Innebörden av undantaget i förevarande paragraf är att kravet på offentliggörande och tillgängliggörande inte gäller om tredjelandsföretaget, dvs. moderföretaget respektive det företag som filialen ingår i, är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretag har affärsmodeller och verksamhet som är oberoende av varandra. När det gäller innebörden av begreppen finansiellt holdingföretag och oberoende affärsmodeller och verksamhet hänvisas till kommentaren till 7 kap. 31 a § andra stycket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.
2. För bolag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i deras lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya reglerna tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2025.
3. Om information om ett bolags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver bolaget inte tillämpa bestämmelsen om information från värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett bolag som inte tillämpar bestämmelsen ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket bolaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

I *punkten 1* anges när lagändringen träder i kraft.

Av *punkten 2* följer att lagändringarna tillämpas första gången för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2025, dvs. från och med den 1 januari 2026 för de bolag som inte har brutet räkenskapsår. Det innebär att bolag i den s.k. första vågen som har börjat tillämpa de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering som genomför direktivet om företagens hållbarhetsrapportering men inte når upp till de nya gränsvärdena inte längre ska hållbarhetsrapportera enligt de nuvarande reglerna från och med räkenskapsåret som inleds den 1 januari 2026 eller senare.

Vissa bolag i den s.k. andra vågen kommer att nå upp även till de nya gränsvärdena. Dessa bolag ska dock börja hållbarhetsrapportera först för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare (se *punkten 4* i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:347] om ändring i årsredovisningslagen, i lydelsen enligt SFS 2025:1297). De påverkas därför inte av bestämmelsen i förevarande punkt.

För sådana dotterföretag och filialer som avses i 6 kap. 16 § och 7 kap. 31 f och 31 g §§ börjar rapporteringsskyldigheten att gälla det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2027 (se *punkten 10* i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:347] om ändring i årsredovisningslagen).

Enligt *punkten 3* behöver information om bolagets värdekedja inte tas in i hållbarhetsrapporten om sådan information inte finns tillgänglig. Undantaget är möjligt att tillämpa under de första tre rapporteringstillfällena, med start från den tidpunkt som anges i *punkt 2* eller såvitt avser företaget i andra vågen, i *punkten 4* i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:347] om ändring i årsredovisningslagen, i lydelsen enligt SFS 2025:1297. Om bolaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket bolaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Undantaget i *punkten 3* motsvarar det undantag som finns till de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering, se *punkten 6* i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:347) om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554) och prop. 2023/24:124 s. 240.

11.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

6 kap.

1 § Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3 § första stycket om vissa upplysningar om ekonomiska föreningar,

5 § om kassaflödesanalys, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Värdepappersbolag ska även tillämpa det som sägs i 6 kap. 1 b § årsredovisningslagen om immateriella nyckelresurser.

Bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 anses som dotterföretag till det centrala organet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning beträffande bl.a. förvaltningsberättelse. Övervägandena finns i avsnitt 4.1. Ändringarna genomför artikel 2.4c i ändringsdirektivet (artikel 19a.6 i redovisningsdirektivet).

Femte stycket utgår. Ändringen innebär att små och icke-komplexa institut inte längre kommer ha möjlighet att upprätta en begränsad hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 12 g § årsredovisningslagen. Om institutet uppfyller villkoren i 6 kap. 10 § samma lag ska alltså en fullödig rapport upprättas.

8 kap.

5 c § Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse och granskningsberättelse för bankaktiebolag i bankregistret.

Registreringen ska *ske* på svenska. Om ett bankaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska *ske* på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

Paragrafen innehåller bl.a. bestämmelser om att årsredovisningen och revisionsberättelsen ska registreras i bankregistret.

Ändringen i första stycket, som är av rättelsekaraktär, innebär att Bolagsverket ska registrera en granskningsberättelse på samma sätt som gäller för revisionsberättelsen (se prop. 2023/24:124 s. 235).

Övriga ändringar är språkliga.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

2. För företag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i deras lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya reglerna tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2025.

3. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver företaget inte tillämpa bestämmelsen om information från värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554) under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett företag som inte tillämpar bestämmelsen ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

I *punkten 1* anges när lagändringen träder i kraft.

Av *punkten 2* följer att lagändringarna tillämpas första gången för gången för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025, dvs. från och med den 1 januari 2026 för de företag som inte har brutet räkenskapsår. Det innebär att företag i den s.k. första vågen som har börjat tillämpa de nuvarande reglerna om hållbarhets-

rapportering som genomför direktivet om företagens hållbarhetsrapportering men som faller utanför de nya gränsvärdena inte längre ska hållbarhetsrapportera enligt de nuvarande reglerna från och med räkenskapsåret som inleds den 1 januari 2026 eller senare.

Vissa företag i den s.k. andra vågen kommer att nå upp även till de nya gränsvärdena. Dessa företag ska dock börja hållbarhetsrapportera först för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare (se punkten 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:348] om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag i lydelsen enligt SFS 2025:1439). De påverkas därmed inte av bestämmelsen i förevarande punkt.

Enligt *punkten 3* behöver information om företagets värdekedja inte tas in i hållbarhetsrapporten om sådan information inte finns tillgänglig. Undantaget är möjligt att tillämpa under de första tre rapporteringstillfällena, med start från den tidpunkt som anges i punkten 2 eller såvitt avser företag i andra vågen, i punkten 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:348] om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag i lydelsen enligt SFS 2025:1439. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Undantaget i punkten 3 motsvarar det undantag som finns till de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering, se punkten 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:348) om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och prop. 2023/24:124 s. 250.

11.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

6 kap.

1 § Följande bestämmelser i 6 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) ska tillämpas:

1 § första–fjärde styckena om förvaltningsberättelsens innehåll,

2 § om förslag till dispositioner av vinst eller förlust m.m.,

2 a § om vissa upplysningar i förvaltningsberättelsen i aktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

10–14 §§ om hållbarhetsrapport.

Det som sägs i 6 kap. 1 § andra stycket 6–8 årsredovisningslagen om upplysningar om kvotvärde ska dock i stället avse nominellt belopp.

Försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige ska även tillämpa 6 kap. 1 a § årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll.

Försäkringsaktiebolag vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ska även tillämpa 6 kap. 6–9 §§ årsredovisningslagen om bolagsstyrningsrapport.

Det som sägs i första stycket om 6 kap. 10–14 §§ årsredovisningslagen gäller inte tjänstepensionsaktiebolag, ömsesidiga tjänstepensionsbolag och tjänstepensionsföreningar.

Vid tillämpningen av 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen ska försäkringsföretag, som ingår i en grupp och omfattas av grupp tillsyn enligt 19 kap. försäkringsrörelselagen (2010:2043), behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om årsredovisningslagens tillämpning beträffande bl.a. förvaltningsberättelse. Övervägandena finns i avsnitt 4.1. Ändringarna genomför artikel 2.4c i ändringsdirektivet (artikel 19a.6 i redovisningsdirektivet).

Femte stycket ändras på så sätt att captivebolag inte längre kommer ha möjlighet att upprätta en begränsad hållbarhetsrapport enligt 6 kap. 12 g § årsredovisningslagen. Om captivebolaget uppfyller villkoren i 6 kap. 10 § samma lag ska alltså en fullständig rapport upprättas.

8 kap.

5 c § Registreringsmyndigheten ska registrera årsredovisning, revisionsberättelse och granskningsberättelse för försäkringsaktiebolag i försäkringsregistret.

Registreringen ska *ske* på svenska. Om ett försäkringsaktiebolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska *ske* på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, *lämna* in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet.

Paragrafen innehåller bl.a. bestämmelser om att årsredovisningen och revisionsberättelsen ska registreras i försäkringsregistret.

Ändringen i första stycket, som är av rättelsekaraktär, innebär att Bolagsverket ska registrera en granskningsberättelse på samma sätt som gäller för revisionsberättelsen (se prop. 2023/24:124 s. 235).

Övriga ändringar är språkliga.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2027.

2. För företag som redan tillämpar reglerna om hållbarhetsrapportering i deras lydelse efter den 30 juni 2024, ska de nya reglerna tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av år 2025.

3. Om information om ett företags värdekedja inte finns tillgänglig, behöver företaget inte tillämpa bestämmelsen om information från värdekedjan i 6 kap. 12 c § andra stycket årsredovisningslagen (1995:1554) under de första tre räkenskapsåren från det att de nya bestämmelserna om hållbarhetsrapport blev tillämpliga. Ett företag som inte tillämpar bestämmelsen, ska i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

I *punkten 1* anges när lagändringen träder i kraft.

Av *punkten 2* följer att lagändringarna tillämpas första gången för gången för räkenskapsår som inleds närmast efter utgången av 2025, dvs. från och med den 1 januari 2026 för de företag som inte har brutet räkenskapsår. Det innebär att företag i den s.k. första

vågen som har börjat tillämpa de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering som genomför direktivet om företagens hållbarhetsrapportering men som faller utanför de nya gränsvärdena inte längre ska hållbarhetsrapportera enligt de nuvarande reglerna från och med räkenskapsåret som inleds den 1 januari 2026 eller senare.

Vissa företag i den s.k. andra vågen kommer att nå upp även till de nya gränsvärdena. Dessa företag ska dock börja hållbarhetsrapportera först för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2027 eller senare (se punkten 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:349] om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag i lydelsen enligt SFS 2025:1440). De påverkas därmed inte av bestämmelsen i förevarande punkt.

Enligt *punkten 3* behöver information om företagets värdekedja inte tas in i hållbarhetsrapporten om sådan information inte finns tillgänglig. Undantaget är möjligt att tillämpa under de första tre rapporteringstillfällena, med start från den tidpunkt som anges i punkten 2 eller såvitt avser företag i andra vågen, i punkten 4 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen [2024:349] om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag i lydelsen enligt SFS 2025:1440. Om företaget inte tillämpar bestämmelsen, ska det i hållbarhetsrapporten redogöra för de ansträngningar som har gjorts för att erhålla informationen, skälen till att informationen inte har kunnat erhållas och det sätt på vilket företaget avser att i framtiden ta fram informationen.

Undantaget i punkten 3 motsvarar det undantag som finns till de nuvarande reglerna om hållbarhetsrapportering, se punkten 8 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2024:349) om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag och prop. 2023/24:124 s. 258.

11.5 Förslaget till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

17 § Ett handelsbolag eller aktiebolag som utövar revisionsverksamhet ska för varje uppdrag som det åtar sig och som utgör revisionsverksamhet utse en av de yrkesverksamma revisorerna i bolaget att vara huvudansvarig. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revisor, om det behövs för att uppfylla föreskrifter i lag eller annan författning.

Om uppdraget avser granskning av en hållbarhetsrapport, ska en huvudansvarig utses för den delen. Den huvudansvariga ska vara auktoriserad revi-

sor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport. Bolaget ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om vem eller vilka som är huvudansvariga. Om uppdraget avser både revision av finansiella rapporter och granskning av hållbarhetsrapporter, får samma person vara huvudansvarig för hela uppdraget.

Den huvudansvariga ska underteckna revisionsberättelser, granskningsberättelser och andra utlåtanden. Om en berättelse eller ett utlåtande undertecknas av flera revisorer, ska det anges vem som är huvudansvarig.

Första–tredje styckena gäller även ett registrerat revisionsbolag från en annan stat inom EES än Sverige.

Paragrafen innehåller bestämmelser om huvudansvarig revisor. Övervägandena finns i avsnitt 8.1. Ändringarna genomför artikel 1.2 i ändringsdirektivet (artikel 24b.1 i revisorsdirektivet).

Enligt hittillsvarande krav i första stycket ska ett bolag som utövar revisionsverksamhet och som åtar sig att granska en hållbarhetsrapport utse en huvudansvarig revisor för granskningen. Denna får vara samma som är huvudansvarig för revisionen, om uppdraget avser både revision och granskning (andra stycket).

Delar av första stycket flyttas nu till *andra stycket*. I det stycket tydliggörs nu att den revisor som utses som huvudansvarig för granskningen ska vara auktoriserad revisor med särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport. Kraven för att få sådan behörighet framgår av 4 a § förordningen (1995:665) om revisorer. Kravet på särskild behörighet för granskning av hållbarhetsrapport gäller också om den huvudansvariga för revisionen utses till att vara huvudansvarig även för granskningen med stöd av andra stycket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till lagen (2024:355) om ändring i revisorslagen (2001:883)

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

2. Även om kraven för registrering i den nya 16 b § andra meningen inte är uppfyllda ska Revisorsinspektionen registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter för en period som avser räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030, om sökanden ger in följande uppgifter till Revisorsinspektionen:

a) namn och adress för revisorn eller revisionsföretaget och information om revisionsföretagets juridiska struktur,

b) en förklaring att den revisor från ett tredjeland som undertecknar granskningsberättelsen har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och granskning av hållbarhetsrapportering samt information om nivån på denna kunskap,

- c) en beskrivning av eventuella nätverk som revisorn eller revisionsföretaget tillhör,
- d) de granskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats vid den berörda granskningen av hållbarhetsrapportering,
- e) en beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget har och som omfattar granskningen av hållbarhetsrapportering,
- f) en uppgift om huruvida den revisor eller det revisionsföretag som ansvarar för granskningsuppdragen har kvalitetskontrollerats och när den senaste kvalitetskontrollen i så fall utfördes samt nödvändig information om resultatet av denna kvalitetskontroll.

3. När Revisorsinspektionen har tagit emot den information som anges i punkten 2, ska inspektionen registrera den fysiska personen eller företaget från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter. I registreringen ska anges att den ger behörighet att granska hållbarhetsrapporter för de räkenskapsår som anges i punkten 2.

Övervägandena finns i avsnitt 8.2. Ändringarna genomför artikel 1.4b i ändringsdirektivet (artikel 45.5b i revisorsdirektivet).

Den 1 juli 2024 infördes en andra mening i 16 b §. Den innebär att en fysisk person eller ett företag från tredjeland får registreras som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter, om kraven på sådan granskning och på dem som utför granskningen i den staten är likvärdiga med de krav som följer av svensk rätt.

Enligt den nya *punkten 2* ska Revisorsinspektionen under vissa förutsättningar registrera en fysisk person eller ett företag från tredjeland som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter även om kraven på likvärdighet i 16 b § andra meningen inte är uppfyllda. Registreringen ger den registrerade behörighet att granska hållbarhetsrapporter som avser räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2030.

För att sådan registrering ska kunna ske krävs att den fysiska personen eller företaget ansöker om registrering och till Revisorsinspektionen ger in vissa uppgifter. Dessa framgår av a–f.

När Revisorsinspektionen har tagit emot informationen, ska den fysiska personen eller företaget från tredjeland enligt *punkten 3* registreras som revisor från ett tredjeland för granskning av hållbarhetsrapporter. I registreringen ska anges att den ger behörighet att granska hållbarhetsrapporter för de i punkten 2 angivna räkenskapsåren. Om sökanden underlåter att ge in all information som krävs, ska registrering nekas.

Det finns ingenting som hindrar en sökande att ansöka om sedvanlig registrering enligt 16 b § andra meningen för de aktuella räkenskapsåren.

Kommittédirektiv 2025:49

Oberoende granskning av hållbarhetsrapporter samt en översyn av befintliga företagskategorier i årsredovisningslagen

Beslut vid regeringssammanträde den 15 maj 2025

Sammanfattning

En särskild utredare ska ta ställning till vissa redovisningsrättsliga frågor i syfte att skapa större flexibilitet för företagen, minska deras administrativa börda samt förbättra deras möjligheter till konkurrens och tillväxt. I uppdraget ingår möjligheter att föreslå redovisningsrättsliga lättnader för vissa företag, i enlighet med den förenklingsagenda som såväl regeringen som EU bedriver.

Utredaren ska bland annat

- belysa för- och nackdelarna med en ordning som tillåter oberoende granskare av hållbarhetsrapporter,
- ta ställning till om det finns ett behov av att införa en ordning som tillåter oberoende granskare av hållbarhetsrapporter
- analysera och ta ställning till om det finns ett behov av fler företags- och koncernkategorier i årsredovisningslagen,
- ta ställning till om tröskelvärdena i årsredovisningslagen bör höjas,
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget ska redovisas senast den 29 maj 2026.

Uppdraget att bedöma om andra än revisorer ska få granska hållbarhetsrapporten

Nya regler om företagens hållbarhetsrapportering ställer ökade krav på granskning av företagen

I juli 2024 trädde nya regler om företagens hållbarhetsrapportering i kraft. Lagändringarna, som är ett genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022, innebär en utvidgning av det tidigare gällande regelverket om företagens hållbarhetsrapportering, både vad gäller kraven på information och kretsen företag som omfattas av kraven. En nyhet med de nya reglerna är att det ställs krav på att hållbarhetsrapporten granskas av en revisor. I Sverige är det auktoriserade revisorer som kommer i fråga för uppdraget. Direktivet ger dock möjlighet för medlemsstaterna att tillåta även s.k. oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster (oberoende granskare) att granska företagens hållbarhetsrapporter. En sådan granskare definieras, enligt direktivet, som ett organ för bedömning av överensstämmelse som har ackrediterats för kvalitetsgranskning i enlighet med EU-förordningen om ackreditering och marknads kontroll. Om oberoende granskare tillåts att granska företagens hållbarhetsrapporter ska även sådana granskare från andra medlemsstater få utföra granskning av hållbarhetsrapporter i medlemsstaten.

Sverige valde i samband med genomförandet av direktivet att inte tillvarata möjligheten till oberoende granskning av hållbarhetsrapporter, eftersom frågan behövde föregås av ytterligare utredning och analys (prop. 2023/24:124 s. 170).

Ska oberoende kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapporter tillåtas?

De nya reglerna om hållbarhetsrapportering har ökat företagens regelbörda och innebär även att företagens kostnader ökar för gransknings- och revisionstjänster. En rimlig utgångspunkt bör vara att företagen i den mån det är möjligt ska ges ett betydande mått av flexibilitet när det kommer till att efterleva regelverket, utan att regelefterlevnaden för den sakens skull eftersätts. Det kan därför ifrågasättas om en ordning där endast auktoriserade revisorer får granska hållbarhetsrapporter är den mest lämpliga ordningen. I betänkandet Nya regler

om hållbarhetsredovisning (SOU 2023:35) ansåg utredningen att det för närvarande inte fanns skäl att föreslå att andra än auktoriserade revisorer skulle få granska hållbarhetsrapporter. Bland de omständigheter som framhölls till stöd för detta ställningstagande lyftes särskilt att ett tillåtande av oberoende granskare skulle föranleda ett separat och tämligen komplext system för utbildning och tillsyn av dessa aktörer, vilket även kunde förväntas medföra ökade kostnader för myndigheter och företag. Utredningen framhöll vidare att det skulle krävas betydande ändringar i den associationsrättsliga lagstiftningen samt att regelverket skulle bli svåröverskådligt. När betänkandet remitterades var emellertid ett flertal remissinstanser, däribland Konkurrensverket, Svenskt Näringsliv, Företagarna, Svensk Försäkring och Nasdaq, positivt inställda till möjligheten att införa oberoende granskning av hållbarhetsrapporter eller åtminstone för möjligheten att låta frågan genomgå en förnyad översyn. Det kan vidare noteras att såväl Frankrike som Spanien tillåter oberoende granskare av hållbarhetsrapporter. Oberoende kvalitetsgranskning är sedan tidigare etablerat internationellt och den standard för granskning av hållbarhetsrapporter som håller på att arbetas fram av International Auditing and Assurance Standards Board och International Ethics Standards Board for Accountants, ISSA 5000, är professionsneutral och avsedd att kunna tillämpas av såväl revisorer som andra granskare.

De utökade kraven på granskning av hållbarhetsrapporter samt den större krets av företag som efter genomförandet av direktivet träffas av regelverket innebär att efterfrågan på granskningstjänster kommer att öka. Samtidigt minskar antalet revisorer i Sverige. En ökad efterfrågan på en krympande marknad kommer ofrånkomligen att påverka priset för revisionstjänster. En struktur som enbart tillåter auktoriserade revisorer att granska hållbarhetsrapporter riskerar vidare att öka den koncentration som redan råder på marknaden för revisionstjänster. Det medför att mindre aktörer kan få svårt att konkurrera om uppdrag hos företag som behöver granskning av både finansiell rapportering och hållbarhetsrapportering. Det finns en risk att företagen föredrar ett revisionsföretag som kan granska både den finansiella rapporten och hållbarhetsrapporten, till nackdel för de mindre revisionsföretagen.

Det kan i sammanhanget påpekas att risken för en ytterligare koncentration på revisionsmarknaden är en aspekt som lyfts redan i skälen till direktivet. Där anges det samtidigt att en sådan koncentra-

tion skulle kunna äventyra revisorernas opartiskhet och självständighet och öka revisionsavgifterna eller avgifterna i samband med granskning av hållbarhetsrapporten. För att motverka de förmodade effekterna av en ytterligare koncentration på revisionsmarknaden och för att skapa en öppnare och mer diversifierad revisionsmarknad angavs att medlemsstaterna bör tillåtas att godkänna oberoende leverantörer av granskningstjänster. Det angavs även vara en förutsättning för en framgångsrik tillämpning av direktivet. (Se skäl 61 i direktivet).

Utöver frågor om konkurrens och kostnaden för gransknings-tjänster får det även anses vara viktigt att bygga upp granskningskompetens om hållbarhet. Behovet av kompetensuppbyggnad hos svenska företag och organisationer är omfattande och växande, inte minst till följd av att EU under en kort tid har infört en rad nya och omfattande regelverk. Ett sätt att skapa kompetensuppbyggnad kan vara att öppna för en marknad där aktörer som har kompetens i hållbarhetsfrågor kan bedriva granskningsverksamhet som självständiga uppdrag. Det finns även ett flertal aktörer som är både villiga och lämpade att tillhandhålla oberoende granskningstjänster. Exempel på sådana aktörer är ingenjörer och naturvetare, vilkas kompetens bättre skulle kunna tillvaratas om de tilläts granska hållbarhetsrapporter. Även andra professioner kan givetvis komma i fråga.

Det finns därför ett behov av att göra en översyn av det befintliga regelverket som för närvarande endast tillåter auktoriserade revisorer att granska hållbarhetsrapporter. Syftet med översynen är att analysera och ta ställning till om en ordning där oberoende granskare av hållbarhetsrapporter tillåts bör införas i Sverige. Även om de nya reglerna om hållbarhetsrapportering inte har varit gällande under någon längre tid får det anses angeläget att en översyn sker redan nu för att oberoende granskare ska kunna konkurrera med befintliga aktörer på revisionsmarknaden utifrån liknande förutsättningar.

Granskningen av hållbarhetsrapporter spelar en viktig roll för att säkerställa att informationen i rapporterna är tillförlitlig och att den tydligt kopplar till den finansiella redovisningen. Frågan vem som ska vara behörig att granska hållbarhetsrapporter har därför stor betydelse. Det är viktigt att ett system med oberoende granskare inte medför att hållbarhetsrapporten håller lägre kvalitet eller i intressenternas ögon framstår som mindre viktig än den finansiella rapporten. En annan risk är att sammankopplingen av hållbarhetsrapporten med den finansiella rapporten kan fungera sämre om den som granskar

hållbarhetsrapporteringen inte har kompetens inom granskning av finansiell rapportering. Utredaren ska särskilt beakta dessa risker.

En ordning med oberoende granskare kommer även att kräva att det finns ett system för utbildning, ackreditering, examination, fortbildning, oberoende, system för kvalitetskontroll, val och entledigande av granskarna, rapporteringsskyldighet, utredningar och sanktioner samt organisation av arbetet och tillsyn över dessa aktörer. Ordningen kommer även att kräva ett flertal associationsrättsliga lagändringar. För att systemet inte ska verka förtroendeskadligt och motverka syftet med hållbarhetsrapporteringen bör dessa frågor belysas grundligt.

Utredaren ska därför

- belysa för- och nackdelarna med en ordning som tillåter oberoende granskare av hållbarhetsrapporter,
- analysera och ta ställning till om det finns ett behov att införa en ordning som tillåter oberoende granskare av hållbarhetsrapporter, analysera och lämna förslag på ett system för hur krav på oberoende granskare motsvarande de som ställs på auktoriserade revisorer i fråga om bland annat utbildning, fortbildning och tillsyn ska utformas samt vem som ska ansvara för angivna uppgifter,
- identifiera och redogöra för vilka ändringar som behöver göras i den redovisningsrättsliga och associationsrättsliga lagstiftningen, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget att utreda om ytterligare företags- och koncernkategorier bör införas i årsredovisningslagen

Företag och koncerner delas in som större och mindre i årsredovisningslagen

Företagens årsredovisning fyller en väsentlig funktion i samhället som informationskälla för företagets intressenter. Det är således viktigt att årsredovisningen ger en rättvisande bild av företagets ekonomiska ställning. Årsredovisningslagen (1995:1554) styr vad en årsredovisning ska innehålla och vilken information som företagen ska lämna i denna. Det har dock inte funnits skäl att ställa samma krav på alla företag i fråga om årsredovisningens innehåll och utformning.

Årsredovisningslagen delar i dag in företagen i de två kategorierna större respektive mindre företag. Ett företag definieras som större om det har överlåtbara värdepapper upptagna för handel på en reglerad marknad eller en 6 (13) motsvarande marknad utanför EES. Ett företag är även större om det uppfyller vissa i lagen angivna tröskelvärden. Som mindre företag definieras sådana företag som inte utgör större företag. Även koncerner delas in i större och mindre koncerner.

Vilken kategori ett företag tillhör har betydelse för vilka bestämmelser i årsredovisningslagen som det ska tillämpa, till exempel avseende tilläggsupplysningar, möjligheten att använda sig av förkortad balans- och resultaträkning samt skyldigheten att upprätta en kassaflödesanalys. Även för större och mindre koncerner finns det skillnader mellan vilka bestämmelser i årsredovisningslagen som ska tillämpas.

Reglerna i årsredovisningslagen är präglade av EU-rätten och grundar sig till stor del på det fjärde och det sjunde bolagsrättsliga direktivet. Dessa direktiv ersattes under 2013 av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (redovisningsdirektivet).

Årsredovisningslagens kategorisering av företag tillkom 2007 och utformades med förebild i de gränsvärden som återfanns i det fjärde bolagsrättsliga direktivet. Genom EU-rätten möjliggjordes en indelning av företag i tre olika kategorier. Regeringen övervägde hur många företagskategorier som borde finnas och om det fanns ett behov av tre kategorier. Eftersom det inte ansågs finnas något sådant behov föreslog regeringen i stället en indelning i två kategorier, mindre och större företag (prop. 2005/06:116 s. 83).

Redovisningsdirektivet innehåller fem företagskategorier: företag av allmänt intresse, stora företag, medelstora företag, små företag och mikroföretag. Direktivet innehåller även kategorierna stora koncerner, medelstora koncerner och små koncerner. Direktivet innehåller regellättnader för mikroföretag och små företag i förhållande till de andra företagskategorierna. Även vad gäller medelstora företag innehåller direktivet särskilda regler som innebär lättnader i förhållande till vad som gäller för stora företag. Medlemsstaterna är dock

oförhindrade att låta medelstora företag följa samma regler som ska gälla för stora företag.

Vid genomförandet av redovisningsdirektivet behölls indelningen i större och mindre företag i årsredovisningslagen. I förarbetena anfördes att det nya direktivet inte gav anledning till att göra en annan bedömning i frågan om kategorierna än vad som tidigare gjorts. Det angavs att även om indelningen i företagskategorier hade blivit tydligare i det nya direktivet, var det fortfarande små materiella skillnader på de informationskrav som direktivet ställde på kategorierna medelstora respektive stora företag (prop. 2015/16:3 s. 131 f.).

Inte heller i fråga om koncerner föranledde genomförandet av redovisningsdirektivet några ändringar i årsredovisningslagen.

Skillnaderna mellan olika företagskategorier i redovisningsdirektivet

Det som i årsredovisningslagen benämns som mindre företag motsvarar vad som i redovisningsdirektivet utgör små företag och mikroföretag. Kategorin större företag i årsredovisningslagen motsvarar i sin tur såväl medelstora som stora företag. Även företag av allmänt intresse ryms inom den kategorin. Även om de största skillnaderna i direktivet i fråga om regellättnader utgörs av de krav som kan ställas på små företag i förhållande till andra företag, innehåller direktivet även regellättnader för medelstora företag i förhållande till stora företag samt för mikroföretag i förhållande till små företag. Vilken kategori ett företag hör till avgörs genom tröskelvärden som anges i redovisningsdirektivet. Redovisningsdirektivets bestämmelser om vilka krav som kan ställas på små företag är tvingande för medlemsstaterna. Direktivets regellättnader har därför influtit i årsredovisningslagen i samband med att direktivet genomfördes. Även de särskilda reglerna för medelstora företag är tvingande för medlemsstaterna, med den skillnaden att de tvingande inslagen rör hur stora regellättnader som kan tillåtas för de medelstora företagen. Medlemsstaterna har därför varit oförhindrade att låta medelstora företag följa samma regler som ska gälla för stora företag som genomgående är minst lika långtgående som reglerna för medelstora företag. En medlemsstat kan därför låta bli att införa företagskategorin medelstora företag i nationell rätt om den i stället utformar definitionen av stora företag

så att den inkluderar också de företag som enligt direktivet är att anse som medelstora.

Det ska dock framhållas att direktivet medger att medlemsstaterna tillåter att medelstora företag i flera avseenden tillämpar enklare regler än vad som gäller för stora företag. Sålunda medger direktivet att medlemsstaterna tillåter medelstora företag att upprätta resultaträkningar i förkortad form. Direktivet ger också medlemsstaterna möjlighet att begränsa kraven på upplysningar om närståendetransaktioner i medelstora företag jämfört med vad som gäller för stora företag. Vidare behöver vissa upplysningskrav om till exempel nettoomsättningens fördelning överhuvudtaget inte tillämpas på medelstora företag.

I betänkandet *Genomförande av EU:s nya redovisningsdirektiv* (SOU 2014:22), som föregick genomförandet av direktivet, föreslog utredningen att Sverige även skulle införa kategorin medelstora företag. Utredningen bedömde att en ordning där medelstora företag skulle inkluderas i definitionen av stora företag skulle leda till att det i några avseenden ställdes allt för långtgående krav på de medelstora företagen. Utredningen framhöll vidare att ett av direktivets syften var att minska företagets administrativa börda. Utredningens förslag ledde dock inte till lagstiftning.

Närmare om mikroföretag

Redovisningsdirektivet innehåller även företagskategorin mikroföretag. Direktivet ger Sverige möjlighet men inte skyldighet att införa en ordning där mikroföretagen endast behöver upprätta översiktliga balans- och resultaträkningar samt lämna ett begränsat antal notupplysningar. Direktivet överlåter åt medlemsstaterna att bestämma avgränsningen av mikroföretagen. Det finns dock vissa gränsvärden som ett mikroföretag storleksmässigt inte får överskrida. Bestämmelserna om mikroföretag får heller inte tillämpas på investmentföretag och finansiella holdingbolag eller på sådana företag som direktivet eller medlemsstaterna själva pekar ut som företag av allmänt intresse. I betänkandet *En översyn av årsredovisningslagarna* (SOU 2015:8) föreslog utredningen att Sverige skulle införa mikroföretag som företagskategori och att mikroföretagen storleksmässigt skulle avgränsas med

hänsyn till balansomslutning, nettoomsättning och medelantal anställda. Utredningens förslag ledde aldrig till lagstiftning.

Bör kategoriindelningen i årsredovisningslagen ändras?

Den indelning av företagskategorier som återfinns i redovisningsdirektivet är förvisso inte tvingande för medlemsstaterna. Medlemsstaterna är endast tvungna att följa direktivet i vissa delar, till exempel i fråga om att högre krav inte får ställas på små företags årsredovisning än vad direktivet medger. Det kan dock ifrågasättas om de skäl som låg bakom regeringens ställningstagande att inte införa medelstora företag som en kategori i årsredovisningslagen fortfarande gör sig gällande med samma styrka.

Även om de regellättnader som direktivet möjliggör för medelstora företag inte är lika betydande som de för små företag, får det ändå antas att de regellättnader som tillåts för medelstora företag skulle kunna minska såväl kostnader som administration för de berörda företagen. Omfattningen av den administrativa bördan utgör en viktig faktor när det kommer till företagets konkurrenskraft och deras möjligheter att växa. Det kan till exempel inte uteslutas att det mer komplexa regelverk som väntar de små företag som befinner sig på gränsen till när de kommer att utgöra större företag verkar hämmande på företagets tillväxt.

Regeringen driver därtill en offensiv förenklingsagenda och prioriterar åtgärder för att minska företagets regelbörda. Det ska vara enklare att starta, driva och utveckla företag i Sverige. Det kan mot bakgrund av den ambitionen ifrågasättas om inte alla möjligheter till regellättnader för företag bör tillvaratas. Att minska företagets administrativa bördor ligger även i linje med EU:s arbete i frågan om hur unionens konkurrenskraft kan stärkas. Det kan därför ifrågasättas om den rådande ordningen i årsredovisningslagen där medelstora företag omfattas av samma regelverk som större företag verkligen kan anses förenlig med regeringens och EU:s uttalade ambitioner och om ordningen fortfarande bör upprätthållas.

Det ska även noteras att medelstora företag i de flesta andra sammanhang snarare hanteras inom samma ramverk som små företag än inom det som gäller för stora företag. I lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden skiljs exempelvis de små och medelstora företagen

från de stora (se till exempel 1 kap.5 §). Även i lagen (2014:266) om energikartläggning i stora företag definieras stora företag enligt de tröskelvärden som återfinns i redovisningsdirektivet och vad som enligt direktivet utgör medelstora företag omfattas således inte av regelverket (se 2 §). Ytterligare ett exempel på en situation när medelstora företag inte behandlas som stora företag är när aktiebolag och koncerner är skyldiga att hållbarhetsrapportera. De gränsvärden som anges i 6 kap.10 § respektive 7 kap.31 a § årsredovisningslagen, för när skyldigheten att hållbarhetsrapportera inträder, motsvarar vad som enligt redovisningsdirektivet utgör gränsvärdena för stora företag respektive stora koncerner.

Här bör även nämnas begreppet SME (small and medium-sized enterprises) som omfattar vad som enligt redovisningsdirektivet utgör just små och medelstora företag. Det finns även olika EU-program till stöd för arbetet med frågor som rör just små och medelstora företag. Små och medelstora företag utgör 99 procent av alla företag i EU och utgör således en viktig beståndsdel i den samlade europeiska ekonomin. I de flesta sammanhang förhåller sig dessa företag till den storlekskategorisering som följer av redovisningsdirektivet och ett flertal rättsakter från EU förutsätter också att företag kategoriseras enligt direktivets tröskelvärden. Så kan även fortsättningsvis förväntas ske i framtida rättsakter. Att inte behöva förhålla sig till olika nationella regelverk vid sidan av de EU-rättsliga i fråga om vilken kategori ett företag ska tillhöra får anses vara i enlighet med såväl EU:s som medlemsstaternas förenklingsagenda samt deras målsättning att minska företagens administrativa börda.

Det står således klart att medelstora företag inte behandlas som stora företag i andra sammanhang. Mot den bakgrunden framstår det som mindre motiverat att medelstora företag ska omfattas av det regelverk som gäller för stora företag i årsredovisningslagen. Det finns därför skäl att göra en förnyad översyn i frågan om medelstora företag ska utgöra en särskild kategori i årsredovisningslagen.

Definitionen av större företag i årsredovisningslagen har även betydelse när det gäller hur straffrättsliga sanktioner mot företag ska bestämmas. För brott som begås i utövningen av näringsverksamhet kan företag åläggas företagsbot. Om brottet är allvarligt och har begåtts i ett större företag kan företaget åläggas en förhöjd företagsbot. Med större företag avses enskilda näringsidkare och juridiska personer som motsvarar de kriterier som anges i 1 kap.3 § första stycket 4

årsredovisningslagen (36 kap.25 § brottsbalken). Om definitionen av större företag i årsredovisningslagen bör ändras, finns det även skäl att analysera och ta ställning till vilka företag som bör omfattas av reglerna om förhöjd företagsbot.

Även i fråga om mikroföretag bör en översyn vidtas. Till skillnad från vad som gäller i fråga om medelstora företag saknas mikroföretag som kategori i svensk rätt, men definieras i redovisningsdirektivet. Mot bakgrund av regeringens och EU:s allmänna övergripande ambition att minska företagens regelbörda finns det även skäl att överväga frågan om mikroföretag ska föras in som en särskild kategori i årsredovisningslagen. Vad som främst talar emot lättnader i redovisningen för mikroföretag är det intresse som intressenter har av att kunna få en överblick av företagets ekonomiska ställning. Detta ska vägas mot den minskade administrativa börda som lättnader kommer att innebära för de berörda företagen. Dessa frågor har ingående behandlats i betänkandet En översyn av årsredovisningslagarna. Den förnyade översynen bör ta avstamp i betänkandet och de uttalanden som gjordes 2015 i de delar dessa fortfarande har aktualitet. Även risken för att ytterligare regellättnader kan innebära ökade möjligheter att använda företag i brottsliga syften ska beaktas.

Vad slutligen avser frågan om koncerner finns det även där, av de skäl som anges gällande företagskategorier, anledning att se över den befintliga indelningen i årsredovisningslagen.

Utredaren ska därför

- analysera och ta ställning till om det finns ett behov av att införa en ordning med fler företags- och koncernkategorier i årsredovisningslagen,
- belysa för- och nackdelarna med att införa ytterligare företags- och koncernkategorier i årsredovisningslagen, vilket även ska innefatta risken för att eventuella regellättnader kan innebära ökade möjligheter att företag används i brottsliga syften,
- i fråga om mikroföretag, om utredaren finner att en sådan kategori bör införas, även föreslå vilka tröskelvärden som ska användas för att definiera sådana företag,
- identifiera och redogöra för vilka ändringar som behöver göras i den redovisningsrättsliga och associationsrättsliga lagstiftningen, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget att föreslå om tröskelvärdena för små och mindre företag och koncerner ska höjas

Den 17 oktober 2023 antogs Kommissionens delegerade direktiv (EU) 2023/2775 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller ändring av storlekskriterier för mikroföretag, små och medelstora företag, stora företag eller koncerner som innebär att tröskelvärdena i redovisningsdirektivet justeras uppåt med 25 procent med anledning av inflationen. Direktivet genomfördes i svensk rätt på så sätt att tröskelvärdena för de företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport höjdes. Lagändringen trädde i kraft den 1 juli 2024. 12 (13)

Av artikel 3.13 i redovisningsdirektivet följer att kommissionen, för att ta hänsyn till effekterna av inflationen, minst vart femte år genom delegerade akter ska se över och, om så är lämpligt, ändra de tröskelvärden som definierar vad som utgör små, medelstora och stora företag och koncerner i direktivets mening. De ändringar i redovisningsdirektivet som aktualiseras genom det delegerade direktivet som ändrar redovisningsdirektivet är föranledda av att den kumulerade inflationen uppgick till 24,3 procent i euroområdet och till 27 procent i hela unionen under en tioårsperiod från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 mars 2023. Kommissionen har därför ansett det nödvändigt att ändra och avrunda uppåt de tröskelvärden som avses i redovisningsdirektivet med 25 procent med hänsyn till inflationen.

Justeringar av de monetära storlekskriterierna syftar inte till att fler företag ska få regellättnader utan att bibehålla den rådande ordningen och undvika en situation där framför allt mikroföretag och små företag på grund av inflationen omedvetet skulle bli föremål för de mer omfattande krav som gäller för större företag.

För svensk del gäller endast två olika storlekskategorier för företag och koncerner, nämligen mindre och större. Storlekskategorin har betydelse för vilka redovisningsregler i årsredovisningslagen som företaget eller koncernen behöver tillämpa. Tröskelvärdena i årsredovisningslagen reviderades senast 2010. Regeringen framhöll då särskilt att det är viktigt att svenska företag kan konkurrera och samverka med företag i jämförbara länder på lika villkor och den aktuella regleringen på redovisningsområdet därför inte bör vara mer långtgående än vad som följer av redovisningsdirektivet. (Se prop. 2009/10:204 s. 86–87.)

För att svenska företag fortsatt ska kunna konkurrera på lika villkor som företag i övriga EU ska utredaren föreslå hur möjligheten att höja tröskelvärdena i årsredovisningslagen bör utnyttjas. Förslaget ska utgå från de ställningstaganden och förslag som utredaren gör inom ramen för uppdraget att föreslå fler kategorier av företag och koncerner.

Utredaren ska därför

- ta ställning till om tröskelvärdena i årsredovisningslagen bör höjas, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Konsekvensbeskrivningar

Förslagets konsekvenser ska redovisas enligt vad som anges i kommittéförordningen (1998:1474) och förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar. Utredaren ska allsidigt och grundligt belysa förslagets konsekvenser för det allmänna, näringslivet och andra intressenter. Utredaren ska vidare särskilt redogöra för de administrativa och ekonomiska konsekvenserna för företagen.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Utredaren ska inhämta synpunkter och upplysningar från berörda myndigheter och organisationer. Utredaren ska vidare följa utvecklingen av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa vissa krav avseende hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag (COM [2025] 80) samt kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (COM [2025] 81). Vid utformning av författningsförslag ska utredaren ansluta till den systematik och terminologi som används i svensk rätt. De lösningar som föreslås ska i möjligaste mån ligga i linje med de principer som hittills legat till grund

för lagstiftningen på området. Förslagen ska utformas med hänsyn till företagens totala regelbörda, så att förslagen inte leder till högre administrativ belastning eller högre kostnader än vad som är nödvändigt.

Uppdraget ska redovisas senast den 29 maj 2026.

(Justitiedepartementet)

Kommittédirektiv 2025:110

Tilläggsdirektiv till Utredningen om oberoende granskning av hållbarhetsrapporter samt en översyn av befintliga företagskategorier i årsredovisningslagen (Ju 2025:11)

Beslut vid regeringssammanträde den 18 december 2025

Ändring i uppdraget

Regeringen beslutade den 15 maj 2025 kommittédirektiv om oberoende granskning av hållbarhetsrapporter samt en översyn av befintliga företagskategorier i årsredovisningslagen (dir. 2025:49). Utredaren ska ta ställning till vissa redovisningsrättsliga frågor i syfte att skapa större flexibilitet för företagen, minska deras administrativa börda samt förbättra deras möjligheter till konkurrens och tillväxt. I uppdraget ingår möjligheter att föreslå redovisningsrättsliga lättnader för vissa företag, i enlighet med den förenklingsagenda som såväl regeringen som EU bedriver.

Uppdraget utvidgas. Utredaren ska nu även föreslå hur det kommande EU-direktivet om ändring av vissa krav på företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den del direktivet gäller ändringar i reglerna om företagens hållbarhetsrapportering, ska genomföras. Utredaren ska även ta ställning till om det finns behov av att vidta vissa ändringar i den redovisningsrättsliga lagstiftningen i syfte att möjliggöra ytterligare regelförenkling för företagen.

Utredningstiden förlängs. Uppdraget ska redovisas senast den 29 september 2026. Ett delbetänkande som avser genomförandet av EU-direktivet ska dock redovisas senast den 17 april 2026.

Uppdraget att föreslå hur EU:s direktiv om ändring i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering ska genomföras

Den 27 februari 2025 lämnade Europeiska kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet. Förhandlingar om direktivet pågår och det förväntas antas inom kort.

Förslaget till ändringsdirektiv utgör en del av det s.k. Omnibus I-paketet, genom vilket flera befintliga rättsakter revideras i syfte att skapa ett enklare och lättare företagsklimat i enlighet med EU:s för-
enklingssagenda.

Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (CSRD) antogs i december 2022 med genomförande i svensk rätt under 2024. Jämfört med den tidigare EU-lagstiftningen om hållbarhetsrapportering ställer direktivet högre krav på informationsgivningen från de företag som omfattas, till exempel när det gäller den s.k. värdekedjan och utsläpp av växthusgaser. Kravet på att lämna en hållbarhetsrapport utvidgas till att omfatta bland annat små och medelstora företag som är börsnoterade, stora eller börsnoterade dotterföretag och vissa större filialer till tredjelandsföretag som har en betydande verksamhet inom EES. Rapporten ska granskas av en revisor.

Det ändringsdirektiv som nu förhandlas gällande företagens hållbarhetsrapportering förväntas innebära flera förändringar. Från att kravet på att lämna hållbarhetsrapport nu omfattar en betydande andel av de europeiska företagen kommer endast de allra största företagen att behöva hållbarhetsrapportera. För dessa görs dessutom vissa lättnader genom att till exempel viss reglering kring standarder för hur rapportering ska ske upphävs. För företag som inte omfattas av regelverket kommer det fortsatt finnas möjlighet att hållbarhetsrapportera på frivillig väg enligt särskilda anpassade standarder för frivillig rapportering. Dessa standarder kommer även att sätta ett tak för vilken information som rapporteringsskyldiga företag kan kräva från icke-rapporteringsskyldiga företag. I ändringsdirektivet föreslås även andra lättnader för att minska företagens administrativa bördor och kostnader. Medlemsstaterna ska ha genomfört direktivet, i den del direktivet rör företagens hållbarhetsrapportering, senast 12 månader efter dess ikraftträdande.

Genomförandet av ändringsdirektivet kommer att kräva anpassningar av befintlig lagstiftning och utredaren bör därför få i uppdrag att analysera och föreslå hur direktivet ska genomföras i svensk rätt.

Utredaren ska därför

- ta ställning till hur EU-direktivet om ändring av vissa krav på företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, i den del direktivet rör företagens hållbarhetsrapportering, ska genomföras i Sverige,
- i den utsträckning det behövs belysa olika alternativ för att genomföra direktivet och redovisa för- och nackdelarna med dessa,
- identifiera och redogöra för vilka ändringar som behöver göras i den redovisningsrättsliga, revisionsrättsliga och associationsrättsliga lagstiftningen, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget att se över vissa bestämmelser gällande företagens redovisning

Det finns undantag i fråga om ett moderföretags skyldighet att upprätta en koncernredovisning

Av 7 kap. 2 § årsredovisningslagen framgår att ett moderföretag som även är ett dotterföretag inte behöver upprätta koncernredovisning om företaget och dess samtliga dotterföretag omfattas av en koncernredovisning som har upprättats av ett överordnat moderföretag om den koncernredovisningen har upprättats och reviderats enligt lagstiftning som tillkommit enligt redovisningsdirektivet¹ (a), internationella redovisningsstandarder som antagits enligt IAS-förordningen² (b) eller redovisningsstandarder som kommissionen har bedömt som likvärdiga med internationella redovisningsstandarder som har antagits av EU (c). Bestämmelserna utgör ett genomförande av artikel 23.8 i redovisningsdirektivet.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

² Europaparlamentet och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 297/2008.

Det finns fördelar med att i årsredovisningslagen uttryckligen hänvisa till de redovisningsstandarder som av kommissionen har bedömts som likvärdiga med av EU antagna internationella redovisningsstandarder och som återfinns i den förteckning som kommissionen ansvarar för. Det kan dock konstateras att kommissionens senaste förteckning är från 2012. Under åren därefter har flera länder anslutit sig till de internationella redovisningsstandarderna. Det förekommer även fall där vissa länders redovisningsprinciper närmast sig dem. I sammanhanget bör särskilt Storbritannien framhållas, som numera är ett tredjeland men ändå har valt att behålla de internationella redovisningsstandarderna som en allmänt accepterad redovisningsprincip. Eftersom kommissionens förteckning inte uppdateras i samma takt som omvärlden förändras kan svenska moderföretag, som också är dotterföretag i koncerner där det överordnande moderföretagets redovisningsprinciper inte finns med på kommissionens förteckning, missgynnas. Det finns en risk att företaget inte kan utnyttja den regellättnad som direktivet i och för sig erbjuder. Frågan har uppmärksamats av FAR i en skrivelse till regeringen (Ju2025/02143).

Utredaren bör därför analysera i vilken mån redovisningsdirektivet tillåter medlemsstaterna att göra en egen bedömning i fråga om vilka redovisningsprinciper från tredje land som kan godtas utöver de redovisningsprinciper som återfinns i kommissionens förteckning. Ur ett svenskt företagsperspektiv skulle en ändring innebära att företagen får ett enklare, flexiblare och mer omvärldsanpassat regelverk att förhålla sig till. Att ändra 7 kap. 2 § årsredovisningslagen på ett sätt som tillåter att en bedömning kan göras av om en viss standard kan anses likställd med EU:s regler förutsätter dock att det även är klarlagt vem som ska göra den bedömningen.

Utredaren ska därför

- analysera och ta ställning till om det finns förutsättningar att ändra 7 kap. 2 § årsredovisningslagen så att företagens rapporteringsbörda minskar,
- belysa frågan om hos vem ansvaret att bedöma vilka redovisningsregelverk som kan anses likvärdiga med EU:s regler ska vila,
- identifiera och redogöra för vilka ändringar som behöver göras i den redovisningsrättsliga lagstiftningen, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Översyn av kravet på notupplysningar om ägarandelar i dotterbolag

I 5 kap. årsredovisningslagen framgår vilka upplysningar som företag ska lämna i noter. Av 5 kap. 29 § framgår att ett större företag som har dotterföretag eller ägarintressen i andra företag ska lämna vissa upplysningar om det andra företaget. Bestämmelsen utgör ett genomförande av artikel 17.1.g i redovisningsdirektivet, genom vilken det följer att upplysningar ska lämnas om andelar i andra företag i vilket företaget antingen självt eller genom en person som handlar i eget namn men för företagets räkning har ett ägarintresse.

Som FAR påtalat (Ju2025/02143) har det i tillämpningen uppstått oklarheter vid tolkningen av upplysningskravet i 5 kap. 29 § årsredovisningslagen. Fram till 2023 angavs i FAR:s vägledning gällande årsredovisning i aktiebolag att uppgifter inte behövde lämnas om indirekta innehav, men denna vägledning kom att ändras efter ett beslut från Nämnden för svensk redovisningstillsyn som uttalade att det inte är förenligt med årsredovisningslagen att endast lämna upplysningar om direkt ägda dotterföretag. Hur upplysningskravet i 5 kap. 29 § ska tolkas får betydelse både för företag som tillämpar de internationella redovisningsstandarderna och för företag som tillämpar K3.

Utformningen av bestämmelsen om kravet på ett företag att lämna upplysningar om ägarandelar i dotterföretag har ändrats vid ett flertal tillfällen. Fram till år 2000 framgick det att upplysningskravet gällande dotterföretag endast gällde direkta innehav. Det kan utläsas genom bestämmelsens formulering ”i vilket bolaget självt äger” (se även prop. 1997/98:118 s. 13 f. och 30). Lydelsen ändrades per den 1 januari 2000 bland annat genom att ”självt äger” ersattes med ”äger” utan att det i förarbetena framgår att någon ändring i sak var avsedd (prop. 1998/99:130 s. 473). Bestämmelsens nuvarande lydelse är från 2016 då redovisningsdirektivet genomfördes i svensk rätt.

Att upprätthålla ett mer betungande regelverk än nödvändigt verkar missgynnsamt på det svenska företagsklimatet och det bör därför analyseras om det behöver ställas krav på att även indirekt ägda dotterföretag ska omfattas av företagets upplysningsskyldighet och under alla förhållanden se om det finns förutsättningar att förtydliga vilka dotterföretag som omfattas av upplysningskraven.

Utredaren ska därför

- analysera och ta ställning till om det finns förutsättningar att ändra 5 kap. 29 § årsredovisningslagen så att det uttryckligen framgår att endast direkt ägda dotterföretag omfattas av upplysningskraven,
- identifiera och redogöra för vilka ändringar som behöver göras i den redovisningsrättsliga lagstiftningen, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Konsekvensbeskrivningar

Förslagets konsekvenser ska redovisas enligt vad som anges i kommittéförordningen (1998:1474) och förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar. Utredaren ska allsidigt och grundligt belysa förslagets konsekvenser för det allmänna, näringslivet och andra intressenter. Utredaren ska också redovisa förslagets konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män.

Kontakter och redovisning av uppdraget

Utredaren ska inhämta synpunkter och upplysningar från berörda myndigheter och organisationer.

Utredaren ska följa genomförandet av EU-direktivet i de nordiska länderna och i de övriga länder som utredaren bedömer vara av intresse i sammanhanget. Utredaren ska vidare dokumentera och redovisa författningsförslagen i förhållande till EU-direktivet i en jämförelsetabell.

Gällande övriga delar av uppdraget ska utredaren redovisa hur för uppdraget relevanta delar av redovisningsdirektivet har genomförts i de nordiska länderna.

Utredningstiden förlängs. Uppdraget ska redovisas senast den 29 september 2026. Ett delbetänkande som avser genomförandet av EU-direktivet ska dock redovisas senast den 17 april 2026.

(Justitiedepartementet)

2026/470

26.2.2026

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2026/470

av den 24 februari 2026

om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende företags hållbarhetsrapportering och vissa krav avseende tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 11 februari 2025, *Ett enklare och snabbare Europa: Meddelande om genomförande och förenkling*, lade kommissionen fram en vision för en genomförande- och förenklingsagenda som leder till snabba och synliga förbättringar för människor och företag i praktiken. Detta kräver mer än en stegvis strategi och det är nödvändigt för unionen att vidta djärva åtgärder för att uppnå detta mål. Kommissionen, Europaparlamentet, rådet, medlemsstaternas myndigheter på alla nivåer och berörda parter måste samarbeta för att rationalisera och förenkla reglerna på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå, och för att genomföra politiken på ett effektivare sätt.
- (2) Som en del av kommissionens åtagande att minska rapporteringsbördan och öka konkurrenskraften är det nödvändigt att ändra Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG ⁽³⁾, 2013/34/EU ⁽⁴⁾, (EU) 2022/2464 ⁽⁵⁾ och (EU) 2024/1760 ⁽⁶⁾ utan att detta inverkar på de politiska mål som anges i kommissionens meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given (den europeiska gröna given)* och kommissionens meddelande av den 8 mars 2018 med titeln *Handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt (handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt)*.

⁽¹⁾ EUT C, C/2025/4212, 20.8. 2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 december 2025 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 februari 2026.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) Med tanke på ändringen av tillämpningsområdet avseende vilka företag som ska omfattas av krav på hållbarhetsrapportering skulle det vara oproportionerligt att kräva att revisionsföretag som önskar genomföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska omfattas av krav för godkännande som är likvärdiga med kraven för godkännande av revisionsföretag som utför revision av bokslut. Sådana krav för godkännande gäller fysiska personer som utför arbetet för revisionsföretagets räkning, majoriteten av de rösträtter som innehas av revisionsföretaget och majoriteten av ledamöterna i revisionsföretagets förvaltnings- eller ledningsorgan. Revisionsföretag som önskar genomföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör endast behöva säkerställa att de utser minst en nyckelpartner för hållbarhet som uppfyller kraven för godkännande för detta ändamål och som är godkänd som lagstadgad revisor i den berörda medlemsstaten.
- (4) Enligt artikel 26a.1 i direktiv 2006/43/EG måste medlemsstaterna säkerställa att lagstadda revisorer och revisionsföretag genomför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i enlighet med de kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som kommissionen ska anta senast den 1 oktober 2026. Företag har uttryckt betänkligheter i fråga om det arbete som kvalitetsgranskningsleverantörer utför och lyft fram behovet av flexibilitet vid hantering av specifika risker och kritiska problem som identifierats på området för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Kommissionen bör ta hänsyn till dessa betänkligheter när den arbetar med kvalitetsgranskningsstandarderna för begränsad säkerhet. Avsaknaden av harmoniserade kvalitetsgranskningsstandarder bidrar till de problem som företagen upplever, och det är därför viktigt att kommissionen antar en lämplig delegerad akt. För att ge tillräckligt med tid för att utveckla kvalitetsgranskningsstandarderna för begränsad säkerhet bör tidsfristen för deras antagande senareläggas till den 1 juli 2027.
- (5) Artikel 26a.3 andra stycket i direktiv 2006/43/EG ger kommissionen befogenhet att senast den 1 oktober 2028 anta kvalitetsgranskningsstandarder för rimlig säkerhet, efter en möjlighetsbedömning för revisorer och företag. För att undvika att företag drabbas av ökade kostnader för kvalitetsgranskning bör kravet att anta kvalitetsgranskningsstandarder för rimlig säkerhet tas bort.
- (6) Enligt artikel 45 i direktiv 2006/43/EG ska en medlemsstats behöriga myndigheter registrera revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland som utfärdar kvalitetsgranskningsrapporter avseende hållbarhetsinformation från enheter i tredjeland vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den medlemsstaten. Villkoren för sådan registrering avser de krav som majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland ska uppfylla, de krav som ska uppfyllas av revisorn från ett tredjeland, de kvalitetsgranskningsstandarder som ska användas och den årliga rapport om öppenhet och insyn som ska offentliggöras av revisionsföretaget från ett tredjeland. Vidare ska registrerade revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland omfattas av medlemsstaternas tillsynssystem, system för kvalitetskontroll samt utrednings- och sanktionssystem. Med beaktande av det nuvarande internationella landskapet för reglering av hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskningen av denna, och med tanke på att registrering är nödvändig för att kvalitetsgranskningsrapporterna ska vara giltiga inom unionen, skulle det vara oproportionerligt att kräva att dessa registreringsvillkor ska vara uppfyllda under de första åren då systemet för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering tillämpas. Dessutom är tillsynen av registrerade revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland beroende av att det föreligger beslut om likvärdighet eller tillräcklighet. Under en övergångsperiod bör därför förenklade registreringsvillkor och ett undantag från tillsyn införas för revisorer och revisionsföretag från ett tredjeland som utfärdar kvalitetsgranskningsrapporter avseende hållbarhetsinformation från enheter i ett tredjeland vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat. Förenklad registrering bör vara möjlig under förutsättning att viss information lämnas till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten. De behöriga myndigheterna bör neka registrering om den informationen inte lämnas.

- (7) Enligt artikel 19a.1 i direktiv 2013/34/EU måste stora företag, samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, utarbeta och offentliggöra hållbarhetsrapportering på individuell nivå. I rapporten med titeln *The future of European competitiveness (EU:s framtida konkurrenskraft)*, inte översatt till svenska) identifierades regelverket för hållbarhetsrapportering som en stor källa till regelbördor, och i detta avseende drogs slutsatsen att det fanns ett behov av att i större utsträckning beakta storleken på de företag som påverkas av regleringen. I syfte att minska rapporteringsbördan för företag och uppnå rapporteringsmålen på ett mer proportionerligt sätt bör skyldigheten att utarbeta och offentliggöra hållbarhetsrapportering på individuell nivå begränsas till företag med en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret, i enlighet med definitionen i de nationella bestämmelser genom vilka direktiv 2013/34/EU införlivas. Detta mer riktade tillämpningsområde, som även bör gälla för koncerner och emittenter, kommer att säkerställa att den börda som följer av den obligatoriska hållbarhetsrapporteringen begränsas till de största företagen, koncernerna och emittenterna. Sådana företag, koncerner och emittenter är de som orsakar de största följdverkningarna när det gäller miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG). Samtidigt är det de som har den största förmågan att absorbera de kostnader som ESG-rapporteringen medför. Företag, koncerner och emittenter under de angivna tröskelvärdena är fortfarande fria att utföra frivillig hållbarhetsrapportering, en möjlighet som avsevärt underlättas av de standarder för hållbarhetsrapportering för frivillig användning som införs genom detta direktiv.
- (8) Artikel 1.3 i direktiv 2013/34/EU fastställer att försäkringsföretag och kreditinstitut som är stora företag eller små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i det direktivet oavsett deras juridiska form. Med tanke på att tillämpningsområdet för hållbarhetsrapportering på individuell nivå begränsas genom detta direktiv bör en sådan begränsning även gälla försäkringsföretag och kreditinstitut.
- (9) För att säkerställa samstämmighet mellan lagstiftningen om hållbar finansiering är det viktigt att överväga om krav som rör ESG eller hållbarhet för finanssektorn, inbegripet sektorspecifik lagstiftning om finansiella tjänster, de europeiska tillsynsmyndigheternas (ESA-myndigheterna) förväntningar och tillsynsförväntningar på nationell nivå ska utformas eller anpassas på ett sätt som säkerställer överensstämmelse med de skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering som fastställs i direktiv 2013/34/EU. För att upprätthålla överensstämmelsen, inbegripet när det gäller företag som inte omfattas av tillämpningsområdet för artiklarna 19a och 29a i direktiv (EU) 2013/34/EU, kommer det att krävas noggrann uppmärksamhet och det kan bli nödvändigt med åtgärder från Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESA-myndigheterna.
- (10) Även om den Europeiska finansiella stabiliseringsfacilitet (EFSF) som inrättats genom EFSF-ramavtalet är undantagen från det system för hållbarhetsrapportering som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG⁽⁷⁾ i enlighet med artikel 8 i det direktivet, omfattas EFSF av kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU. Trots att det är ett stort företag med en juridisk form som förtecknas i det direktivet har EFSF ett uppdrag som till stor del påminner om det som innehas av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), nämligen att skydda den finansiella stabiliteten i unionen genom att tillhandahålla tillfälligt ekonomiskt stöd till medlemsstater som har euron som valuta. ESM omfattas emellertid inte av krav på hållbarhetsrapportering. För att EFSF ska behandlas på samma sätt som ESM när det gäller hållbarhetsrapportering och för att skapa överensstämmelse med bestämmelserna om undantag i direktiv 2004/109/EG bör EFSF därför undantas från det system för hållbarhetsrapportering som fastställs i direktiv 2013/34/EU.
- (11) Enligt artikel 19.1 fjärde stycket i direktiv 2013/34/EU ska stora företag, samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, närmare bestämt de företag som omfattas av obligatorisk hållbarhetsrapportering, rapportera information om immateriella nyckelresurser och deras betydelse för företagets affärsmodell och värdeskapande. För att säkerställa överensstämmelse med det nya tillämpningsområdet och för att uppnå målen för sådan rapportering på ett mer proportionerligt sätt bör det kravet endast vara tillämpligt på företag som har en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret.
- (7) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

(12) Enligt artikel 19a.3 i direktiv 2013/34/EU ska företag rapportera information om deras verksamheter och om deras värdekedja. Det finns bevis för att företag i värdekedjan, inbegripet små och medelstora företag, tar emot oproportionerliga begäranden om information från rapporterande företag, trots de befintliga begränsningar som anges i det direktivet. Det är därför nödvändigt att införa skydd för företag i värdekedjan som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret för att begränsa bördan för dessa företag (*skyddade företag*). Rapportierande företag bör kunna förlita sig på en egenförsäkring som utfärdats av företag i deras värdekedja för att fastställa dessa företags storlek. Ingen ytterligare kontroll från det rapporterande företaget bör vara nödvändig. Det rapportierande företaget bör dock inte förlita sig på en egenangiven storlek som det vet, eller rimligen kan förväntas veta, är uppenbart felaktig. När rapportierande företag försöker inhämta information om sin värdekedja bör de förbjudas att kräva information som överskrider vissa gränser från skyddade företag. Dessa gränser bör återspegla de gränser som anges i de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som ska antas av kommissionen. Samtidigt bör skyddade företag i de rapportierande företagens värdekedja ges lagstadgad rätt att vägra att tillhandahålla information som överskrider dessa gränser. För att säkerställa att denna rätt är effektiv och för att undvika att en börda läggs på mindre företag genom att de proaktivt måste bedöma om denna rätt är tillämplig, bör rapportierande företag som väljer att begära information som överskrider dessa gränser vara skyldiga att säkerställa att skyddade företag informeras om vilken information som begärs därutöver och om deras lagstadgade rätt att vägra att tillhandahålla den. För att säkerställa proportionalitet bör tillämpningsområdet för detta "värdekedjetak" begränsat på följande sätt: För det första bör det inte förbjuda utbyte av information på frivillig basis, såsom information som vanligtvis utbyts mellan företag inom en viss sektor. För det andra bör det inte påverka eventuella skyldigheter, oavsett om de är avtalsenliga eller följer av unionsrätt eller nationell rätt, att tillhandahålla information som inte går utöver den information som anges i den frivilliga standarden. För det tredje bör värdekedjetaket enbart vara tillämpligt på insamling av information som görs i syfte att rapportera hållbarhetsinformation i enlighet med kraven i direktiv 2013/34/EU. Det bör inte påverka unionens krav på att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet eller insamling av information för andra ändamål, t.ex. för det rapportierande företags riskhantering. Företag som rapporterar i enlighet med dessa begränsningar bör anses uppfylla skyldigheten att rapportera information om värdekedjan i enlighet med kraven i direktiv 2013/34/EU. Det är viktigt att rapportierande företag endast begär information från företag i sin värdekedja i den mån det är nödvändigt. Det är framför allt viktigt att de begär mindre information än vad som anges i standarderna för frivillig användning om de inte behöver all information i dessa standarder. När kvalitetsgranskningsleverantörer utarbetar uttalanden om kvalitetsgranskning bör de ta hänsyn till det skydd som ges till företag i värdekedjan. Med tanke på att all nödvändig information kanske inte alltid är tillgänglig från företag i värdekedjan bör det rapportierande företaget dessutom kunna uppfylla rapporteringskraven för information om värdekedjan genom att använda information som erhållits direkt från företag i dess värdekedja eller uppskattningar av denna information, beroende på vad som är lämpligt.

(13) Med tanke på ändringen av den uppsättning tillämpningsdatum som anges i direktiv (EU) 2022/2464 bör direktiv 2013/34/EU ändras för att förenkla övergångsperioden på tre år och klargöra att den börjar löpa vid den tidpunkt då ett företag blir skyldigt att rapportera hållbarhetsinformation i enlighet med direktiven 2013/34/EU och (EU) 2022/2464.

(14) Det finns omständigheter under vilka företag, med förbehåll för bestyrkande, bör tillåtas att utelämna viss information vid tillämpning av kraven på hållbarhetsrapportering. Sådana omständigheter bör fastställas och förtydligas. För det första skulle offentliggörandet av hållbarhetsinformation i vissa fall allvarligt kunna skada ett företags marknadsposition. I sådana fall bör företaget tillåtas att utesluta sådan information, förutsatt att särskilda villkor för uteslutandet är uppfyllda i syfte att säkerställa att sådana fall förblir exceptionella och att intressena hos användarna av rapporterad hållbarhetsinformation också skyddas på lämpligt sätt. I detta sammanhang orsakas det rapportierande företags marknadsposition inte någon allvarlig skada till följd av det faktum att tredjelandsföretag inte är skyldiga att rapportera samma information. För det andra bör företag ha rätt att utelämna information som motsvarar intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how, teknisk information eller innovationsresultat som skulle betecknas som företagshemligheter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 (*). För det tredje bör företagen kunna utelämna säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter. Slutligen kan det finnas information som bör hållas konfidentiell av skäl som inte rör kommersiell skada, affärshemligheter eller säkerhetsskyddsklassificering. Mer specifikt bör det stå företaget fritt att utelämna information som ska skyddas från obehörig åtkomst eller obehörigt röjande i enlighet med andra unionsrättsakter eller nationell rätt. Dessutom bör kraven på hållbarhetsrapportering inte medföra någon skyldighet för företag att lämna information som skulle skada fysiska personers integritet eller fysiska eller juridiska personers säkerhet. Detta är särskilt viktigt i det nuvarande geopolitiska läget. Särskilt försvarsföretag behöver utrymme för en fri bedömning av behovet av att hålla inne känslig information vars röjande skulle kunna skada deras egen eller andra juridiska personers, inbegripet medlemsstaternas, säkerhet.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- (15) Genom artikel 29c.1 i direktiv 2013/34/EU ges kommissionen befogenhet att anta begränsade standarder för hållbarhetsrapportering som specificerar den information som ska rapporteras av små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, små och icke-komplexa institut, captivebolag för försäkring och captivebolag för återförsäkring som använder sig av undantaget om en begränsad hållbarhetsrapportering som anges i artikel 19a.6 i det direktivet. Med tanke på att små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen undantas från kraven på hållbarhetsrapportering genom det här direktivet, bör kommissionens befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering för dessa små och medelstora undantag strykas. Hänvisningar till artikel 29c i direktiv 2013/34/EU bör därför utgå ur det direktivet.
- (16) Artikel 19a.7 i direktiv 2013/34/EU tillåter små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen att inte tillämpa systemet för hållbarhetsrapportering under de två första år som systemet tillämpas. Eftersom små och medelstora företag utesluts från systemet för hållbarhetsrapportering genom det här direktivet, bör bestämmelsen om det tvååriga undantaget utgå.
- (17) Artikel 29a.1 i direktiv 2013/34/EU kräver att moderföretag i en koncern av en viss storlek utarbetar och offentliggör hållbarhetsrapportering på koncernnivå. Det är dock lämpligt att öka flexibiliteten när det gäller finansiella holdingföretag. I synnerhet när en grupp av denna storlek endast existerar på grund av ett finansiellt holdingföretags olika investeringar kan rapportering på koncernnivå medföra praktiska svårigheter och bördor och vara av begränsad nytta för andra marknadsaktörer. Följaktligen bör finansiella holdingföretag som är moderföretag i sådana koncerner kunna välja om de ska rapportera hållbarhetsinformation på koncernnivå eller om de ska utelämnas sådan information. Det alternativet bör vara strikt begränsat mot bakgrund av dess syfte. Det bör endast vara tillämpligt om moderföretaget uppfyller definitionen av ett finansiellt holdingföretag, inbegripet kravet att inte självt direkt eller indirekt delta i förvaltningen av dotterföretagen, utan att det påverkar deras rättigheter som aktieägare. Dessa rättigheter omfattar rösträtt vid bolagsstämmor, som, beroende på nationella bolagsrättsliga regler, kan avse utnämning av ledamöter i lednings-, förvaltnings- och tillsynsorgan i de företag i vilka det finns andelar, för att säkerställa lämplig tillsyn och skydd av dessa investeringar. Dessutom bör finansiella holdingföretag endast ha denna möjlighet om de har andelar i företaget vars affärsmodell och verksamhet är oberoende av varandra. Detta utesluter fall där dotterföretagen till ett finansiellt holdingföretag är tätt förbundna genom sin affärsverksamhet, till exempel när ett dotterföretags verksamhet möjliggör eller direkt stöder ett annat dotterföretags verksamhet. Slutligen bör detta alternativ inte påverka eventuella rapporteringsskyldigheter som är tillämpliga för andra företag i koncernen, till exempel om ett företag i koncernen i sig omfattas av tillämpningsområdet för artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU.
- (18) Direktiv (EU) 2022/2464 kräver att vissa företag rapporterar hållbarhetsinformation i enlighet med obligatoriska europeiska standarder för hållbarhetsrapportering (ESRS). I juli 2023 antog kommissionen en första uppsättning ESRS. För att snabbt förenkla och rationalisera hållbarhetsrapporteringen kommer kommissionen, inom sex månader från detta direktivs ikraftträdande, att anta en delegerad akt för att se över den första uppsättningen ESRS i syfte att väsentligt reformera ESRS genom att i) avlägsna de datapunkter som anses minst viktiga för allmän hållbarhetsrapportering, ii) i största möjliga utsträckning prioritera kvantitativa datapunkter framför beskrivande text, iii) ytterligare skilja mellan obligatoriska och frivilliga datapunkter, iv) ge tydliga instruktioner om hur väsentlighetsprincipen ska tillämpas för att säkerställa att företag bara är skyldiga att rapportera väsentlig information och för att minska risken för att leverantörer av kvalitetssäkringstjänster oavsiktligt uppmuntrar företag att rapportera information som inte är nödvändig eller avsätter alltför stora resurser till väsentlighetsbedömningen, v) förbättra överensstämmelsen med annan unionslagstiftning, inbegripet lagstiftning om finansiella tjänster, och vi) i största möjliga utsträckning ta hänsyn till kompatibilitet med globala standarder för hållbarhetsrapportering. Översynen kommer att klargöra bestämmelser som bedöms vara otydliga och förenkla standardernas struktur och hur de presenteras. Den kommer även att göra andra ändringar som kan anses nödvändiga mot bakgrund av erfarenheterna av att tillämpa den första uppsättningen ESRS. Standarder för hållbarhetsrapportering bör också ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när de samlar in information från aktörer i hela sin värdekedja, särskilt från dem som inte omfattas av de krav på hållbarhetsrapportering och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier.

- (19) Om sammansättningen av en koncern ändras under räkenskapsåret på grund av förvärv eller sammanslagningar av företag kan integreringen av dessa företag i processen för hållbarhetsrapportering för samma räkenskapsår ta ytterligare tid och medföra administrativa utmaningar. Det är därför lämpligt att göra det möjligt för det moderföretag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen att senarelägga hållbarhetsrapporteringen för sådana nyförvärvade eller sammanslagna företag till det påföljande räkenskapsåret. Om ett företag lämnar en koncern under räkenskapsåret skulle det dessutom vara oproportionerligt att kräva att det moderföretag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen ska tillhandahålla hållbarhetsinformation om det företaget för samma räkenskapsår. Det är därför lämpligt att göra det tillåtet för moderföretaget att inte inkludera hållbarhetsinformation om det företag som lämnat koncernen i förvaltningsberättelsen för koncernen för det räkenskapsåret. Med hänsyn till att vissa händelser som påverkar de företag som förvärvats eller slagits samman eller som lämnat koncernen ändå kan ha en effekt på koncernens inverkan på, eller risker eller möjligheter relaterade till, hållbarhetsfrågor, är det lämpligt att kräva att det moderföretag som väljer att inte tillhandahålla hållbarhetsinformation om dessa företag för ett räkenskapsår anger dessa betydande händelser i sin förvaltningsberättelse för koncernen.
- (20) Artikel 29b.1 tredje stycket i direktiv 2013/34/EU ger kommissionen befogenhet att genom delegerade akter anta sektorsspecifika rapporteringsstandarder, av vilken den första uppsättningen ska antas senast den 30 juni 2026. Denna befogenhet bör tas bort för att undvika en ökning av antalet fastställda datapunkter som företag är skyldiga att rapportera. Beroende på efterfrågan från företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering enligt direktiv 2013/34/EU skulle kommissionen kunna stödja företag genom att tillhandahålla sektorsspecifik vägledning som illustrerar och underlättar tillämpningen av ESRS inom en viss sektor, inbegripet vägledning om genomförandet av bedömningen av dubbel väsentlighet som syftar till att identifiera hållbarhetsfrågor som sannolikt är väsentliga för ett genomsnittligt företag som är verksamt inom den sektorn. Sådana riktlinjer bör baseras på samråd med berörda parter. När så är lämpligt får relevanta internationella standarder beaktas.
- (21) Enligt artikel 29b.4 i direktiv 2013/34/EU får standarderna för hållbarhetsrapportering inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag inhämtar information från små och medelstora företag i deras värdekedja som går utöver den information som ska lämnas enligt standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen. Med tanke på att små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen undantas från systemet för hållbarhetsrapportering genom det här direktivet, och i syfte att minska rapporteringsbördan för företag i värdekedjan som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera, bör standarderna för hållbarhetsrapportering inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag inhämtar information från små och medelstora företag i deras värdekedja som har upp till 1 000 anställda i genomsnitt under räkenskapsåret som går utöver den information som ska lämnas enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som kan användas av företag som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera.
- (22) Kommissionen bör ges befogenhet att anta en delegerad akt för att fastställa frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som kan användas av skyddade företag. Standarderna bör vara proportionella och relevanta med tanke på kapaciteten och egenskaperna hos dessa företag och proportionellt med tanke på företagets verksamheter i fråga om omfattning och komplexitet. Andra företag som inte är skyldiga att rapportera hållbarhetsinformation bör också kunna välja att använda dessa standarder. De frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara skrivna på ett förenklat språk och ta hänsyn till principen att tänka småskaligt först samt ha en modularitet som möjliggör flexibilitet och progression i rapporteringen. De frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering bör i största möjliga utsträckning beakta Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009⁽⁹⁾. Dessa standarder bör även, när så är möjligt, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram informationen. Fram till dess att kommissionen antar frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering kan företag som rapporterar hållbarhetsinformation frivilligt göra detta i enlighet med kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710⁽¹⁰⁾, som bygger på den frivilliga standard för små och medelstora företag (VSME) som tagits fram av Efrag. För att säkerställa kontinuitet och proportionalitet bör de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som antas av kommissionen genom en delegerad akt baseras på den rekommendationen.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) För att säkerställa att de frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering förblir anpassade till den utveckling som är relevant för hållbarhetsrapportering bör kommissionen se över dessa standarder minst vart fjärde år. Vid genomförandet av denna översyn bör kommissionen ta vederbörlig hänsyn till utveckling som är relevant för hållbarhetsrapportering samt huruvida standarderna gör det möjligt för företag att uppnå relevanta mål, inbegripet i) tillhandahållande av information som tillgodoser databehoven hos företag som begär hållbarhetsinformation från sina leverantörer, ii) tillhandahålla information som tillgodoser finansinstituts och investerarens databehov och därigenom underlättar företagets tillgång till finansiering, iii) förbättra hanteringen av hållbarhetsfrågor, inbegripet, i förekommande fall, miljömässiga och sociala aspekter såsom föreningar och arbetstagarnas hälsa och säkerhet, på ett sätt som stärker företagets konkurrenskraft och motståndskraft samt iv) bidra till en mer hållbar och inkluderande ekonomi. Om dessa mål inte har uppnåtts bör kommissionen ändra standarderna i enlighet med detta.
- (24) Enligt artikel 29d i direktiv 2013/34/EU är företag som omfattas av kraven i artiklarna 19a och 29a i det direktivet skyldiga att utarbeta sin förvaltningsberättelse eller förvaltningsberättelse för koncernen, beroende på vad som är tillämpligt, i det enhetliga elektroniska rapporteringsformatet som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815⁽¹⁾ och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852⁽²⁾, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformatet som ska specificeras i den delegerade förordningen. För att göra det tydligare för företagen bör det specificeras att de, fram till dess att sådana regler om märkning av hållbarhetsrapportering antas genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815, inte bör vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.
- (25) Enligt artikel 33.1 i direktiv 2013/34/EU har ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan kollektivt ansvar för att säkerställa att vissa dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i det direktivet. I syfte att ge företagen flexibilitet och minska deras rapporteringsbördan bör medlemsstaterna kunna föreskriva att det kollektiva ansvar som innehas av ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan för att uppfylla kraven i det direktivet när det gäller digitalisering av förvaltningsberättelsen är begränsat till att offentliggöra den i det enhetliga elektroniska rapporteringsformatet, inbegripet märkningen av hållbarhetsrapporteringen i förvaltningsberättelsen.
- (26) Enligt artikel 40a.1 fjärde och femte styckena i direktiv 2013/34/EU ska vissa dotterföretag i unionen som tillhör ett tredjelandsföretag som genererar en nettoomsättning i unionen på över 150 000 000 EUR eller, om det inte finns några sådana dotterföretag, filialer i unionen till ett tredjelandsföretag som genererar en nettoomsättning på över 40 000 000 EUR, offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsinformation på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, i tredjelandsföretaget. För att minska bördan för tredjelandsföretag i en liknande proportion som den minskade bördan för företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a i det direktivet bör tröskelvärdet för tredjelandsföretagets nettoomsättning höjas från 150 000 000 EUR till 450 000 000 EUR. För att minska bördan bör dessutom den storlek som krävs för att ett tredjelandsföretags dotterföretag och filial ska omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2013/34/EU när det gäller hållbarhetsrapportering också anpassas. Tröskelvärdet för nettoomsättning för tredjelandsföretagets dotterföretag och filial bör fastställas till 200 000 000 EUR. Rapporteringskraven för tredjelandsföretagets dotterföretag eller filial enligt artikel 40a skiljer sig från rapporteringskraven för företag enligt artiklarna 19a och 29a. Det dotterföretag eller den filial till tredjelandsföretaget som omfattas av artikel 40a är endast skyldigt att offentliggöra och tillgängliggöra den hållbarhetsrapport som tillhandahålls av tredjelandsföretaget, medan företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a är skyldiga att rapportera för egen räkning. Det är därför inte nödvändigt att tillämpa samma tröskelvärden vid fastställandet av vilka dotterföretag eller filialer som omfattas av rapporteringskraven enligt artikel 40a och vilka företag som omfattas av rapporteringskraven enligt artiklarna 19a och 29a. För att säkerställa lika villkor bör dessutom tredjelandsföretags moderföretag som är finansiella holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra tillåtas att inte offentliggöra och tillgängliggöra en hållbarhetsrapport i enlighet med artikel 40a.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (27) För att säkerställa att företag kan få tillgång till praktisk information om tillämpningen av obligatoriska och frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med direktiv 2013/34/EU, och för att minska bördan av att tillämpa dessa standarder för hållbarhetsrapportering, bör kommissionen tillhandahålla en särskild onlineportal. Den särskilda onlineportalen bör ge tillgång till information, vägledning och stöd, inbegripet relevanta mallar, avseende dessa standarder för hållbarhetsrapportering. Den särskilda onlineportalen bör vara sammankopplad med stödåtgärder online som tillhandahålls av medlemsstaterna, om sådana finns, för att ta hänsyn till nationella förhållanden.
- (28) För att minska den administrativa bördan som uppfyllandet av kraven på hållbarhetsrapportering medför, främst i samband med företags datainsamling, databehandling och datadelning mellan företag, bör kommissionen lägga fram en rapport om initiativ som gör det möjligt för företag att samla in, behandla och utbyta data på ett säkert, sömlöst och automatiserat sätt. Detta bör inbegripa tillhandahållande av harmoniserade, standardiserade och strukturerade digitala dataformat för effektivt utbyte av verksamhetsdata mellan företag, såsom elektroniska fakturor eller digitala VSME-rapporter, fastställande av tekniska minimikrav för digitala system som används för hantering och rapportering av hållbarhetsdata för att säkerställa interoperabilitet, säkerställa tillgång till tillförlitliga och kvalificerade data, och säkerställa möjligheten att dela data genom en öppen och gemensam unionsinfrastruktur för datautbyte.
- (29) För att anpassa tröskelvärdena för nettoomsättning för företag som ska omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, eftersom inflationen med tiden kommer att urholka deras verkliga värde, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen under sitt förberedande arbete genomför lämpliga samråd, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (30) I artikel 5.2 första stycket i direktiv (EU) 2022/2464 anges de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU, med olika datum beroende på det berörda företags storlek. Med tanke på att endast företag med en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret på koncernnivå, enligt vad som är lämpligt, omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, bör kriterierna för att fastställa tillämpningsdatumerna anpassas och hänvisningen till små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör strykas.
- (31) Det är viktigt att säkerställa rättssäkerhet när det gäller begränsningen av tillämpningsområdet av vilka företag som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller det personliga tillämpningsområdet för de bestämmelser som är relevanta vid varje tidpunkt. Artikel 5.2 första stycket a i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den första gruppen företag som omfattas av det direktivet, bör därför ändras så att tillämpningen begränsas till tre räkenskapsår från och med den 1 januari 2024. För räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare bör artikel 5.2 första stycket b i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den andra gruppen företag som omfattas av det direktivet, tillämpas. Företag som omfattas av artikel 5.2 första stycket led a i det direktivet, men inte av led b, i dess lydelse enligt det här direktivet, kommer därför inte att omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv från och med de räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare. För att bördan ska minskas så snabbt som möjligt bör medlemsstaterna dock kunna undanta sådana företag från rapporteringsskyldigheterna för de räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2026. Medlemsstaterna är skyldiga att genomföra detta undantag på ett sätt som säkerställer efterlevnad av rättssäkerhetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agreee_interinstit/2016/512/oj.

- (32) I artikel 5.2 tredje stycket i direktiv (EU) 2022/2464 anges de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2004/109/EG, med olika datum beroende på de berörda emittenternas storlek. Med tanke på att endast företag med en nettoomsättning på mer än 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret på koncernnivå, enligt vad som är lämpligt, omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, bör kriterierna för att fastställa tillämpningsdatumet anpassas och hänvisningen till små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör strykas.
- (33) Det är viktigt att säkerställa rättssäkerhet när det gäller begränsningen av tillämpningsområdet vad gäller vilka emittenter som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller det personliga tillämpningsområdet för de bestämmelser som är relevanta vid varje tidpunkt. Artikel 5.2 tredje stycket a i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den första gruppen emittenter som omfattas av det direktivet, bör därför ändras så att tillämpningen begränsas till tre räkenskapsår från och med den 1 januari 2024. För räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare bör artikel 5.2 tredje stycket b i direktiv (EU) 2022/2464, som avser den andra gruppen företag som omfattas av det direktivet, tillämpas. Emittenter som omfattas av artikel 5.2 tredje stycket led a i det direktivet, men inte av led b, i dess lydelse enligt det här direktivet, kommer därför inte att omfattas av detta direktiv från och med de räkenskapsår som börjar den 1 januari 2027 eller senare. För att bördan ska minskas så snabbt som möjligt bör medlemsstaterna dock kunna undanta sådana emittenter från rapporteringsskyldigheterna för de räkenskapsår som inleds mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2026. Medlemsstaterna är skyldiga att genomföra detta undantag på ett sätt som säkerställer efterlevnad av rättssäkerhetsprincipen.
- (34) På grund av ändringen av tillämpningsområdet för vilka företag som omfattas av skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering, bör bestämmelserna om översyn och rapportering i direktiv (EU) 2022/2464 anpassas. För att säkerställa unionens mål att göra det möjligt att lämna tillräckliga data om företagets hållbarhet bör kommissionen bedöma om det nya tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2022/2464, i dess lydelse enligt det här direktivet, är lämpligt. Det är lämpligt att denna bedömning särskilt baseras på en analys av behovet av hållbarhetsdata för att mobilisera privata investeringar för målen inom ramen för den europeiska gröna given, å ena sidan, och hållbarhetsrapporteringens inverkan på unionsföretags konkurrenskraft, å andra sidan. Det är också viktigt att översynen tar hänsyn till den bästa praxis som utvecklats och företagets faktiska beredskap att lämna hållbarhetsupplysningar enligt direktiv (EU) 2022/2464. I detta syfte och mot bakgrund av proportionalitetsprincipen är det viktigt att kommissionen, när den överväger en eventuell utvidgning av tillämpningsområdet, överväger om denna utvidgning ska vägas mot möjligheten att inrätta ett förenklat rapporteringssystem.
- (35) Direktiv (EU) 2024/1760 ska inte utgöra grund för att sänka den nivå av skydd för vissa rättigheter och intressen som föreskrivs i medlemsstaternas nationella rätt eller i kollektivavtal som är tillämpliga vid tidpunkten för antagandet av det direktivet. Detta bör dock inte hindra medlemsstaterna från att anpassa nationell lagstiftning om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet som är tillämplig vid tidpunkten för antagandet av direktiv (EU) 2024/1760, vid genomförandet av det direktivet, i syfte att öka eller säkerställa dess anpassning till det direktivet, särskilt dess tillämpningsområde.
- (36) Direktiv (EU) 2024/1760 syftar inte till att tillhandahålla en övergripande ram för skydd av de mänskliga rättigheterna eller miljön i samband med företagets verksamhet. I stället syftar det till att harmonisera nationell rätt om allmänna skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet för sådana företag och ansvar i detta avseende, för att på så sätt säkerställa att företag som är verksamma på den inre marknaden bidrar till hållbar utveckling. Förfaranden för tillbörlig aktsamhet kompletterar, snarare än ersätter, de specifika rättsliga skyldigheter som direkt eller indirekt skyddar de mänskliga rättigheterna eller miljön. Dessa specifika rättsliga skyldigheter omfattar, bland många andra exempel, de som härrör från arbetsrätt, lagstiftning om arbetstid och jämställdhet, lagstiftning om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, inbegripet hanteringen av farliga material, byggstandarder och lagstiftning om byggnadsområden samt lagstiftning som reglerar produkt- eller livsmedelssäkerhet. Alla sådana rättsliga skyldigheter faller utanför tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2024/1760, i den mån de inte fastställer allmänna skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet. För att öka rättssäkerheten och säkerställa att den nödvändiga regleringsfriheten uttryckligen bevaras bör direktiv (EU) 2024/1760 ändras i syfte att ytterligare klargöra gränserna för direktivets tillämpningsområde.

- (37) I direktiv (EU) 2024/1760 fastställs omfattande skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet för vissa företag. På grund av detta är dess tillämpningsområde begränsat till särskilt stora företag. I rapporten om *EU:s framtida konkurrenskraft* identifierades dock regelverket för tillbörlig aktsamhet som en stor källa till regelbördor, och i detta sammanhang drogs slutsatsen att det fanns ett behov av att i större utsträckning beakta storleken på de företag som påverkas av reglering. Dessutom kan målen med direktiv (EU) 2024/1760 bäst uppnås när det gäller de allra största företagen, som har störst inflytande över sina värdekedjor, den största inverkan på mänskliga rättigheter och miljön och de största resurserna för att kunna genomföra regler om tillbörlig aktsamhet på ett omsorgsfullt sätt. Av alla dessa skäl, och i linje med det mycket viktiga förenklingsmålet, bör tillämpningsområdet för direktiv (EU) 2024/1760 minska. Tröskelvärdet för omsättning på 450 000 000 EUR bör höjas till 1 500 000 000 EUR, och tröskelvärdet på 1 000 anställda bör höjas till 5 000 anställda. I enlighet med detta bör tröskelvärdena för företag som har ingått franchise- eller licensavtal höjas till 75 000 000 EUR såvitt avser royaltyer och 275 000 000 EUR såvitt avser omsättning.
- (38) Artikel 4.1 i direktiv (EU) 2024/1760 förbjuder medlemsstaterna att i sin nationella rätt införa bestämmelser inom det område som omfattas av det direktivet som fastställer skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö som avviker från dem som fastställs i särskilda bestämmelser i det direktivet. För att säkerställa att medlemsstaterna inte går längre än vad som anges i det direktivet och undvika ett splittrat regelverk som leder till rättsosäkerhet och onödiga bördor bör den fullständiga harmoniseringen av bestämmelserna i direktiv (EU) 2024/1760 utvidgas till att omfatta ytterligare bestämmelser som reglerar de centrala aspekterna av förfarandet för tillbörlig aktsamhet. Detta omfattar i synnerhet identifieringsskyldigheten, skyldigheten att prioritera negativa effekter, skyldigheten att hantera negativa effekter som har eller borde ha identifierats, skyldigheten att inrätta ett klagomålsförfarande och en underrättsmekanism, skyldigheten att övervaka åtgärder för tillbörlig aktsamhet och skyldigheten att rapportera om de frågor som omfattas av det direktivet. Samtidigt bör medlemsstaterna fortsätta ha möjlighet att införa strängare bestämmelser om andra aspekter och bestämmelser om tillbörlig aktsamhet som är mer specifika vad gäller det mål eller det område som omfattas. Sådana bestämmelser inkluderar bestämmelser i nationell rätt som reglerar specifika negativa effekter eller specifika verksamhetsområden, i syfte att uppnå en annan skyddsnivå för mänskliga, sysselsättningsmässiga och sociala rättigheter, miljön eller klimatet. För att öka rättssäkerheten och säkerställa nödvändig regleringsfrihet, särskilt när det gäller framväxande specifika risker för vilka skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet kan vara viktiga, bör det klargöras att sådana bestämmelser inkluderar skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet när det gäller specifika produkter, tjänster eller situationer. Omvänt utgör nationella regler som går utöver ett specifikt mål eller område, till exempel genom reglering av förfarandet för tillbörlig aktsamhet i allmänhet eller reglering av tillbörlig aktsamhet i en hel sektor, inte sådana bestämmelser.
- (39) Enligt artikel 5 i direktiv (EU) 2024/1760 är medlemsstaterna skyldiga att säkerställa att stora företag över en viss storlek visar tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö. Enligt artikel 8 i det direktivet ska dessa företag vidta lämpliga åtgärder för att identifiera och bedöma negativa effekter, med beaktande av relevanta riskfaktorer. Företag bör vara skyldiga att genomföra ett sonderingsförfarande, utslutande på grundval av rimligen tillgänglig information, för att identifiera allmänna områden i deras egen verksamhet, deras dotterföretags verksamhet och, när det gäller deras verksamhetskedjor, deras affärspartners verksamhet där negativa effekter mest sannolikt kan uppstå. När företagen genomför sonderingsförfarandet är de inte skyldiga att systematiskt identifiera negativa effekter på enhetsnivå, utan är snarare skyldiga att omfatta allmänna områden. I sonderingsförfarandet bör företagen endast förlita sig på information som de rimligen har tillgång till, vilket som en allmän regel kommer att utsluta att de begär information från affärspartner. Företagen har dock flexibilitet när det gäller att bedöma vilken information som rimligen är tillgänglig för dem.
- (40) På grundval av resultaten av sonderingsförfarandet bör företag vara skyldiga att göra en ingående bedömning på de områden där det har konstaterats att negativa effekter mest sannolikt kan uppstå och bli allvarligast. Företagen bör inte vara skyldiga att begära information från affärspartner om inga sannolika och allvarliga risker har identifierats. Den fördjupade bedömningen bör syfta till att korrekt och tillförlitlig information erhålls, särskilt om de identifierade negativa effekternas art, omfattning, orsaker, allvarlighetsgrad och sannolikhet, för att företaget i förekommande fall ska kunna genomföra prioriteringen av identifierade faktiska och potentiella negativa effekter i enlighet med direktiv (EU) 2024/1760 och vidta lämpliga åtgärder för att hantera dem i enlighet med det direktivet. För att ge företag ytterligare flexibilitet bör ett företag som har identifierat negativa effekter som är lika sannolika eller lika allvarliga på flera områden ha möjlighet att prioritera bedömningen av negativa effekter som involverar direkta affärspartner. Företag är endast skyldiga att vidta lämpliga åtgärder för att identifiera negativa effekter. De är således inte skyldiga att identifiera alla negativa effekter i sin verksamhet, sina dotterbolags verksamhet och sina affärspartners verksamhet. I vissa fall skulle detta kunna leda till att sådana effekter inte identifieras och därför inte förhindras, begränsas, stoppas eller minimeras, trots att företaget till fullo har uppfyllt sina skyldigheter enligt direktiv (EU) 2024/1760. Av detta följer att företag inte skulle åläggas sanktioner enligt det direktivet för sådana effekter.

- (41) För att begränsa nedspirringseffekten på andra företag, inbegripet små och medelstora företag och små midcap-bolag bör, i samband med den ingående bedömningen av affärspartner, företag som omfattas av direktiv (EU) 2024/1760 endast begära information från affärspartner när denna information är nödvändig. Det är viktigt att varje begäran är riktad, rimlig och proportionerlig. När det gäller affärspartner med färre än 5 000 anställda bör företagen begära information endast om informationen inte rimligen kan erhållas på annat sätt, till exempel från information de har eller från andra källor.
- (42) Enligt artikel 8.3 i direktiv (EU) 2024/1760 ska medlemsstaterna säkerställa att företagen, för att identifiera och bedöma de negativa effekterna, har rätt att använda lämpliga resurser, inbegripet oberoende rapporter och information som samlats in genom den underrättelsemekanism och det klagomålsförfarande som föreskrivs i det direktivet. För att minska efterlevnadsrelaterade bördor för företag och relevanta affärspartner bör det specificeras att digitala lösningar samt branschinitiativ och flerpartsinitiativ också skulle kunna utgöra lämpliga resurser. Företag bör därför kunna inhämta nödvändig information genom branschinitiativ och flerpartsinitiativ för att undvika att information begärs mer än en gång. Företag bör dock också kunna inhämta informationen individuellt.
- (43) Eftersom negativa effekter bör prioriteras efter allvarlighetsgrad och sannolikhet och hanteras gradvis bör ett företag inte åläggas sanktioner enligt direktiv (EU) 2024/1760 om det inte är möjligt att samtidigt och i full utsträckning hantera alla negativa effekter som det har identifierat.
- (44) Företag kan befinna sig i en situation där deras produktion i hög grad är beroende av insatsvaror från en eller flera specifika leverantörer. Om en sådan leverantörs affärsverksamhet är kopplad till allvarliga negativa effekter, till exempel barnarbete eller betydande miljöskada, och företaget utan framgång har vidtagit alla åtgärder för tillbörlig aktsamhet för att komma till rätta med sådana effekter, bör företaget som en sista utväg avbryta affärsförbindelsen men fortsätta att arbeta tillsammans med leverantören för att hitta en lösning, om möjligt genom att dra nytta av den ökade hävstångseffekt som är en följd av avbrottet. Avbrottet bör upphöra när den negativa effekten åtgärdas.
- (45) För att minska företagets börda och se till att samarbetet med berörda parter blir mer proportionellt bör företagen endast vara skyldiga att samarbeta med arbetstagare och deras representanter (inklusive fackföreningar) samt individer och samhällen vars rättigheter eller intressen påverkas eller skulle kunna påverkas direkt av företagets, dess dotterföretags och dess affärspartners produkter, tjänster och verksamhet och vilka har en direkt koppling till den specifika etappen i det förfarande för tillbörlig aktsamhet som genomförs. Detta omfattar individer eller samhällen i närheten av anläggningar som drivs av affärspartner om dessa individer eller samhällen påverkas direkt av föreningar, eller ursprungsbefolkningar vars rätt till mark eller resurser påverkas direkt av hur en affärspartner förvärvat, utvecklar eller på annat sätt använder mark, skogar eller vatten. Dessutom bör samarbete med berörda parter endast vara ett krav i vissa delar av förfarandet för tillbörlig aktsamhet, närmare bestämt i identifierings-etappen, när handlingsplaner och förstärkta handlingsplaner utarbetas och när avhjälpande åtgärder utformas.
- (46) För att minska företagets administrativa bördor bör kommissionens anta allmänna riktlinjer för tillbörlig aktsamhet senast den 26 juli 2027. Samtidigt bör det datum då direktiv (EU) 2024/1760 blir tillämpligt på alla företag senareläggas till den 26 juli 2029. Detta tvååriga intervall bör ge företagen tillräckligt med tid för att de ska kunna ta hänsyn till den praktiska vägledningen och bästa praxis i kommissionens riktlinjer när de genomför åtgärder för tillbörlig aktsamhet.
- (47) Bestämmelserna i direktiv (EU) 2024/1760 om omställningsplanen för begränsning av klimatförändringar har bedömts vara oproportionerliga, särskilt på grund av den administrativa bördan för företag och behöriga myndigheter, och skulle kunna leda till rättsosäkerhet. Det är nödvändigt att upphäva dessa bestämmelser för att rationalisera skyldigheterna och stödja ett mer målinriktat och effektivt genomförande av det direktivet.

- (48) Enligt artikel 27.1 i direktiv (EU) 2024/1760 måste medlemsstaterna fastställa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner. Enligt artikel 27.2 i det direktivet ska medlemsstaterna vid beslut om huruvida sanktioner ska åläggas, och vid fastställandet av typen av sanktion och lämplig nivå på denna, ta vederbörlig hänsyn till en rad faktorer som avgör överträdelsens allvar samt försvärande eller förmildrande omständigheter. Enligt artikel 27.4 i det direktivet ska medlemsstaterna, när de ålägger ekonomiska sanktioner, basera dem på det berörda företags globala nettoomsättning. Det kravet förefaller emellertid onödigt och skulle kunna misstolkas som ett krav på att ekonomiska sanktioner endast eller i första hand ska grunda sig på den globala nettoomsättningen. I stället, i enlighet med kravet på att sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, ska tillsynsmyndigheterna ta vederbörlig hänsyn till den globala nettoomsättningen eller, för företag som tillhör en koncern, den globala nettoomsättningen för det yttersta moderföretaget, jämfört med en rad faktorer som anges i artikel 27.2 i det direktivet. Kravet på att ekonomiska sanktioner ska baseras på den globala nettoomsättningen bör därför strykas. Omvänt bör medlemsstaterna, för att säkerställa lika villkor i hela unionen och i linje med harmoniseringsmålet, vara skyldiga att fastställa en enhetlig övre gräns för ekonomiska sanktioner på 3 % av den globala nettoomsättningen. Tillämpningen av denna övre gräns på företag som tillhör koncerner bör klargöras. I syfte att göra efterlevnadskontrollen mer samstämmig inom unionen bör dessutom kommissionen i samarbete med medlemsstaterna utarbeta riktlinjer för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att fastställa nivån på sanktioner.
- (49) För att bättre uppnå syftet med subsidiaritetsprincipen bör det särskilda unionsomfattande systemet för ansvar som för närvarande föreskrivs i direktiv (EU) 2024/1760 avskaffas. Samtidigt bör medlemsstaterna, i linje med både internationell rätt och unionsrätten, vara skyldiga att säkerställa att de som drabbas av negativa effekter har effektiv tillgång till rättslig prövning och garanteras rätten till ett effektivt rättsmedel, i enlighet med artikel 2.3 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, artikel 8 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, artikel 9.3 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Arhuskonventionen) och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att de som drabbats kan få full ersättning i fall där ett företag hålls ansvarigt för underlåtelse att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet i direktiv (EU) 2024/1760 och denna underlåtenhet orsakade skada. Denna ersättning bör beviljas i enlighet med principerna om effektivitet och likvärdighet. Mot bakgrund av de olika regler och traditioner som finns på nationell nivå när det gäller gruppanspråk bör det särskilda kravet i det avseendet som anges i direktiv (EU) 2024/1760 strykas. En sådan strykning påverkar inte eventuella bestämmelser i tillämplig nationell rätt som tillåter att en fackförening, en icke-statlig människorätts- eller miljöorganisation, en annan icke-statlig organisation eller en nationell människorättsinstitution väcker talan för att hävda rättigheterna för den person som påstår sig ha lidit skada eller stöder talan som väckts av en sådan person. Dessutom bör av samma skäl kravet på att medlemsstaterna ska säkerställa att reglerna om ansvar är internationellt tvingande i fall där det inte är medlemsstatens nationella rätt som är tillämplig rätt i förhållande till sådana anspråk, strykas. En sådan strykning begränsar inte medlemsstaternas möjlighet att föreskriva att de bestämmelser i nationell rätt som införlivar i direktiv (EU) 2024/1760 är internationellt tvingande bestämmelser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 (*) i fall där det inte är en medlemsstats nationella rätt som är tillämplig rätt i förhållande till sådana anspråk.
- (50) Enligt artikel 36.1 i direktiv (EU) 2024/1760 ska kommissionen senast den 26 juli 2026 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om nödvändigheten i att fastställa ytterligare krav på tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet som är anpassade till reglerade finansiella företag med avseende på tillhandahållandet av finansiella tjänster och investeringsverksamhet, samt alternativ till sådana krav på tillbörlig aktsamhet och deras effekter. Eftersom tidsfristen för sådan översyn inte lämnar tillräckligt tidsmässigt utrymme för att ta hänsyn till erfarenheterna av det nyligen inrättade allmänna regelverket för tillbörlig aktsamhet, bör bestämmelserna om översyn och rapportering i direktiv (EU) 2024/1760 ändras.
- (51) Tidsfristen för införlivande bör senareläggas med ett år och de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa direktiv (EU) 2024/1760 bör harmoniseras för alla företag inom tillämpningsområdet för det direktivet, så att företagen får mer tid att förbereda sig inför kraven i det direktivet. Dessutom bör flera andra datum i det direktivet ändras för att återspegla denna senareläggning med ett år samt den senareläggning som anges i direktiv (EU) 2025/794.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) (EUT L 199, 31.7.2007, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>).

- (52) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (53) Direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/43/EG

Direktiv 2006/43/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.4 ska ersättas med följande:

"4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får som revisionsföretag endast godkänna företag som uppfyller följande villkor:

- a) Fysiska personer som utför lagstadgad revision för ett revisionsföretags räkning ska minst uppfylla villkoren avseende lagstadgad revision i artiklarna 4, 6.1, 7.1, 8.1, 8.2, 9 och artikel 10.1 första stycket samt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv och ha godkänts som lagstadda revisorer i den berörda medlemsstaten.
- b) En majoritet av rösträtterna i ett företag måste innehas av revisionsföretag som har godkänts i någon medlemsstat eller av fysiska personer som minst uppfyller villkoren avseende lagstadgad revision i artiklarna 4, 6.1, 7.1, 8.1, 8.2, 9 och artikel 10.1 första stycket samt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv. Medlemsstaterna får föreskriva att sådana fysiska personer även ska ha godkänts i någon annan medlemsstat. När det gäller lagstadgad revision av kooperativ, sparbanks och liknande enheter som avses i artikel 45 i direktiv 86/635/EEG, eller ett dotterföretag eller en rättslig efterträdare till ett kooperativ, en sparbanks eller en liknande enhet som avses i artikel 45 i direktiv 86/635/EEG, får medlemsstaterna fastställa andra, särskilda bestämmelser om rösträtter.
- c) I företagets förvaltnings- eller ledningsorgan ska en majoritet på högst 75 % utgöras av revisionsföretag som har godkänts i någon medlemsstat eller av fysiska personer som minst uppfyller villkoren avseende lagstadgad revision i artiklarna 4, 6.1, 7.1, 8.1, 8.2, 9 och artikel 10.1 första stycket samt artiklarna 11 och 12 i detta direktiv. Medlemsstaterna får föreskriva att sådana fysiska personer även ska ha godkänts i någon annan medlemsstat. Om ett sådant organ endast har två ledamöter ska en av dessa minst uppfylla villkoren i detta led.
- d) Företaget ska uppfylla villkoret i artikel 4.

Medlemsstaterna får ange ytterligare villkor endast med avseende på led c. Sådana villkor ska stå i proportion till de mål som eftersträvas och får inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt."

2. I artikel 24b.1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska säkerställa att ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utser minst en nyckelpartner för hållbarhet som minst uppfyller villkoren i artiklarna 4 och 6–12 och som godkänts som lagstadgad revisor i den berörda medlemsstaten. Denna nyckelpartner för hållbarhet får vara en nyckelrevisor. Revisionsföretaget ska förse nyckelpartnern för hållbarhet med tillräckliga resurser och med personal som har den kompetens och förmåga som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt."

3. Artikel 26a.3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen ska senast den 1 juli 2027 anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att komplettera detta direktiv i syfte att tillhandahålla kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som fastställer de åtgärder som revisorn eller revisorerna och revisionsföretaget eller revisionsföretagen ska vidta för att dra slutsatser om kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, inbegripet uppdragsplanering, risköversvägande och riskrespons, och vilken typ av slutsatser som ska ingå i kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering eller, när så är lämpligt, i revisionsberättelsen.

Kommissionen ska anta de kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som avses i första stycket och säkerställa att de

- a) har utvecklats genom ett korrekt vederbörligt förfarande, med offentlig tillsyn och transparens,
- b) bidrar med en hög grad av trovärdighet och kvalitet till den årliga hållbarhetsrapporteringen eller hållbarhetsrapporteringen för koncernen, och
- c) bidrar till unionens allmänna bästa."

4. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5 andra stycket ska led a ersättas med följande:

"a) majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10, med undantag av artiklarna 7.2, 8.3 och 10.1 andra stycket,"

b) Följande punkt ska införas:

"5b. Medlemsstaterna ska inte tillämpa punkterna 1–5a avseende kvalitetsgranskningsrapporter om årlig hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsrapportering för koncernen som utfärdas för räkenskapsår som börjar under perioden 1 januari 2025–31 december 2030 om den berörda revisorn eller det berörda revisionsföretaget från ett tredjeland förser medlemsstaternas behöriga myndigheter med följande:

- a) Namn och adress för revisorn eller revisionsföretaget från ett tredjeland och information om dess juridiska struktur.
- b) Förklaringen om att den revisor från ett tredjeland som undertecknar kvalitetsgranskningsrapporten har förvärvat kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av denna samt information om nivån på denna kunskap.
- c) Om revisorn eller revisionsföretaget från ett tredjeland tillhör ett nätverk, en beskrivning av detta nätverk.
- d) De kvalitetsgranskningsstandarder och krav på opartiskhet och självständighet som har tillämpats på den berörda kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering.
- e) En beskrivning av det interna system för kvalitetskontroll som revisionsföretaget från ett tredjeland har och som omfattar kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering.
- f) En uppgift om huruvida och när den senaste kvalitetskontrollen av den revisor eller det revisionsföretag från ett tredjeland som ansvarar för kvalitetsgranskningsuppdraget avseende hållbarhet utfördes och nödvändig information om resultatet av denna kvalitetskontroll.

Efter att ha mottagit den information som förtecknas i första stycket ska medlemsstatens behöriga myndigheter registrera den berörda revisorn eller det berörda revisionsföretaget från ett tredjeland för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och klargöra att registreringen gjorts enligt de övergångsregler om registrering som anges i första stycket. Om någon del av den information som förtecknas i första stycket inte tillhandahålls av den berörda revisorn eller det berörda revisionsföretaget från ett tredjeland får medlemsstatens behöriga myndigheter inte registrera den revisorn eller det revisionsföretaget från ett tredjeland."

5. I artikel 48a.2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26a.3 ska ges till kommissionen tills vidare."

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a, 29d, 30 och 33, artikel 34.1 andra stycket aa, artikel 34.2 och 34.3 samt artikel 51 i detta direktiv ska också tillämpas på medlemsstaternas lagar och andra författningar för följande företag, oavsett deras juridiska form, förutsatt att de företagen är företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret:"

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a och 29d ska inte tillämpas på Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), som inrättats genom EFSF-ramavtalet, eller på finansiella produkter som förtecknas i artikel 2.12 b och f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 (*).

(* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).

2. Artikel 3.13 ska ersättas med följande:

"13. För att ta hänsyn till effekterna av inflationen ska kommissionen minst vart femte år genom delegerade akter i enlighet med artikel 49 se över och, där så är lämpligt, ändra de tröskelvärden som avses i följande bestämmelser, med beaktande av inflationsmätt som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*:

a) Punkterna 1–7 i denna artikel.

b) Artikel 19.1 fjärde stycket, artikel 19a.1 första stycket och artikel 29a.1 första stycket.

c) Artikel 40a.1 andra, fjärde och femte styckena."

3. I artikel 19.1 ska fjärde stycket ersättas med följande:

"Företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret ska rapportera information om de immateriella nyckelresurserna och redogöra för hur sådana resurser är en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell och hur sådana resurser är en källa till värdeskapande för företaget."

4. Artikel 19a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"Företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret ska i förvaltningsberättelsen inkludera information som behövs för att förstå företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, resultat och ställning."

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Följande stycken ska införas efter första stycket:

"I tredje, fjärde och femte styckena gäller följande definitioner:

a) *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att rapportera enligt punkt 1 i denna artikel.

b) *skyddat företag*: ett företag som

i) på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret, och

ii) finns i ett rapporterande företags värdekedja.

c) *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig användning som avses i artikel 29ca.

Rapporterande företag får förlita sig på en egenförsäkran från företag i deras värdekedja för att fastställa huruvida de är skyddade företag. Rapporterande företag ska inte vara skyldiga att vidta åtgärder för att kontrollera informationen i en sådan egenförsäkran. De får dock inte förlita sig på egenförsäkran om de vet, eller rimligen kan förväntas veta, att försäkran är uppenbart felaktig.

Skyddade företag ska ha rätt att vägra att tillhandahålla information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna som svar på en begäran som gjorts med avseende på hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv. Dessutom gäller följande:

a) När rapporterande företag upprättar avtal och andra arrangemang i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering i detta direktiv får de inte kräva att skyddade företag tillhandahåller information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.

b) En avtalsbestämmelse som strider mot led a ska inte vara bindande, dock utan att det påverkar den bindande karaktären hos övriga bestämmelser i avtalet.

c) När ett rapporterande företag direkt eller indirekt begär information från skyddade företag med avseende på hållbarhetsrapportering enligt kraven i detta direktiv, och viss eller all denna information går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, ska det rapporterande företaget säkerställa att skyddade företag informeras om följande:

i) vilken information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, och

ii) skyddade företags lagstadgade rätt att vägra att tillhandahålla informationen.

- d) Rapportörerande företag som rapporterar nödvändig information om värdekedjan utan att rapportera eventuell information från skyddade företag som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna ska anses ha uppfyllt den skyldighet att rapportera information om värdekedjan som anges i första stycket.

Ingenting i fjärde stycket

- a) påverkar begäranden om information för andra ändamål än hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv, inbegripet begäranden i syfte att uppfylla unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet, eller
- b) ålägger eller medför någon skyldighet för något företag i värdekedjan att tillhandahålla hållbarhetsinformation.

Under de första tre år då företaget omfattas av krav på hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 1, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, ska företaget redogöra för de ansträngningar som gjorts för att inhämta information om sin värdekedja, skälen till att inte all nödvändig information kunde erhållas och sina planer på att inhämta nödvändig information i framtiden. Efter den övergångsperioden på tre år ska företaget uppfylla rapporteringskraven för information om värdekedjan genom att använda information som erhållits direkt från företaget i dess värdekedja eller uppskattningar av denna information, beroende på vad som är lämpligt.”

- ii) Andra stycket ska utgå.
- iii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Vid rapportering av den information som avses i punkterna 1 och 2 får företagen utelämnas följande information:

- a) I undantagsfall, information vars röjande allvarligt skulle skada företagets marknadsposition, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- i) Ett sådant utelämnande hindrar inte en rättvis och balanserad förståelse av företagets utveckling, resultat och ställning, eller av dess huvudsakliga risker eller huvudsakliga konsekvenser.
- ii) Företaget har fastställt att det är omöjligt att lämna informationen på ett sätt som skulle göra det möjligt för företaget att nå målen med upplysningsskyldigheten utan att allvarligt skada dess marknadsposition, exempelvis på aggregerad basis.
- iii) Företaget uppger om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
- iv) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.
- b) Information som motsvarar intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how, teknisk information eller resultat av innovation som skulle betecknas som en företagshemlighet enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 (*), förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- i) Företaget uppger om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

- ii) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.
- c) Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 (**), förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Företaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
 - ii) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.
- d) Annan information som ska skyddas mot obehörig åtkomst eller obehörigt röjande på grund av skyldigheter som fastställs i andra unionsrättsakter eller i nationell rätt, eller för att skydda en fysisk persons privatliv eller säkerhet eller en juridisk persons säkerhet, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - i) Företaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
 - ii) Företaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2418 av den 18 oktober 2023 om inrättande av ett instrument för förstärkning av den europeiska försvarsindustrin genom gemensam upphandling (Edirpa) (EUT L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).

c) Punkterna 6 och 7 ska utgå.

d) Punkt 10 ska ersättas med följande:

"10. Det undantag som fastställs i punkt 9 ska också tillämpas på företag av allmänt intresse som omfattas av kraven i denna artikel."

5. Artikel 29a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"Moderföretag i en koncern som på balansdagen på koncernnivå har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret ska i förvaltningsberättelsen för koncernen inkludera information som behövs för att förstå koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar koncernens utveckling, resultat och ställning."

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Följande stycken ska införas efter första stycket:

"I tredje, fjärde och femte styckena gäller följande definitioner:

a) *rapporterande företag*: ett företag som är skyldigt att rapportera enligt punkt 1 i denna artikel.

- b) *skyddat företag*: ett företag som
- i) på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret, och
 - ii) finns i ett rapporterande företags värdekedja.
- c) *frivilliga standarder*: de standarder för frivillig användning som avses i artikel 29ca.

Rapporterande företag får förlita sig på en egenförsäkran från företag i deras värdekedja för att fastställa huruvida de är skyddade företag. Rapporterande företag ska inte vara skyldiga att vidta åtgärder för att kontrollera informationen i en sådan egenförsäkran. De får dock inte förlita sig på egenförsäkran om de vet, eller rimligen kan förväntas veta, att försäkran är uppenbart felaktig.

Skyddade företag har rätt att vägra att tillhandahålla information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna som svar på en begäran som gjorts med avseende på hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv. Dessutom gäller följande:

- a) När rapporterande företag upprättar avtal och andra arrangemang i syfte att uppfylla kraven på hållbarhetsrapportering i detta direktiv får de inte kräva att skyddade företag tillhandahåller information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.
- b) En avtalsbestämmelse som strider mot led a ska inte vara bindande, dock utan att det påverkar den bindande karaktären hos övriga bestämmelser i avtalet.
- c) När ett rapporterande företag direkt eller indirekt begär information från skyddade företag med avseende på hållbarhetsrapportering i detta direktiv, och viss eller all denna information går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, ska det rapporterande företaget säkerställa att skyddade företag informeras om följande:
 - i) vilken information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna, och
 - ii) skyddade företags lagstadgade rätt att vägra att tillhandahålla informationen.
- d) Rapporterande företag som rapporterar nödvändig information om värdekedjan utan att rapportera eventuell information från skyddade företag som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna ska anses ha uppfyllt den skyldighet att rapportera information om värdekedjan som anges i första stycket.

Ingenting i fjärde stycket

- a) påverkar begäranden om information för andra ändamål än hållbarhetsrapportering i enlighet med kraven i detta direktiv, inbegripet begäranden för att uppfylla unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet, eller
- b) ålägger eller medför någon skyldighet för något företag i värdekedjan att tillhandahålla hållbarhetsinformation.

Under de första tre år då moderföretaget omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 1, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, ska moderföretaget redogöra för de ansträngningar som gjorts för att inhämta information om sin värdekedja, skälen till att inte all nödvändig information kunde erhållas och sina planer på att inhämta nödvändig information i framtiden. Efter den övergångsperioden på tre år ska moderföretaget uppfylla rapporteringskraven för information om värdekedjan genom att använda information som erhållits direkt från företag i dess värdekedja eller uppskattningar av denna information, beroende på vad som är lämpligt."

ii) Andra stycket ska utgå.

iii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

"Vid rapportering av den information som avses i punkterna 1 och 2 får moderföretag utelämna följande information:

a) I undantagsfall, information vars röjande allvarligt skulle skada företagets marknadsposition, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Ett sådant utelämnande hindrar inte en rättvis och balanserad förståelse av koncernens utveckling, resultat och ställning, eller av dess huvudsakliga risker eller huvudsakliga konsekvenser.

ii) Moderföretaget har fastställt att det är omöjligt att lämna informationen på ett sätt som skulle göra det möjligt för koncernen att nå målen med upplysningsskyldigheten utan att allvarligt skada dess marknadsposition, exempelvis på aggregerad basis.

iii) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

iv) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

b) Information som motsvarar intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how, teknisk information eller resultat av innovation som skulle betecknas som en företagshemlighet enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2016/943, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

ii) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

c) Säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) 2023/2418, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

i) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.

ii) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.

- d) Information som ska skyddas mot obehörig åtkomst eller obehörigt röjande på grund av skyldigheter som fastställs i andra unionsrättsakter eller i nationell rätt för att skydda en fysisk persons privatliv eller säkerhet eller en juridisk persons säkerhet, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
- i) Moderföretaget upplyser om att det har utnyttjat det undantag som fastställs i detta stycke.
 - ii) Moderföretaget gör vid varje rapporteringsdatum en ny prövning av huruvida informationen fortfarande kan utelämnas.
- c) Följande punkt ska införas:
- "4a. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får moderföretaget, om koncernens sammansättning har ändrats under räkenskapsåret på grund av förvärv eller sammanslagningar av företag, besluta att i förvaltningsberättelsen för koncernen för det räkenskapsåret inte inkludera den information som avses i punkt 1 i denna artikel avseende företag som är föremål för ett förvärv eller en sammanslagning.
- Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får moderföretaget besluta att i förvaltningsberättelsen för koncernen inte inkludera den information som avses i punkt 1 i denna artikel avseende dotterföretag som lämnar koncernen under räkenskapsåret.
- Ett moderföretag som utnyttjar de alternativ som avses i första eller andra stycket ska ange alla betydande händelser som påverkade dotterföretaget under räkenskapsåret och som har en effekt på koncernens inverkan på, eller risker eller möjligheter relaterade till, hållbarhetsfrågor."
- d) Följande punkt ska införas:
- "7a. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att moderföretag som är finansiella holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra får välja att i sin förvaltningsberättelse för koncernen inte inkludera den information som avses i punkt 1."
- e) Punkt 9 ska ersättas med följande:
- "9. Det undantag som fastställs i punkt 8 ska också tillämpas på företag av allmänt intresse som omfattas av kraven i denna artikel."
6. Artikel 29b ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 1 ska tredje, fjärde och sjätte styckena utgå.
 - b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"Standarderna för hållbarhetsrapportering ska säkerställa kvaliteten på den information som rapporteras genom att kräva att den är begriplig, relevant, verifierbar, jämförbar och framställd på ett korrekt sätt. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska undvika att ålägga företag en oproportionerlig administrativ eller finansiell börda, bland annat genom att i största möjliga utsträckning beakta det arbete som utförs av globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 5 a och genom att säkerställa så stor samstämmighet som möjligt med kraven i andra unionsrättsakter. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska i möjligaste mån prioritera lämnande av kvantitativ information, med beaktande av företagens börda och användarnas behov."

c) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”Standarderna för hållbarhetsrapportering ska ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när det gäller att samla in information från aktörer i hela deras värdekedja, särskilt från dem som inte är underställda kraven om hållbarhetsrapportering enligt artikel 19a eller 29a och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska specificera upplysningar om värdekedjor som är proportionella och relevanta för kapaciteten och egenskaperna hos företagen i värdekedjorna och för deras verksamhets omfattning och komplexitet, särskilt hos de företag som inte är underställda kraven på hållbarhetsrapportering i artikel 19a eller 29a. Standarder för hållbarhetsrapportering ska inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag inhämtar information från företag i sin värdekedja som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, som går utöver den information som ska lämnas enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca.”

7. Artikel 29c ska utgå.

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 29ca

Frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering

1. För att underlätta frivillig rapportering av hållbarhetsinformation av företag som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret och för att begränsa den information som kan krävas in från sådana företag i värdekedjan vid tillämpning av detta direktiv ges kommissionen befogenhet att genom delegerade akter fastställa frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 49 senast den 19 juli 2026.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna artikel ska de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 i denna artikel baseras på kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 (*) i dess ursprungliga version. De ska också stå i proportion till och vara relevanta för kapaciteten och egenskaperna hos de företag för vilka de är utformade och för verksamhetens omfattning och komplexitet. De frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering ska också, i möjligaste mån, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram hållbarhetsinformationen.

3. Kommissionen ska, minst vart fjärde år efter den dag då de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 börjar tillämpas, se över dessa, och vid behov ändra dem för att beakta utveckling som är relevant för hållbarhetsrapporteringen.

4. När kommissionen ser över de frivilliga standarderna för hållbarhetsrapportering enligt punkt 3 ska den ta hänsyn till teknisk rådgivning från Efrag.

(*) Kommissionens rekommendation (EU) 2025/1710 av den 30 juli 2025 om en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag (EUT L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

9. Artikel 29d ska ersättas med följande:

”Artikel 29d

Enhetligt elektroniskt rapporteringsformat

1. De företag som omfattas av kraven i artikel 19a i detta direktiv ska utarbeta sin förvaltningsberättelse i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 (*) och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som anges i den delegerade förordningen. Fram till dess att sådana regler om märkning har antagits genom den delegerade förordningen ska företagen inte vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.

2. De moderföretag som omfattas av kraven i artikel 29a ska utarbeta sin förvaltningsberättelse för koncernen i det elektroniska rapporteringsformat som anges i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2019/815 och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som ska specificeras i den delegerade förordningen. Fram till dess att sådana regler om märkning har antagits genom den delegerade förordningen ska moderföretagen inte vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.

(*) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

10. Följande kapitel ska införas:

"KAPITEL 6c

DIGITALA STÖDÅTGÄRDER

Artikel 29e

Digital portal för hållbarhetsrapportering

Kommissionen ska tillhandahålla en särskild portal genom vilken företag kan få tillgång till information, vägledning och stöd, inbegripet relevanta mallar, med avseende på det obligatoriska och frivilliga ramverk för hållbarhetsrapportering som avses i detta direktiv. Portalen ska kopplas samman med stödåtgärder online som medlemsstaterna tillhandahåller, om sådana finns, för att ta hänsyn till nationella förhållanden.

Artikel 29f

Rapport om tekniska lösningar för hållbarhetsrapportering

Kommissionen ska senast den 19 mars 2028 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tekniska lösningar för hållbarhetsrapportering, som inbegriper initiativ som kommer att göra det möjligt för företag att samla in, behandla och utbyta data på ett säkert, sömlöst och automatiserat sätt."

11. Artikel 33.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt, har kollektivt ansvar för att säkerställa att följande dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i detta direktiv och, i tillämpliga fall, med de internationella redovisningsstandarder som antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002, delegerad förordning (EU) 2019/815, de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b i detta direktiv och skyldigheterna i artikel 29d i detta direktiv:

- a) Årsredovisningen, årsbokslutet, förvaltningsberättelsen och företagsstyrningsrapporten, när de lämnas separat.
- b) Koncernredovisningen, förvaltningsberättelsen för koncernen och företagsstyrningsrapporten för koncernen, när de lämnas separat.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får medlemsstaterna föreskriva att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt, inte har kollektivt ansvar för att säkerställa att förvaltningsberättelsen, eller förvaltningsberättelsen för koncernen, beroende på vad som är tillämpligt, utarbetas i enlighet med artikel 29d."

12. Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket ska led aa ersättas med följande:

"aa) i tillämpliga fall, avge ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet vad gäller hållbarhetsrapporteringens uppfyllande av kraven i detta direktiv, inbegripet huruvida hållbarhetsrapporteringen överensstämmer med de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 29b, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras enligt dessa standarder för hållbarhetsrapportering och efterlevnaden av kravet på att märka hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 29d, och vad gäller uppfyllandet av rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Medlemsstaterna ska säkerställa att det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket led aa utarbetas på ett sätt som till fullo respekterar rätten för företag i värdekedjan som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under det föregående räkenskapsåret att vägra att lämna information till det rapporterande företaget som går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som avses i artikel 29ca."

13. Artikel 40a.1 ska ändras på följande sätt:

a) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Första stycket ska endast tillämpas på dotterföretag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 200 000 000 EUR under det föregående räkenskapsåret."

b) Fjärde och femte styckena ska ersättas med följande:

"Den regel som avses i tredje stycket ska endast tillämpas på en filial om tredjelandsföretaget inte har något dotterföretag som avses i första stycket och om filialen genererat en nettoomsättning på över 200 000 000 EUR under det föregående räkenskapsåret."

Första och tredje styckena ska endast tillämpas på de dotterföretag eller filialer som avses i de styckena om tredjelandsföretaget, på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, genererat en nettoomsättning i unionen på mer än 450 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren."

c) Följande stycke ska läggas till:

"Genom undantag från första och tredje styckena ska medlemsstaterna, om tredjelandsföretaget är ett finansiellt holdingföretag vars dotterföretags affärsmodeller och verksamhet är oberoende av varandra, säkerställa att dotterföretagen och filialerna får besluta att inte offentliggöra och tillgängliggöra den hållbarhetsrapport som avses i första och tredje styckena."

14. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.2, 3.13 a, 29b, 29c, 40b och 46.2 ges till kommissionen för en period på fem år från med den 5 januari 2023. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.13 b och c och 29ca ges till kommissionen tills vidare från och med den 18 mars 2026."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 29b, 29ca, 40b och 46.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft."

d) Punkt 3b ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 29b ska den ta hänsyn till teknisk rådgivning från Efrag, förutsatt att"

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska samråda med både den medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852 och den föreskrivande kommitté för redovisningsfrågor som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002 om utkasten till delegerade akter innan de antas i enlighet med artikel 29b i detta direktiv."

iii) Sjätte stycket ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska också samråda med Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och den plattform för hållbar finansiering som inrättats i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2020/852 om den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahåller före antagandet av de delegerade akter som avses i artikel 29b i detta direktiv. Om något av dessa organ beslutar att avge ett yttrande, ska de göra detta inom två månader från dagen för kommissionens samråd med dem."

e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.2, 3.13, 29b, 29ca, 40b eller 46.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att använda. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

Artikel 3

Ändringar av direktiv (EU) 2022/2464

Direktiv (EU) 2022/2464 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.2 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska inledningen ersättas med följande:

"för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2024 och den 31 december 2026"

ii) Led b ska ändras på följande sätt:

1. Led i ska ersättas med följande:

"i) för företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,"

2. Led ii ska ersättas med följande:

"ii) för moderföretag i en koncern som på balansdagen på koncernnivå har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,"

iii) Led c ska utgå.

b) Tredje stycket ska ändras på följande sätt:

i) I led a ska inledningen ersättas med följande:

"för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2024 och den 31 december 2026"

ii) Led b ska ändras på följande sätt:

1. Led i ska ersättas med följande:

"i) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är företag som på balansdagen har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,"

2. Led ii ska ersättas med följande:

"ii) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är moderföretag i en koncern som på balansdagen på koncernnivå har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,"

iii) Led c ska utgå.

c) Följande stycke ska läggas till:

"Genom undantag från första stycket a och tredje stycket a får medlemsstaterna undanta företag eller emittenter som inte har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR eller som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, på koncernnivå i tillämpliga fall, från kravet att iakttä de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 1, med undantag för punkt 14, och artikel 2, för räkenskapsår som börjar mellan den 1 januari 2025 och den 31 december 2026."

2. Artikel 6.1 ändras på följande sätt:

a) Leden b och c ska ersättas med följande:

"b) En bedömning av antalet företag som frivilligt tillämpar de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca i direktiv 2013/34/EU.

c) En bedömning av huruvida och på vilket sätt tillämpningsområdet för de bestämmelser som ändras genom detta ändringsdirektiv bör utvidgas, särskilt när det gäller stora företag som inte har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR och som i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret samt tredjelandsföretag som är direkt verksamma på unionens inre marknad utan ett dotterföretag eller en filial på unionens territorium."

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Rapporten rörande första stycket a, b, d och e ska offentliggöras senast den 30 april 2029 och därefter vart tredje år och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag. Rapporten rörande första stycket c ska offentliggöras senast den 30 april 2031 och därefter vart tredje år och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag."

Artikel 4

Ändringar av direktiv (EU) 2024/1760

Direktiv (EU) 2024/1760 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. I detta direktiv fastställs regler om

a) skyldigheter för företag vad gäller faktiska och potentiella negativa effekter för de mänskliga rättigheterna och negativa miljöeffekter, med avseende på företagens egen verksamhet, deras dotterföretags verksamhet och den verksamhet som utförs av deras affärspartner i dessa företags verksamhetskedjor, och

b) ansvar för åsidosättande av de skyldigheter som avses i led a."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Detta direktiv ska inte utgöra grund för att sänka den nivå av skydd för mänskliga, sysselsättningsmässiga och sociala rättigheter eller skydd för miljön eller klimatet som föreskrivs i medlemsstaternas nationella rätt eller i kollektivavtal som är tillämpliga vid tidpunkten för antagandet av detta direktiv. Första meningen i denna punkt ska dock inte hindra medlemsstaterna från att anpassa nationell lagstiftning om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet som är tillämplig vid tidpunkten för antagandet av detta direktiv, särskilt dess tillämpningsområde, i syfte att anpassa den till detta direktiv."

c) I artikel 1 ska följande punkt läggas till:

"4. Detta direktiv påverkar inte unionsrätten eller nationell rätt i andra frågor än dem som anges i punkt 1. I synnerhet påverkar inte de regler som avses i punkt 1 a unionsrätt eller nationell rätt som gäller mänskliga, sysselsättningsmässiga eller sociala rättigheter, eller miljöskydd och klimatförändringar förutom allmänna skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Företaget hade i genomsnitt över 5 000 anställda och en global nettoomsättning på över 1 500 000 000 EUR under det senaste räkenskapsår för vilket ett årsbokslut har eller borde ha antagits."

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) Företaget ingick i eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som har ingått franchise- eller licensavtal i unionen i utbyte mot royaltyer med oberoende tredjepartsföretag, om dessa avtal säkerställer en gemensam identitet, en gemensam affärsmodell och tillämpning av enhetliga affärsmetoder, och om dessa royaltyer uppgick till mer än 75 000 000 EUR under det senaste räkenskapsår för vilket ett årsbokslut har eller borde ha antagits, och förutsatt att företaget hade, eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som hade, en global nettoomsättning på över 275 000 000 EUR under det senaste räkenskapsår för vilket ett årsbokslut har eller borde ha antagits."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Företaget genererade en nettoomsättning på över 1 500 000 000 EUR i unionen under det räkenskapsår som föregick det senaste räkenskapsåret."

ii) Led c ersättas med följande:

"c) Företaget ingick i eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som har ingått franchise- eller licensavtal i unionen i utbyte mot royaltyer med oberoende tredjepartsföretag, om dessa avtal säkerställer en gemensam identitet, en gemensam affärsmodell och tillämpning av enhetliga affärsmetoder, och om dessa royaltyer uppgick till mer än 75 000 000 EUR i unionen under det räkenskapsår som föregick det senaste räkenskapsåret, och förutsatt att företaget genererade eller är det yttersta moderföretaget i en koncern som genererade en nettoomsättning på över 275 000 000 EUR i unionen under det räkenskapsår som föregick det senaste räkenskapsåret."

c) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

"3. Om det yttersta moderföretaget har som sin huvudverksamhet att inneha aktier i operativa dotterföretag och inte är delaktigt i att fatta förvaltningsbeslut eller operativa eller finansiella beslut som påverkar koncernen eller ett eller flera av dess dotterföretag får det undantas från fullgörandet av skyldigheterna enligt detta direktiv. Det undantaget gäller på villkor att ett av det yttersta moderföretagets dotterföretag vilket är etablerat i unionen är utsett att fullgöra de skyldigheter som anges i artiklarna 6–16 på det yttersta moderföretagets vägnar, även det yttersta moderföretagets skyldigheter med avseende på dess dotterföretags verksamhet. I ett sådant fall ska det utsedda dotterföretaget tilldelas alla nödvändiga medel och rättsliga befogenheter för att fullgöra dessa skyldigheter på ett ändamålsenligt sätt, särskilt för att säkerställa att det utsedda dotterföretaget från bolagen i koncernen erhåller relevant information och relevanta dokument för att fullgöra det yttersta moderföretagets skyldigheter enligt detta direktiv."

3. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led n ska ersättas med följande:

"n) *berörda parter*: företagets anställda, de anställda i dess dotterföretag och affärspartner, och deras fackföreningar och arbetstagarrepresentanter, samt individer eller samhällen vars rättigheter eller intressen påverkas eller skulle kunna påverkas direkt av företagets, dess dotterföretags och dess affärspartners produkter, tjänster och verksamhet och legitima företrädare för dessa individer eller samhällen."

b) Led u ska ersättas med följande:

"u) *riskfaktorer*: fakta, situationer eller omständigheter som rör allvarlighetsgraden och sannolikheten för en negativ effekt, inbegripet fakta, situationer eller omständigheter som hänför sig till affärspartnern, såsom huruvida affärspartnern inte är ett företag som omfattas av detta direktiv eller andra jämförbara tvingande rättsakter om tillbörlig aktsamhet, som hänför sig till geografi och kontext, såsom graden av upprätthållande av lag med avseende på typen av negativ effekt, och som hänför sig till sektorer, affärsverksamhet, produkter och tjänster."

4. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

Harmoniseringsnivå

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 och 1.3 får medlemsstaterna inte i sin nationella rätt införa bestämmelser inom det område som omfattas av detta direktiv som fastställer skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö som avviker från dem som fastställs i artiklarna 6, 8, 9, 10.1–10.5, 11.1–11.6 och 14–16.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska detta direktiv inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt införa strängare bestämmelser som avviker från dem som fastställs i andra bestämmelser än artiklarna 6, 8, 9, 10.1–10.5, 11.1–11.6 och 14–16, eller bestämmelser som är mer specifika i fråga om mål eller det område de omfattar, inbegripet genom att reglera särskilda produkter, tjänster eller situationer, i syfte att uppnå en annan skyddsnivå för mänskliga, sysselsättningsmässiga och sociala rättigheter, miljön eller klimatet."

5. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att moderföretag som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde tillåts fullgöra de skyldigheter som fastställs i artiklarna 7–16 för företag som är dotterföretag till dessa moderföretag och som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, om detta säkerställer effektiv efterlevnad. Detta påverkar inte tillsynsmyndigheternas utövande av befogenheter över sådana dotterföretag i enlighet med artikel 25 eller dotterföretagens civilrättsliga ansvar i enlighet med artikel 29."

b) I punkt 2 ska led e ersättas med följande:

"e) Dotterföretaget ska när så är lämpligt sträva efter att få kontraktuella garantier från en direkt affärspartner i enlighet med artikel 10.2 b eller artikel 11.3 c, kontraktuella garantier från en indirekt affärspartner i enlighet med artikel 10.4 eller 11.5 och avbryta affärsförbindelsen i enlighet med artikel 10.6 eller 11.7."

c) Punkt 3 ska utgå.

6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Som en del av den skyldighet som anges i punkt 1 ska företagen vidta lämpliga åtgärder för att göra följande, med beaktande av relevanta riskfaktorer, inbegripet fakta, situationer eller omständigheter som hänför sig till affärspartnern, såsom huruvida affärspartnern inte är ett företag som omfattas av detta direktiv eller andra jämförbara tvingande rättsakter om tillbörlig aktsamhet, som hänför sig till geografi och kontext, såsom graden av upprätthållande av lag med avseende på typen av negativ effekt, och som hänför sig till sektorer, affärsverksamhet, produkter och tjänster,

SV

EUT L, 26.2.2026

- a) genomföra ett sonderingsförfarande, utslutande på grundval av rimligen tillgänglig information, i syfte att identifiera allmänna områden i sin egen verksamhet, sina dotterföretags verksamhet och, när det gäller deras verksamhetskedjor, deras affärspartners verksamhet där negativa effekter mest sannolikt kan uppstå och bli allvarligast,
- b) på grundval av resultaten av det sonderingsförfarande som avses i led a göra en ingående bedömning på de områden där negativa effekter mest sannolikt kan uppstå och bli allvarligast.”
- b) Följande punkt ska införas:
- ”2a. Medlemsstaterna ska, med avseende på den ingående bedömning som föreskrivs i punkt 2 b, säkerställa att
- a) företag får begära information från affärspartner endast om den informationen är nödvändig och, när det gäller affärspartner med färre än 5 000 anställda, endast om informationen inte rimligen kan erhållas på annat sätt,
- b) om den information som krävs kan erhållas från olika affärspartner, företag prioriterar att, om detta är rimligt, begära informationen direkt från den eller de affärspartner där de negativa effekterna mest sannolikt kan uppstå,
- c) om det konstateras att negativa effekter lika sannolikt kan uppstå eller bli lika allvarliga på flera områden, företaget får prioritera att bedöma sådana områden som inbegriper direkta affärspartner.”
- c) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att företagen, för att identifiera och bedöma de negativa effekter som avses i punkt 1 i denna artikel, och vid behov på grundval av kvantitativ och kvalitativ information, har rätt att använda lämpliga resurser, inbegripet oberoende rapporter, digitala lösningar, bransch- och flerpartsinitiativ samt information som samlats in genom den underrättelsemekanism och det klagomålsförfarande som föreskrivs i artikel 14.”
- d) Punkt 4 ska utgå.
7. I artikel 9 ska följande punkt läggas till:
- ”4. Om beslut om prioritering fattas i enlighet med denna artikel ska enbart det faktum att en mindre betydande negativ effekt inte har åtgärdats inte medföra några sanktioner för företaget enligt artikel 27.”
8. Artikel 10.6 ska ersättas med följande:
- ”6. Vad gäller de potentiella negativa effekter som avses i punkt 1 och som inte har kunnat förebyggas eller i tillräcklig utsträckning begränsas genom åtgärderna i punkterna 2, 4 och 5, ska företaget som en sista utväg och tills effekten har hanterats
- a) avstå från att ingå nya eller utvidga befintliga förbindelser med en affärspartner i samband med vilken eller i vars verksamhetskedja effekten har uppstått,
- b) om den rätt som reglerar förbindelserna med den berörda affärspartnern så medger, avbryta affärsförbindelsen med avseende på verksamheten i fråga, inbegripet i syfte att använda eller öka sitt inflytande, och
- c) utan onödigt dröjsmål anta och genomföra en förstärkt plan för förebyggande åtgärder för den specifika negativa effekten, förutsatt att det finns rimliga förväntningar på att sådana ansträngningar kommer att ge resultat.

Så länge det finns rimliga förväntningar på att den förstärkta planen med förebyggande åtgärder kommer att ge resultat, ska det faktum att företaget fortsätter att samarbeta med affärspartnern i sig inte kunna medföra några sanktioner för företaget enligt artikel 27 eller ansvar enligt artikel 29.

Innan företaget avbryter en affärsförbindelse ska det bedöma om de negativa effekterna av detta rimligen kan förväntas bli uppenbart allvarigare än den negativa effekt som inte kunnat förebyggas eller i tillräcklig utsträckning begränsas. Om så är fallet ska företaget inte vara skyldigt att avbryta affärsförbindelsen och ska kunna rapportera till den behöriga tillsynsmyndigheten om de vederbörligen motiverade skälen till ett sådant beslut.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns en möjlighet att avbryta affärsförbindelsen i avtal som regleras av deras rätt i enlighet med första stycket, med undantag för avtal där parterna enligt lag är skyldiga att ingå dem.

Om företaget beslutar att avbryta affärsförbindelsen ska det vidta åtgärder för att förhindra, begränsa eller stoppa effekterna av avbrottet, underrätta den berörda affärspartnern i rimlig tid och följa upp beslutet.

Om företaget beslutar att inte avbryta affärsförbindelsen enligt denna artikel ska det övervaka den potentiella negativa effekten och regelbundet utvärdera sitt beslut och huruvida ytterligare lämpliga åtgärder är tillgängliga."

9. Artikel 11.7 ska ersättas med följande:

"7. Vad gäller faktiska negativa effekter enligt punkt 1 som inte har kunnat stoppas eller vars omfattning inte kunnat minimeras genom åtgärderna i punkterna 3, 5 och 6, ska företaget som en sista utväg och tills effekten har hanterats

- a) avstå från att ingå nya eller utvidga befintliga förbindelser med en affärspartner i samband med vilken eller i vars verksamhetskedja effekten har uppstått,
- b) om den rätt som reglerar förbindelserna med affärspartnern så medger, avbryta affärsförbindelsen med avseende på verksamheten i fråga, inbegripet i syfte att använda eller öka sitt inflytande, och
- c) utan onödigt dröjsmål anta och genomföra en förstärkt plan för korrigerande åtgärder för den specifika negativa effekten, förutsatt att det finns rimliga förväntningar på att dessa ansträngningar kommer att ge resultat.

Så länge det finns rimliga förväntningar på att den förstärkta planen för korrigerande åtgärder kommer att ge resultat, ska det faktum att företaget fortsätter att samarbeta med affärspartnern i sig inte kunna medföra några sanktioner för företaget i enlighet med artikel 27 eller ansvar enligt artikel 29.

Innan ett företag avbryter en affärsförbindelse ska det bedöma om de negativa effekterna av detta rimligen kan förväntas bli uppenbart allvarigare än den negativa effekt som inte har kunnat stoppas eller vars omfattning inte har kunnat minimeras i tillräcklig utsträckning. Om så är fallet ska företaget inte vara skyldigt att avbryta affärsförbindelsen och ska kunna rapportera till den behöriga tillsynsmyndigheten om de vederbörligen motiverade skälen till ett sådant beslut.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns en möjlighet att avbryta affärsförbindelsen i avtal som regleras av deras rätt i enlighet med första stycket, med undantag för avtal som parterna enligt lag är skyldiga att ingå.

Om företaget beslutar att avbryta affärsförbindelsen ska det vidta åtgärder för att förhindra, begränsa eller stoppa effekterna av avbrottet, underrätta den berörda affärspartnern i rimlig tid och följa upp beslutet.

Om företaget beslutar att inte avbryta affärsförbindelsen enligt denna artikel ska det övervaka den befintliga negativa effekten och regelbundet utvärdera sitt beslut och huruvida ytterligare lämpliga åtgärder är tillgängliga.”

10. Artikel 13.3 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Samråd med relevanta berörda parter ska ske i följande etapper av förfarandet för tillbörlig aktsamhet:”

b) Leden c och e ska utgå.

11. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Övervakning

Medlemsstaterna ska säkerställa att företagen regelbundet utvärderar sina egna och sina dotterföretags och, om de har anknytning till företagets verksamhetskedja, sina affärspartners, verksamheter och åtgärder, i syfte att bedöma genomförandet och övervaka lämpligheten och effektiviteten i arbetet för att identifiera, förebygga, begränsa, stoppa och minimera omfattningen av negativa effekter. Sådana utvärderingar ska, i förekommande fall, baseras på kvalitativa och kvantitativa indikatorer och utföras utan onödigt dröjsmål efter en betydande förändring, men minst vart femte år och närhelst det finns rimliga skäl att anta att åtgärderna inte längre är tillräckliga eller ändamålsenliga eller att nya risker för uppkomst av dessa negativa effekter har uppstått eller kan uppstå. I lämpliga fall ska policyn för tillbörlig aktsamhet, de identifierade negativa effekterna och de härledda lämpliga åtgärderna uppdateras i enlighet med resultatet av dessa utvärderingar och med vederbörligt beaktande av relevant information från berörda parter.”

12. Artikel 16.3 ska ersättas med följande:

”Senast den 31 mars 2029 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 34 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa innehållet i och kriterierna för rapporteringen enligt punkt 1 och i synnerhet ange tillräckligt detaljerad information om beskrivningen av tillbörlig aktsamhet, faktiska och potentiella negativa effekter som identifierats och lämpliga åtgärder som vidtagits avseende dessa effekter. Vid utarbetandet av dessa delegerade akter ska kommissionen ta vederbörlig hänsyn till, och vid behov anpassa de delegerade aktens innehåll, de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artiklarna 29b och 40b i direktiv 2013/34/EU.

När kommissionen antar de delegerade akter som avses i första stycket ska den säkerställa att det inte förekommer någon överlappning i rapporteringskraven för de företag som avses i artikel 3.1 a iii och som omfattas av rapporteringskrav enligt artikel 4 i förordning (EU) 2019/2088, samtidigt som de minimikrav som fastställs i det här direktivet bibehålls fullt ut.”

13. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) 1 punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Från och med den 1 januari 2031 ska medlemsstaterna säkerställa att företag som offentliggör det årsbokslut som avses i artikel 16.1 i detta direktiv samtidigt lämnar in detta bokslut till det insamlingsorgan som avses i punkt 3 i den här artikeln i syfte att göra den tillgänglig i den europeiska gemensamma åtkomstpunkt (Esap) som inrättats genom förordning (EU) 2023/2859.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Senast den 31 december 2030 ska medlemsstaterna, i syfte att göra den information som avses i punkt 1 i denna artikel tillgänglig i Esap, utse minst ett insamlingsorgan, enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) 2023/2859, och underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta.”

14. Artikel 18 ska ersättas med följande:

"Artikel 18

Standardavtalsklausuler

För att ge stöd till företag i syfte att underlätta deras efterlevnad av artiklarna 10.2 b och 11.3 c ska kommissionen, i samråd med medlemsstaterna och berörda parter, anta riktlinjer om frivilliga standardavtalsklausuler senast den 26 juli 2027."

15. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led b utgå.

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. De riktlinjer som avses i punkt 2 a, d och e ska antas senast den 26 juli 2027. De riktlinjer som avses i punkt 2 f och g ska antas senast den 26 juli 2028."

16. Artikel 22 ska utgå.

17. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera tillsynsmyndigheter med uppgift att övervaka efterlevnaden av de skyldigheter som fastställs i bestämmelser i nationell rätt som antagits enligt artiklarna 7–16."

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Senast den 26 juli 2028 ska medlemsstaterna informera kommissionen om namn och kontaktuppgifter för de tillsynsmyndigheter som utsetts enligt denna artikel samt om deras respektive behörighet om det finns flera utsedda tillsynsmyndigheter. De ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar därvidlag."

18. Artikel 25.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra de uppgifter som de tilldelats enligt detta direktiv, inbegripet befogenhet att kräva att företag tillhandahåller information och genomföra utredningar rörande fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i artiklarna 7–16."

19. Artikel 27.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna utfärda vägledning för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att fastställa nivån på sanktioner i enlighet med denna artikel. Medlemsstaterna ska säkerställa att den övre gränsen för ekonomiska sanktioner fastställs till 3 % av företagets globala nettoomsättning under det räkenskapsår som föregår räkenskapsåret för beslutet om åläggande av ekonomiska sanktioner eller, när det gäller de yttersta moderföretag som avses i artikel 2.1 b och c samt 2.2 b och c, 3 % av koncernens globala nettoomsättning beräknad på nivån för det yttersta moderföretaget, under det räkenskapsår som föregår räkenskapsåret för beslutet om åläggande av ekonomiska sanktioner."

20. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska utgå.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Om ett företag hålls ansvarigt enligt nationell rätt för skada som åsamkats en fysisk eller juridisk person på grund av underlåtenhet att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet enligt detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att dessa personer har rätt till full ersättning. Full ersättning får inte medföra överkompensation, oavsett om det sker genom straffskadestånd, flerfaldiga skadestånd eller andra typer av skadestånd."

c) I punkt 3 ska led d utgå.

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Företag som har deltagit i branschinitiativ eller flerpartsinitiativ eller använt oberoende tredjepartskontroller eller avtalsklausuler för att stödja genomförandet av sina skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet kan trots detta hållas ansvariga i enlighet med nationell rätt."

e) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

"Ett företags civilrättsliga ansvar för skador enligt denna artikel ska inte påverka dess dotterföretags civilrättsliga ansvar eller det civilrättsliga ansvaret hos någon direkt eller indirekt affärspartner i företagets verksamhetskedja."

f) Punkt 7 ska utgå.

21. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska utgå.

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska senast den 26 juli 2031 och därefter vart femte år lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv och om dess effektivitet och ändamålsenlighet när det gäller att uppnå direktivets mål, särskilt när det gäller hanteringen av negativa effekter. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag. Den första rapporten ska bland annat innehålla en bedömning av"

ii) I led b ska tredje strecksatsen ersättas med följande:

"– huruvida de tröskelvärden avseende relevant omsättning och, för företag som upprättats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, antal anställda som fastställs i artikel 2 behöver ses över och huruvida en sektorsspecifik strategi behöver införas i högrisksektorer, och särskilt huruvida företag med en relevant omsättning på mer än 450 000 000 EUR och, för företag som upprättats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret och, utöver detta, företag som är verksamma i högrisksektorer bör omfattas av detta direktiv."

iii) Led e ska utgå.

iv) Led f ska ersättas med följande:

"f) effektiviteten när det gäller de verkställighetsmekanismer som införts på nationell nivå, inbegripet deras skyddande verkan på rättsinnehavare."

22. Artikel 37.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska senast den 26 juli 2028 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska senast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 26 juli 2029, med undantag för de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 16, som medlemsstaterna ska tillämpa på räkenskapsår som börjar den 1 januari 2030 eller senare.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.”

Artikel 5

Införivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 19 mars 2027 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1, 2 och 3. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska senast den 26 juli 2028 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 4. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 februari 2026

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

C. KOMBOS

Ordförande

Jämförelsetabell

Artikel i direktivet	Svensk rätt
1.1	Föranleder ingen ändring
1.2	Ändring i 17 § revisorslagen
1.3	Föranleder ingen ändring
1.4	Ändring i ikraftträdande- och övergångsbestämmelser till SFS 2024:355
1.5	Föranleder ingen ändring
2.1	Ändring i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen samt 6 kap. 1 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen om årsredovisning i försäkringsföretag
2.2	Föranleder ingen ändring
2.3	Ändring i 6 kap. 1 b och 10 §§ årsredovisningslagen
2.4.a	Ändring i 6 kap. 10 § årsredovisningslagen
2.4b	Nya lagen om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja
	Punkt 3 i ikraftträdande och övergångsbestämmelserna till lagen om ändring i årsredovisningslagen, lagen om ändring i lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen om ändring i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag
	Ändring i 6 kap. 13 § årsredovisningslagen
2.4c	Ändring i 6 kap. 1 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen om årsredovisning i försäkringsföretag
	Upphävande av 6 kap. 12 g § årsredovisningslagen
	Se även tidigare genomförande i prop. 2025/26:21
2.4d	Ändring i 6 kap. 11 a § årsredovisningslagen
2.5a	Ändring i 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen

Artikel i direktivet	Svensk rätt
2.5b	Nya lagen om begäran av hållbarhetsinformation från aktörer i ett företags värdekedja Punkt 3 i ikraftträdande och övergångsbestämmelserna till lagen om ändring i årsredovisningslagen, lagen om ändring i lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen om ändring i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag Ändring i 6 kap. 13 § årsredovisningslagen
2.5c	Ändring i 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen
2.5d	Ändring i 7 kap. 31 a § årsredovisningslagen
2.5e	Ändring i 7 kap. 31 b § årsredovisningslagen
2.6–2.12	Föranleder ingen ändring
2.13	Ändring i 6 kap. 16 § och 7 kap. 31 f och 31 g §§ årsredovisningslagen Ny 8 kap. 15 e § årsredovisningslagen
2.14	Föranleder ingen ändring
3.1	Punkt 2 i ikraftträdande och övergångsbestämmelserna till lagen om ändring i årsredovisningslagen, lagen om ändring i lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen om ändring i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag Se även tidigare genomförande i prop. 2025/26:21
3.2	Föranleder ingen ändring

Statens offentliga utredningar 2026

Kronologisk förteckning

1. Skatteincitament för forskning och utveckling – ett nytt incitament baserat på utgifter för FoU-personal. Fi.
2. 710 miljoner skäl till reformer. Ju.
3. Genomförande av plattformsdirektivet. A.
4. Rektor i fokus – förutsättningar för ett pedagogiskt ledarskap. U.
5. Utvidgad avdragsrätt för sponsring m.m. Fi.
6. En nationell digital infrastruktur i hälso- och sjukvården. Styrning med tydliga roller och ansvar för aktörerna. S.
7. Förstärkt uppföljning och utvärdering av folkhälsopolitiken.
Del I: Effektivare folkhälsoinsatser genom hälsoekonomiska analyser.
Del II: Utvärdering av alkoholpolitikens styrmedel. S.
8. Rättssäker samhällsvård för barn och unga. S.
9. Registrering av EES-medborgare. Ju.
10. Ökade möjligheter till tillgångsriktad brottsbekämpning. Del 1 och 2. Ju.
11. Om överföring av Första AP-fondens verksamhet och tillgångar till Tredje och Fjärde AP-fonderna. Fi.
12. Om överföring av Sjätte AP-fondens verksamhet och tillgångar till Andra AP-fonden. Fi.
13. Straffansvar för deltagande i och samröre med kriminella sammanslutningar. Ju.
14. Ädelmetallutredningen – en moderniserad reglering av handel med ädelmetallarbeten. KN.
15. Marken, vattnet, tankarna.
Konsekvenser för samer av svensk politik. Volym 1 och 2. Ku.
16. Försvarsexportinitiativ. För gemensam säkerhet. Fö.
17. Öresundsförbindelser 2050 – behov av kapacitet, redundans och svenskt-danskt samarbete. LI.
18. Odlingstorr och klimatet. Fi.
19. Stärkt tillsyn och uppföljning – förslag för att motverka oegentlig läkemedelsförskrivning. S.
20. Belägg för broms? Åtgärder för starkare incitament till lägre kommunalskattesatser. Fi.
21. Återkallelse av svenskt medborgarskap. Ju.
22. Stärkt läkemedelsförsörjning i samverkan. Nationella åtgärder för fördelning, omfördelning och inköp vid brist. S.
23. Tolkavgift och förbud mot barntolkning. A.
24. Mervärdesskatt vid uthyrning och överlåtelse av fastighet. Fi.
25. Ett smittskydd för framtiden. S.
26. Digitala verktyg inom bolagsrätten. Genomförande av EU:s direktiv om ytterligare digitalisering inom bolagsrätten. Ju.
27. Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering. Ju.

Statens offentliga utredningar 2026

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

Genomförande av plattformsdirektivet. [3]
Tolkavgift och förbud mot barntolkning. [23]

Finansdepartementet

Skatteincitament för forskning och utveckling – ett nytt incitament baserat på utgifter för FoU-personal. [1]
Utvidgad avdragsrätt för sponsring m.m. [5]
Om överföring av Första AP-fondens verksamhet och tillgångar till Tredje och Fjärde AP-fonderna. [11]
Om överföring av Sjätte AP-fondens verksamhet och tillgångar till Andra AP-fonden. [12]
Odlingstörv och klimatet. [18]
Belägg för broms? Åtgärder för starkare incitament till lägre kommunal-skattesatser. [20]
Mervärdesskatt vid uthyrning och överlåtelse av fastighet. [24]

Försvarsdepartementet

Försvarsexportinitiativ. För gemensam säkerhet. [16]

Justitiedepartementet

710 miljoner skäl till reformer. [2]
Registrering av EES-medborgare. [9]
Ökade möjligheter till tillgångsriktad brottsbekämpning. Del 1 och 2. [10]
Straffansvar för deltagande i och samröre med kriminella sammanslutningar. [13]
Återkallelse av svenskt medborgarskap. [21]

Digitala verktyg inom bolagsrätten.
Genomförande av EU:s direktiv om ytterligare digitalisering inom bolagsrätten. [26]

Lättnader i kraven på hållbarhetsrapportering. [27]

Klimat- och näringslivsdepartementet

Ädelmetallutredningen – en moderniserad reglering av handel med ädelmetallarbeten. [14]

Kulturdepartementet

Marken, vattnet, tankarna.
Konsekvenser för samer av svensk politik. Volym 1 och 2. [15]

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet

Öresundsförbindelser 2050 – behov av kapacitet, redundans och svenskt-danskt samarbete. [17]

Socialdepartementet

En nationell digital infrastruktur i hälso- och sjukvården. Styrning med tydliga roller och ansvar för aktörerna. [6]
Förstärkt uppföljning och utvärdering av folkhälsopolitiken.
Del I: Effektivare folkhälsoinsatser genom hälsoekonomiska analyser.
Del II: Utvärdering av alkoholpolitikens styrmedel. [7]
Rättssäker samhällsvård för barn och unga. [8]
Stärkt tillsyn och uppföljning – förslag för att motverka oegentlig läkemedelsförskrivning. [19]
Stärkt läkemedelsförsörjning i samverkan. Nationella åtgärder för fördelning, omfördelning och inköp vid brist. [22]

Ett smittskydd för framtiden. [25]

Utbildningsdepartementet

Rektor i fokus – förutsättningar för
ett pedagogiskt ledarskap. [4]